

การศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย

โดย

นายสุวัฒน์ เรืองศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย

โดย

นายสุวัฒน์ เรืองศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE STUDY OF STRATEGIES IN TRANSLATING PRONOUNS FROM
JAPANESE NOVELS INTO THAI

BY

MR. SUWAT RUANGSRI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARTS IN JAPANESE STUDIES
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นายสุวัฒน์ เรืองศรี

เรื่อง

การศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2562

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

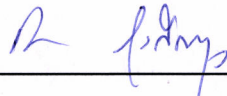
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะนุช วิริเยนะวัตร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ เชวงกิจฉนิช)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนก รุ่งเกียรติกุล)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ อดุลยฤทธิกุล)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาทฤษฎีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่น แปลไทย
ชื่อผู้เขียน	นายสุวัฒน์ เรืองศรี
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ เขวงกิจวงษ์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาทฤษฎีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ 2) การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่น ๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ 3) การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์คือเรื่องกระต่ายแก้ว เมียชายชั่ว โคะโคะโระ รถไฟสายทางช้างเผือก โต๊ะโตะจังเด็กหญิงข้างหน้าต่าง และรอยชีวิตรวมทั้งหมด 6 เล่ม โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น

ในการแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะพบว่าผู้แปลใช้คำสรรพนามหลากหลายในการแปล ซึ่งมีแนวโน้มแปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะมากที่สุด รองลงมาคือ คำเรียกญาติ คำเรียกเสมือนเครือญาติ และคำเรียกอาชีพ ตามลำดับ

การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่น ๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ ซึ่งได้แก่ คำเรียกญาติ คำเรียกชื่อ คำเรียกตามบทบาท ในส่วนของการแปลคำเรียกญาติพบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยคำแปลรูปแบบคำเรียกญาติทั้ง 2 บุรุษ การแปลคำเรียกชื่อและคำเรียกตามบทบาท พบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปล 2 วิธี คือ 1) วิธีแปลแบบรักษาความแตกต่าง โดยการแปลทับศัพท์ 2) วิธีแปลแบบกลมกลืนกับภาษาไทย

การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ได้แก่ คำเรียกญาติ คำเรียกชื่อ คำเรียกตามบทบาท และคำสรรพนามเฉพาะ การแปลคำเรียกญาติ คำเรียกอาชีพ พบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติตนเองด้วยคำแปลรูปแบบคำเรียกญาติ และแปลคำเรียกญาติผู้ฟังด้วยรูปแบบ “คุณ” + คำเรียกญาติ ส่วนการแปลคำเรียกชื่อ พบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปล 2 วิธี คือ 1) วิธีแปลแบบรักษาความแตกต่างโดยการแปลทับศัพท์ 2) วิธีแปลแบบทำให้กลมกลืน

(2)

ส่วนการแปลคำเรียกตามบทบาท พบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยคำแปลรูปแบบคำ
เรียกญาติ ส่วนการแปลคำสรรพนามเฉพาะ พบ 2 คำ คือ kanojo (彼女) และ kare (彼)
ซึ่งผู้แปลมีแนวโน้มแปล kanojo (彼女) ว่า “เธอ” และแปล kare (彼) ว่า “เขา” ส่วนการแปล
คำเรียกอาชีพ ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกอาชีพรูปแบบ o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん)
ด้วยคำแปลรูปแบบ “คุณ” + คำเรียกอาชีพ และแปลรูปแบบคำเรียกอาชีพด้วยคำแปลรูปแบบคำ
เรียกอาชีพ

คำสำคัญ: การแปล คำสรรพนาม วรรณกรรม ภาษาญี่ปุ่น ภาษาไทย

Thesis Title	THE STUDY OF STRATEGIES IN TRANSLATING PRONOUNS FROM JAPANESE NOVELS INTO THAI
Author	Mr. Suwat Ruangsri
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	Japanese Studies Faculty of Liberal Arts Thammasat University
Thesis Advisor	Associate Professor Somkiat Chawengkijwanich, Ph.D.
Academic Years	2018

ABSTRACT

The purpose of this research is to study how to translate pronouns in Japanese novels translated into Thai by focusing on 3 main points that include 1) The strategies of translating first and second person pronouns, personal reference terms 2) The strategies of translating first and second person pronouns Translation, other pronouns 3) The strategies of translating third person pronouns. Data was gathered from six Japanese novels translated into Thai: เมียชายชั่ว (Viyon No Tsuma), รถไฟสายทางซ่างเผือก (Ginga Tetsudo no Yoru), โต๊ะโต๊ะจั่งเด็กหญิงซ่างหน้าต่าง (Madogiwa no Totto-chan), กระต่ายแก้ว (Garasu no Usagi), โคะโคะโระ (Kokoro) and รอยชีวิต (Kojinteki na taiken).

In the strategies of translating first and second person pronouns, personal reference term, first and second person pronouns tended to be rendered into Thai by personal reference term kin terms, pseudo-kin terms and occupation terms, in decreasing order of importance.

In the strategies of translating first and second person pronouns, other

pronouns, first and second person pronouns were usually rendered according to kin terms, personal and role names in Thai. Kin terms were usually rendered by directly translated forms. Personal and role names were usually rendered by either domestication or foreignization.

In the strategies of translating third person pronouns, third person pronouns were translated by kin terms, personal names, role names, personal reference terms, and occupation terms. Kin terms of speakers were rendered according to literal forms, and of listeners by the Thai word khun (คุณ) with a translated form of the kin term following. Personal names were translated by domestication and foreignization. Role names were rendered by kin terms, whereas among personal reference terms, kanojo (彼女) became thoe (เธอ) and kare (彼) into khao(เขา). O (お)+ occupational terms + san (さん) were rendered by Khun (คุณ) + translated occupational terms, with occupational terms rendered by directly translated forms.

Keywords: Translation, Pronouns, Novels, Japanese language, Thai language.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จไปได้ด้วยความช่วยเหลือ และความกรุณาจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยรู้สึกทราบบซึ่งพระคุณและขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ เศวงกิจฉนิช ที่รับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะนุช วิริยนะวัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนก รุ่งเกียรติกุล ที่กรุณารับเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ และกรุณาสละเวลาให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้

ขอขอบคุณ Japan Foundation ที่ให้ทุนสนับสนุนในการเดินทางไปเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ณ ประเทศญี่ปุ่น ช่วยทำให้วิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ได้ดียิ่งขึ้น

นายสุวัฒน์ เรืองศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญแผนผัง	(12)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล	5
2.1.1 ทฤษฎีการแปลช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง	6
2.1.2 ทฤษฎีการแปลช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน	6
2.2 คำสรรพนาม	8
2.2.1 คำจำกัดความของคำสรรพนาม	8
2.2.2 คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น	11
2.2.3 คำสรรพนามในภาษาไทย	12
2.2.4 ลักษณะเฉพาะของคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทย	17

2.2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม	19
2.2.5.1 ปัจจัยด้านเพศ	19
2.2.5.2 ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านความสนิท	21
2.2.5.3 ปัจจัยด้านวัยของผู้พูด	23
2.3 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการแปลคำสรรพนาม	26

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

3.1 วิธีการวิจัย	30
3.2 การกำหนดกรอบเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.2.1 การวิเคราะห์คำสรรพนามเฉพาะ	30
3.2.2 การวิเคราะห์คำสรรพนามประเภทคำเรียกญาติ	30
3.2.3 การวิเคราะห์คำสรรพนามประเภทคำเรียกชื่อและคำเรียกตามบทบาท	30
3.3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.2.1 การทบทวนวรรณกรรม	31
3.2.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	31
3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.4 วรรณกรรมที่นำมาศึกษา	34
3.4.1 โตะโตะจั้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง	34
3.4.2 โคะโคะโระ	35
3.4.3 รถไฟสายทางข้างเผือก	36
3.4.4 รอยชีวิต	38
3.4.5 กระจ่ายแก้ว	39
3.4.6 เมียชายชั่ว	40

บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 การแปลบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ	42
---	----

4.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1	43
4.1.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำเอกพจน์	43
4.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำพหูพจน์	59
4.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2	61
4.1.2.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำเอกพจน์	61
4.1.2.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำพหูพจน์	74
4.2 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ	75
4.2.1 การแปลคำเรียกญาติ	76
4.2.2 การแปลคำเรียกชื่อ	78
4.2.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท	81
4.3 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3	83
4.3.1 การแปลคำเรียกญาติ	84
4.3.2 การแปลคำเรียกชื่อ	90
4.3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท	95
4.3.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ	97
4.3.3 การแปลคำเรียกอาชีพ	98
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	100
5.1.1 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนาม เฉพาะ	100
5.1.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1	100
5.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2	102
5.1.2 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ	103
5.1.3 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3	105
5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้อง	110
 รายการอ้างอิง	 111

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

114

ภาคผนวก ข

130

ประวัติผู้เขียน

146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ตารางแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2	32
3.2 ตารางแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3	32
4.1 ตารางแสดงจำนวนคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์	43
4.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์	44
4.3 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ	56
4.4 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ	57
4.5 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำพหูพจน์	59
4.6 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์	62
4.7 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ	72
4.8 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ด้วยคำสรรพนามอื่นๆ	73
4.9 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์	74
4.10 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1	76
4.11 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2	76
4.12 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2	78
4.13 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2	78
4.14 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2	81
4.15 ตารางการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2	82
4.16 ตารางแสดงการแปลภาพรวมของคำสรรพนามบุรุษที่ 3	84
4.17 ตารางการแปลคำเรียกญาติผู้พูด ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	84
4.18 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติผู้อื่น ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	88
4.19 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	90
4.20 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	90
4.21 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	94
4.22 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	95

4.23 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนาม บุรุษที่ 3	97
4.24 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	97
4.25 ตารางแสดงการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	98
4.26 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	99
5.1 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้ คำสรรพนามเฉพาะ	100
5.2 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้ คำสรรพนามเฉพาะ	102
5.3 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และ บุรุษที่ 2	103
5.4 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2	104
5.5 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	105
5.6 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	105
5.7 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนาม บุรุษที่ 3	106
5.8 ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3	107
5.9 ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์	107
5.10 ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์	109
5.11 ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์	110

สารบัญแผนผัง

แผนผังที่	หน้า
2.1 แผนผังกรณีตัวอย่างการใช้คำสรรพนามตามวัยของผู้ชาย	24
2.2 แผนผังกรณีตัวอย่างการใช้คำสรรพนามตามวัยของผู้หญิง	24
2.3 แผนผังการใช้คำสรรพนามเรียกแม่และพ่อตามวัยของผู้ชาย	25
2.4 แผนผังการใช้คำสรรพนามเรียกแม่และพ่อตามวัยของผู้หญิง	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย มักเป็นปัญหาสำหรับนักแปลมือใหม่ เนื่องจากภาษาไทยมีคำสรรพนามหลากหลายต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังที่วัลยา วิวัฒน์ศร (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การแปลคำสรรพนามเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะภาษาไทยมีคำสรรพนามหลากหลาย แทนผู้พูด ผู้ที่พูดด้วย และผู้ที่พูดถึง คำสรรพนามจำนวนมากเหล่านี้ บ่งบอกฐานะ ชนชั้น การศึกษา อารมณ์ และวัตถุประสงค์ของผู้พูด ซึ่งสุซาดา เจียพงษ์ (2553) ได้ยกตัวอย่างการใช้คำสรรพนามในภาษาไทยไว้ดังนี้ เมื่อผู้พูดเป็นผู้ชายพูดในสถานการณ์ที่เป็นทางการอาจจะใช้คำว่า “กระผม” แต่ถ้าผู้พูดเป็นผู้หญิงพูดในสถานการณ์เดียวกันอาจจะใช้คำว่า “ดิฉัน” หรือจะใช้คำสรรพนามที่ไม่ระบุเพศอย่างคำว่า “ข้าพเจ้า” ก็ได้ เมื่อผู้พูดพูดกับเพื่อนสนิทอาจจะเรียกแทนตัวเองว่า “กู” หรือ “ข้า” และเรียกแทนคู่สนทนาว่า “มึง” หรือ “เอ็ง”

ในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำบุรุษสรรพนามหลากหลาย และต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้วยเช่นกัน เช่น เมื่อผู้พูดเป็นเด็กผู้ชายอาจจะใช้ boku (ぼく) ที่แสดงเพศและอายุ เมื่อผู้พูดที่เป็นผู้ชายพูดกับเพื่อนสนิทอาจจะเรียกแทนตัวเองว่า ore (おれ) และเรียกแทนคู่สนทนาว่า omae (おまえ) แต่เมื่อพูดกับคนที่เพิ่งรู้จักในสถานการณ์ทางการอาจจะใช้ watashi (わたし) (Ishiguro Kei, 2013 : 149-181)

จะเห็นได้ว่าทั้งในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นมีคำสรรพนามที่หลากหลาย และมีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือในภาษาญี่ปุ่นคำสรรพนามสามารถแสดงตัวตนของผู้พูดได้ เช่น แสดง เพศ อายุ ความสนิทสนม โดยปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์หรือผู้ฟัง (Ishiguro Kei, 2013 : 149-181) ส่วนคำสรรพนามในภาษาไทยก็สามารถบอกเพศ ฐานะหรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารผู้รับสารและผู้ที่เราสื่อสารถึง รวมถึงท่าทีของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสาร เช่น แสดงความสนิทสนมได้ (วิเชียร เกษประทุม, 2557 : 40)

เนื่องจากการใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ ซึ่งแตกต่างจากภาษาในตระกูลยุโรปอย่างภาษาอังกฤษที่ไม่ว่าคู่สนทนาจะเป็นใครก็สามารถใช้คำสรรพนามแทนตัวว่า I หรือแทนผู้ฟังว่า You ได้ เนื่องจากการใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษ ผู้พูดจะไม่เปลี่ยนจุดยืนของตนเองตามคู่สนทนาอย่างในภาษาญี่ปุ่น (Kindaichi Haruhiko,

1994 : 159) ดังนั้นในการแปลคำสรรพนามจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยจึงมีปัจจัยซับซ้อนหลายประการที่ผู้แปลต้องคำนึงถึง

โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นศึกษาปัจจัย 4 ประการ คือ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยความสนิท เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมคาดว่าน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนามในการแปล อีกทั้งยังสะท้อนความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี อาทิ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อาวุโส

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยโดยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยความสนิท โดยหวังว่างานวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบกลวิธีที่นักแปลส่วนหนึ่งนิยมใช้ และเป็นแนวทางสำหรับนักแปลมือใหม่หรือผู้ที่สนใจได้ศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทราบกลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงกลวิธีการแปลคำสรรพนามแปลวรรณกรรมญี่ปุ่นเป็นไทย
2. สามารถนำข้อมูลที่ศึกษาวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยหรือการสอนวิชาการแปลได้ในอนาคต

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

ศึกษาเฉพาะคำสรรพนามในวรรณกรรมฉบับภาษาญี่ปุ่น และคำแปลในวรรณกรรมฉบับภาษาไทยที่ปรากฏในบทสนทนาของตัวละคร

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 คำสรรพนาม หมายถึง คำนามทุกประเภทที่ถูกใช้ในฐานะคำสรรพนาม ประกอบด้วย

- (1) สรรพนามเฉพาะ (Personal Reference Terms) หมายถึงคำที่ทำหน้าที่เป็น

คำสรรพนามในตัวเอง แบ่งเป็น 3 บุรุษ คือ บุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 เช่น ฉัน เธอ คุณ ท่าน เขา เรา แก ตัวเอง

- (2) คำเรียกเครือญาติ (Kin Terms) เช่น พ่อ แม่ ปู่ ตา
- (3) คำเรียกเสมือนเครือญาติ (Pseudo-Kin Terms) เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า
- (4) คำเรียกชื่อ (Personal name)
- (5) คำเรียกอาชีพ (Occupation Terms) เช่น ครู หมอ พยาบาล
- (6) คำเรียกตามบทบาท (Role name) เช่น คุณนาย อาจารย์

1.5.2 ปัจจัยด้านสถานภาพ หมายถึง อำนาจและสถานะระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังหรือผู้ที่กล่าวถึง ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนามซึ่งจะกำหนดว่า สูงกว่า ต่ำกว่า เท่ากัน โดยพิจารณาจากตัวแปรดังต่อไปนี้

- ชชาติกำเนิด   เกิดในตระกูลสูง เกิดในตระกูลชาวบ้าน
- ความเป็นลูกน้อง   เจ้านาย ลูกน้อง
- ความมั่งคั่ง   รวย ไม่รวย
- การศึกษา   มีการศึกษา ยศเท่ากัน ยศต่ำกว่า

1.5.3 ปัจจัยด้านเพศ หมายถึง เพศของผู้พูด ผู้ที่กล่าวถึง ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม โดยพิจารณาว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้จะไม่พิจารณาปัจจัยด้านเพศของผู้ฟัง เนื่องจากคาดว่าน่าจะไม่มีส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ทั้งนี้ โสุมพิทยา คงตระกูล (2539) ได้ศึกษาการจำแนกความแตกต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายบอกความรู้สึกของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าเพศของผู้ฟังไม่ส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม นอกจากนี้ Masashi Miwa (2010) ได้อธิบายอีกว่าคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในภาษาญี่ปุ่น ไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านเพศ

1.5.4 ปัจจัยด้านอายุ หมายถึง อายุของผู้พูด ผู้ฟัง ผู้ที่กล่าวถึง ซึ่งส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม โดยจะพิจารณาว่า แก่กว่า อ่อนกว่า เท่ากัน

1.5.5 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ หมายถึง ระดับความสัมพันธ์สนมระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง ผู้ที่กล่าวถึงที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ซึ่งจะพิจารณาว่า สนิท ไม่สนิท โดยพิจารณาจากเงื่อนไข ดังนี้

- ความเป็นญาติและความสัมพันธ์ทางครอบครัว
  - ก. ความเป็นญาติ เช่น เป็นญาติ ไม่เป็นญาติ พ่อแม่-ลูกหลาน พี่-น้อง
  - ข. ความสัมพันธ์ทางครอบครัวเป็นสมาชิกในครอบครัวได้ เช่น สามเณร-ภรรยา
- ความเป็นเพื่อน (Friendship) เป็นเพื่อน ไม่ใช่เพื่อน

ถ้าความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นถือว่า “สนิท” แต่ถ้าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นถือว่า “ไม่สนิท” อย่างไรก็ตามมีบางกรณีที่ว่าแม้ว่าจะเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้น แต่ผู้วิจัยกำหนดว่า “ไม่สนิท” เช่น ผู้พูดเป็นญาติกับผู้ฟังแต่แทบไม่เจอกันเลย ผู้พูดเป็นเพื่อนร่วมห้องกับผู้ฟังแต่แทบไม่คุยกันเลย เป็นต้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดที่จะใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย ประกอบด้วยทฤษฎีการแปลคำสรรพนามภาษาไทย คำสรรพนามภาษาญี่ปุ่น และเอกสารงานวิจัยอื่นๆที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล

2.1.1 ทฤษฎีการแปลช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง

2.1.2 ทฤษฎีการแปลช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน

2.2 คำสรรพนาม

2.2.1 คำจำกัดความของคำสรรพนาม

2.2.2 คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น

2.2.3 คำสรรพนามในภาษาไทย

2.2.4 ลักษณะเฉพาะและความแตกต่างของคำสรรพนามในภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่น

2.2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม

2.2.5.1 ปัจจัยด้านเพศ

2.2.5.2 ปัจจัยด้านสถานะ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านความสนิท

2.2.5.3 ปัจจัยด้านวัยของผู้พูดในภาษาญี่ปุ่น

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแปลคำสรรพนาม

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล

การแปลนั้นเริ่มมาพร้อมกับแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ต่างๆในโลก โดยปานฉาย ฐานธรรม (2547: 10) กล่าวว่า จากหลักฐานพบว่า การแปลปรากฏตั้งแต่ 2500 ปีก่อนพุทธกาล ในยุคของอาณาจักรเก่า (Old kingdom) ของอียิปต์ที่ดินแดนแถบที่เรียกว่าเอเลนฟันไตร์ (Elephantine) ได้มีผู้พบจารึก 2 ภาษา อีกทั้งการแปลยังก่อให้เกิดอารยธรรมใหม่ และเกิดการแลกเปลี่ยนศิลปวิทยาการต่างๆ เนื่องจากการแปลเป็นการถ่ายทอดอารยธรรมหนึ่งสู่อีกอารยธรรมหนึ่ง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลมีมากมายหลายสำนัก ผู้วิจัยจึงขออธิบายเฉพาะทฤษฎีที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจการแปลวรรณกรรมอย่างคร่าวๆ โดยจะขอแบ่งเป็นทฤษฎีการแปลช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง และทฤษฎีการแปลช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน

2.1.1 ทฤษฎีการแปลช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง

ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง แม้จะมีการแปลกันอย่างแพร่หลาย แต่ก็ยังไม่ถึงกับมีการสร้างทฤษฎีอย่างชัดเจน โดยมักปรากฏเป็นเพียงการแสดงความคิดหรือแนวคิดเท่านั้น โดยวิลยา วิวัฒน์ศร (2557: 61-63) กล่าวว่า แนวคิดของนักแปลในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สองที่น่าสนใจคือแนวคิดของเอเตียน โดเลห์ (Etienne Dolet) เขาได้เขียนบทความเกี่ยวกับการแปลชื่อ *la manière de bien traduire d' une langue en aultre* (“วิธีแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง”) ตีพิมพ์ปี ค.ศ. 1540 ข้อคิดในบทความนี้ยังเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการปัจจุบัน

โดเลห์ตั้งเกณฑ์ 5 ประการในการแปล (ตีความเป็นภาษาปัจจุบัน)

- (1) ผู้แปลต้องเข้าใจความหมายและเข้าถึงเรื่องที่แปลเป็นอย่างดี
- (2) ผู้แปลต้องมีความรู้ในภาษาต้นฉบับเป็นอย่างดี
- (3) ผู้แปลต้องไม่แปลคำต่อคำ
- (4) ผู้แปลต้องคำนึงถึงความหมายของคำในภาษาที่ใช้แปล
- (5) ผู้แปลต้องคำนึงถึงผู้อ่านโดยเคารพกฎไวยากรณ์ภาษาที่ใช้แปล

นอกจากเอเตียน โดเลห์แล้ว ยังมีแมทธิว อาร์โนลด์บรรยายหน้าชั้นเรียนว่าด้วยการแปลโฮเมอร์ในปี ค.ศ.1861ของเขา นอกจากจะเน้นเรื่องการถ่ายทอดความหมาย และการรักษาลีลาของกวี แล้วยังได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งในการแปลซึ่งเกิดขึ้นในการสื่อสารระหว่างต้นฉบับวรรณกรรมกับผู้อ่านขณะอ่าน นั่นคือ ปฏิบัติการตอบสนองของผู้อ่านต้นฉบับภาษาเดิม และผู้อ่านฉบับแปลควรจะตรงกัน

จากแนวคิดของโดเลห์และอาร์โนลด์ จะเห็นได้ว่าทั้งสองแนวคิดให้ความสำคัญกับการแปลโดยยึดความหมาย ไม่ยึดตามตัวอักษร และคำนึงถึงผู้รับสาร ซึ่งทฤษฎีการแปลโดยยึดความหมายนี้ ถือได้ว่าเป็นทฤษฎีหลักสำหรับการแปลวรรณกรรม และไม่เพียงเฉพาะการถ่ายทอดความหมายของคำหรือสำนวนให้เท่าเทียมกันเท่านั้น แต่การถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างๆก็มีความสำคัญ ผู้แปลต้องพยายามถ่ายทอดให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจเช่นเดียวกับผู้อ่านต้นฉบับ

2.1.2 ทฤษฎีการแปลช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน

ทฤษฎีการแปลช่วงหลังสงครามโลกได้รับอิทธิพลอย่างมากจากแนวคิดก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดของเอเตียน โดเลห์ และแมทธิว อาร์โนลด์ กล่าวคือเป็นแนวทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับความหมายโดยยูจีน เอ.ไนดา (1964:2) สร้างทฤษฎีการแปลที่เรียกว่า *Dynamic Equivalence Translation* คือ ทฤษฎีที่มุ่งเน้นปฏิบัติการของผู้รับสารมากกว่าตัวสารในต้นฉบับ กล่าวคือ เป็นการแปลที่ให้ความสำคัญกับความหมาย ลีลา และบริบททางวัฒนธรรมของต้นฉบับและฉบับแปล ซึ่งเป็นทฤษฎีที่คล้ายกับแนวคิดของแมทธิว อาร์โนลด์ ดังได้กล่าวไปแล้ว

มารียานนท์ เลเดแรร์ (1973) (อ้างใน วัลยา วิวัฒน์ศร, 2557:68) เขียนบทความชื่อ “Trans coder ou reexprimer” โดยอธิบายว่าการแปลเป็นกระบวนการทำความเข้าใจความหมาย และการถ่ายทอดความหมายมากกว่าจะเป็นเพียงเปรียบเทียบภาษา

Peter Newmark (1995) (อ้างใน สุพรรณณี ปิ่นมณี, 2557:6) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับการแปลว่า คือการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งให้ตรงตามความหมายของผู้เขียน และเขาแบ่งประเภทของการแปลเป็นสองชนิด ดังนี้

1. การแปลแบบเน้นที่การรักษาต้นฉบับ
2. การแปลแบบเน้นที่ความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาแปล

ฟอร์ตุนาโต้ อีสราแอล(1997) (อ้างใน สดชื่น ชัยประสาธน์ และสุมาลี วีระวงศ์, ผู้แปล, 2540:90-108) อธิบายว่าทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับความหมายมีความสำคัญในการแปลวรรณกรรมโดยผู้แปลต้องทำความเข้าใจโดยพิจารณาความหมายจากบริบทแวดล้อม และเขายังได้กล่าวอีกว่า ในกรณีที่เป็นตัวบทวรรณกรรม การแยกเอาภาษากับความหมายรวมออกจากกันทำได้ยากกว่ามาก เพราะผู้แต่งระดม “ทรัพยากร” ทางภาษามาใช้เพื่อแสดงเจตนาของตน ได้แก่ เลือกสรรคำมาร้อยเรียง กำหนดความหมาย ลำดับคำ จังหวะ การเล่นเสียง สัมผัส และการเน้นเสียงหนักเบา จนกระทั่งเกิดรูปแบบที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความหมายรวม อันเป็นผลประมวผลระหว่างความคิดกับวิธีการแสดงออกสองสิ่งนี้ประสานสัมพันธ์อย่างแนบสนิทจนแต่ละสิ่งไม่อาจดำรงอยู่ตามลำพังได้กล่าว คือ แม้ว่าการแปลวรรณกรรมให้ความสำคัญกับทฤษฎีความหมายมาก แต่ก็ไม่สามารถแปลวรรณกรรมโดยไม่สนใจรูปภาษาได้ เพราะรูปภาษาที่ผู้แต่งวรรณกรรมประพันธ์จะมีเจตนาแฝงอยู่เสมอ

สิทธา พิณีภูวดล (2000) (อ้างใน สุพรรณณี ปิ่นมณี, 2557: 7) อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการแปลในปัจจุบันอย่างครอบคลุมไว้ว่า การแปลคือการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยรักษารูปแบบคุณค่า และความหมายในข้อความเดิมไว้อย่างครบถ้วนรวมทั้งความหมายแฝง ซึ่งได้แก่ ความหมาย ทางวัฒนธรรม ปรัชญา ความคิด ความรู้สึก ฯลฯ

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จึงอาจสรุปได้ว่าการแปลวรรณกรรมในสมัยช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองจะให้ความสำคัญกับทฤษฎีความหมายเป็นอย่างมาก ดังเช่นแนวคิดหรือทฤษฎีของมารียานนท์ เลเดแรร์ และปีเตอร์ ริมาร์ค นอกจากนี้จะให้ความสำคัญกับความหมายแล้วยังต้องให้ความสำคัญกับบริบททางวัฒนธรรมดังแนวคิดทฤษฎี Dynamic Equivalence Translation ของไนดา และให้ความสำคัญกับรูปภาษาควบคู่กันไปด้วยดังแนวคิดของอีสราแอลอีกด้วย

ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับความหมายมาใช้เพื่อเป็นกรอบความคิดหลักสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งคำนึงถึงการแปลโดยรักษาบริบททางวัฒนธรรม

2.2 คำสรรพนาม

2.2.1 คำจำกัดความของคำสรรพนาม

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 78-79) ให้คำจำกัดความว่า คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนชื่อในการพูดจากัน คำว่า “บุรุษ” แปลว่า ชาย บุรุษสรรพนามนี้แบ่งเป็น 3 พวก คือ 1) สรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้พูดเรียกว่า “บุรุษที่หนึ่ง” ได้แก่คำว่า ข้า กู ฉัน ผม ดิฉัน เกล้ากระผม เกล้ากระหม่อม ข้าพพุทธเจ้า ข้าพเจ้า เป็นต้น 2) สรรพนามที่ใช้แทนผู้ฟังเรียกว่า “บุรุษที่สอง” ได้แก่ คำว่า เจ้า เอ็ง มึง สู้ ได้เท่า ได้เท่ากรุณา ได้เท่ากรุณาเจ้า ฝ่าพระบาท ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท 3) สรรพนามที่ใช้แทนชื่อ คน สัตว์ และสิ่งของที่พูดถึง เรียกว่า “บุรุษที่สาม” ได้แก่คำว่า เขา มัน ท่าน พระองค์ ซึ่งนักวิชาการ เช่น นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2551:40) และ เปรมจิต ชนวงษ์ (2538: 197) ก็อธิบายไปในทิศทางเดียวกับพระยาอุปกิตศิลปสาร

นอกจากนี้ ประยูร ทรงศิลป์ (2553:118) อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า คำเรียกชื่อเล่น คำเรียกเครือญาติหรือคำอื่นๆที่ใช้แทนบุคคลก็จัดว่าเป็นคำสรรพนามด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง A Socio Linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai ของ ผลากรกุล (Palakornkul,1972) โดยผลากรกุล (Palakornku,1972: 57-80) (อ้างใน นลิน วัชรพันธุ์สกุล, 2545: 17-18) ได้แบ่งคำสรรพนามตาม แนวสังคมวิทยาไว้ 11 ประเภท คือ

1. สรรพนามเฉพาะ (Personal Reference Terms) หมายถึงคำที่ทำหน้าที่เป็น สรรพนามในตัวเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 บุรุษ คือ บุรุษที่หนึ่ง บุรุษที่สอง และบุรุษที่สาม เช่น ฉัน เธอ คุณ ท่าน เขา เรา แก ตัวเอง

2. คำเรียกญาติ (Kin Terms) เช่น พ่อ แม่ ปู่ ตา ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งบุรุษที่หนึ่ง บุรุษที่สอง และ บุรุษที่สาม

3. คำเรียกญาติโดยสมมุติ (Pseudo-kin Terms) คือ การนำคำเรียกญาติมาใช้ เป็นสรรพนามแทนบุคคลที่ไม่ใช่ญาติหรือคนไม่รู้จักเพื่อกระชับความสัมพันธ์ และเพื่อสร้างความสนิทสนม

4. ชื่อบุคคล (Personal name) สามารถใช้เป็นสรรพนามได้ทุกบุรุษ

5. คำเรียกเพื่อน (Friendship Terms) ได้แก่ เพื่อนฝูง เกลือ

6. คำเรียกอาชีพ (Occupation Terms) เช่น ครู อาจารย์ หมอ พยาบาล สามารถใช้เป็นคำสรรพนามได้ทุกบุรุษ

7. สรรพนามที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ (Foreign loan words)เช่น ไอ ยู ลี

8. ยศตำแหน่ง (Titles) มีการใช้ยศหรือตำแหน่งทางสังคมเป็นสรรพนาม เช่น ท่านนายก ท่านรัฐมนตรี ท่านผู้หญิง คุณหญิง

9. สรรพนามที่ใช้เฉพาะคู่สมรส (Words and phrases specially employed

to refer to spouse) เช่น ภรรยาเรียกสามีว่า พ่อ (ของลูก) สามีเรียกภรรยาว่า แม่ (ของลูก) คุณนาย ที่บ้าน แม่ครัว

10. สรรพนามที่เกี่ยวข้องกับพระภิกษุ (Special vocabulary used in speaking to and by monks) เช่น โยม หลวงพี่ ท่านเจ้าคุณ อาตมา

11. สรรพนามที่เรียกตามเด็ก (Teknonymy) ส่วนใหญ่เป็นคำเรียกเครือญาติเป็นการเลียนการใช้ภาษาของลูกเพื่อให้เด็กเล็กเข้าใจและเรียกตามได้ง่าย เช่น พ่อของเด็กเรียกพี่สาวของตนว่า ป้า และเมื่อเด็กโตขึ้นหรือไม่มีเด็กอยู่ด้วยระหว่างสนทนาแล้วก็ตามก็ยังคงเรียกเช่นนั้นอยู่

จากคำจำกัดความของประยูร ทรงศิลป์ (2558) และผลากรกุล (Palakornku, 1972) สรุปได้ว่า คำสรรพนามนั้นไม่ได้จำกัดแค่สรรพนามเฉพาะอย่าง ฉัน เขา เธอ คุณ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงคำนามต่างๆที่ถูกใช้ในฐานะคำสรรพนาม เช่น คำเรียกเครือญาติ ชื่อจริง ชื่อเล่น คำเรียกอาชีพ คำเรียก ยศตำแหน่ง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการแปลคำสรรพนามที่หมายถึงคำนามทุกประเภทที่ถูกใช้ในฐานะคำสรรพนามตามคำจัดความในข้างต้น รวมทั้งแบ่งประเภทของคำสรรพนามที่รวบรวมจาก วรรณกรรมแปลตามแนวคิดของผลากรกุล (Palakornku)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาคำจำกัดความของ “คำบุรุษสรรพนาม” ของพระยาอุปกิตศิลปสาร และคำจำกัดความของ “คำสรรพนามเฉพาะ” ของผลากรกุล (Palakornku) พบว่า ทั้ง 2 คำล้วนใช้เพื่อแสดงความหมายที่คล้ายคลึงกัน โดยหมายถึงคำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในตัวเอง เช่น ฉัน เธอ เขา แก มัน เนื่องจากผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแบ่งคำสรรพนามของผลากรกุล (Palakornku) เป็นแนวคิดหลักในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงขอใช้คำว่า “คำสรรพนามเฉพาะ” แทนคำว่า “บุรุษสรรพนาม”

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคำสรรพนามบุรุษที่ 2 พบว่า มีงานวิจัยที่รวมคำเรียกขานไว้ในคำสรรพนามด้วย แต่ในงานวิจัยนี้จะไม่ศึกษาการแปลคำเรียกขานจะศึกษาเฉพาะเพียงคำสรรพนามเท่านั้น โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการจำแนกคำสรรพนามและคำเรียกขานดังต่อไปนี้

ความแตกต่างระหว่างคำบุรุษสรรพนามกับคำเรียกขาน

ม.ร.ว.กัลยา ดิงศภัทัย และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531 : 1) ได้ให้คำจำกัดความของคำเรียกขานไว้ว่า “คำเรียกขาน” คือคำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่ตนจะพูดเรื่องต่างๆ ด้วยเป็นคำที่แสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดมอง เมื่อเปรียบเทียบกับตนเองและมีรูปแบบ

ใดรูปแบบหนึ่ง ที่ปรากฏนับตั้งแต่คำนำหน้า เช่น คุณ และจบลงที่คำลงท้าย เช่น ครับ ตัวอย่าง “คุณนฤมลครับ” นับเป็นคำเรียกขานคำหนึ่ง

เมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความในข้างต้น จะพบว่าคำบุรุษสรรพนามและคำเรียกขานมีความแตกต่างกัน โดยหากพิจารณาจากเกณฑ์ด้านโครงสร้างคำบุรุษสรรพนามจะทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมรองหรือกรรมตรงในประโยค ดังที่วิเชียร เกษประทุม (2557 : 41) ได้อธิบายหน้าที่ของคำบุรุษสรรพนามพร้อมยกตัวอย่างไว้ ดังนี้

1. ทำหน้าที่ประธานของประโยค เช่น เราเป็นคนไทย
2. ทำหน้าที่กรรมของประโยค เช่น ครูจะตีเธอ 3 ที ถ้าไม่ทำการบ้านมาส่ง
3. ทำหน้าที่กรรมรองของประโยค เช่น ผมซื้อหนังสือมาฝากท่าน

ส่วนคำเรียกขานเป็นเพียงคำหรือวลีที่ใช้เรียกผู้ฟังเท่านั้น ไม่ได้ทำหน้าที่ใดในประโยค เช่น คุณรถไฟมาแล้ว แม่ผมหิวข้าวแล้ว ครูครับสมชายวันนี้ลาป่วยครับ

ส่วนในภาษาญี่ปุ่น Suzuki (1973) (อ้างถึงใน ดวงกมล ศิลเกษสกุล, 2553: 9) อธิบายไว้ว่า ประโยคที่ใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรรพนามนั้นจะมีคำที่แสดงประธานหรือกรรมของประโยค เช่น wa (は) (คำแสดงหัวเรื่อง หรือ topic) o (を) (คำช่วยแสดงกรรม) ตามหลังคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำเรียกขานจะไม่มีคำช่วยแสดง Topic หรือกรรมและอาจไม่เป็นประโยคเต็มโดยเป็นเพียงวลี ดังประโยคตัวอย่างจากการศึกษาของ Suzuki

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานในฐานะคำสรรพนาม

おばさんは行きますか。

obasan wa ikimasu ka.

คุณป้าจะไปไหม

ตัวอย่างการใช้คำเรียกญาติในฐานะคำเรียกขาน

おばさん、少しお金頂戴

obasan, sukoshi okane choudai.

คุณป้า ขอเงินหน่อย

ตัวอย่างวลีในการใช้คำบุรุษสรรพนามในฐานะคำเรียกขาน

あなた、電話よ。

anata, denwa yo.

คุณ โทรศัพท์

ดังนั้น จึงขอสรุปเกณฑ์ในการจำแนกคำสรรพนามบุรุษที่ 2 และคำเรียกขาน ดังนี้

ในภาษาไทยนั้นจะพิจารณาจากเกณฑ์ด้านโครงสร้างเป็นหลัก กล่าวคือ คำสรรพนามนั้นทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมตรงหรือกรรมรอง ฯลฯ หรือไม่ ถ้าใช่ก็ให้ถือเป็นคำสรรพนาม ส่วนในภาษาญี่ปุ่นให้พิจารณาว่ามีคำช่วยหรือคำที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่แสดงประธานหรือกรรมของประโยคหรือไม่ ถ้ามีก็ถือว่าเป็นคำสรรพนาม

2.2.2 คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น

ดังได้กล่าวไปแล้วว่า คำสรรพนามภาษาญี่ปุ่นมีหลายประเภท เช่น คำเรียกญาติ คำเรียกอาชีพ คำเรียกชื่อ คำเรียกตามบทบาท โดยผู้พูดเลือกใช้โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความอาวุโส กาลเทศะ อายุ ความสนิท

ในที่นี้จะขออธิบายเกี่ยวกับคำสรรพนามเฉพาะในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 บุรุษ คือ คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 โดยสรุปจาก Ishiguro Kei (2013) และ Kinsui Satoshi (2010) ได้ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 เช่น

1. Watashi (わたし) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่กันใช้มากที่สุด โดยใช้ในสถานการณ์ทางการ และใช้ได้ทั้งเพศชายและหญิง แต่ผู้หญิงมีแนวโน้มใช้มากกว่าผู้ชาย
2. Watakushi (わたくし) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่มีความสุภาพมากที่สุด ใช้ในสถานการณ์ทางการมาก ใช้ได้ทั้งเพศชายและหญิง
3. Jibun (自分) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่นักกีฬาชายนิยมใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาเบสบอลและคาราเต้ นอกจากนี้ในปัจจุบันเด็กชายมัธยมต้นก็มีใช้ด้วยเช่นกัน แต่จะใช้กับเพื่อนที่สนิทเท่านั้น
4. Boku (ぼく) ผู้ชายใช้เป็นหลัก ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการใช้กับเพื่อนที่สนิทหรือบุคคลที่ต่ำกว่าตน (อายุ สถานภาพ) และเด็กอนุบาล ประถม มัธยมปลาย มหาวิทยาลัย
5. Ore (おれ) ผู้ชายใช้เป็นหลัก ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการใช้กับเพื่อนที่สนิทหรือบุคคลที่ต่ำกว่าตน (อายุ สถานภาพ) ไม่นิยมใช้ในสถานการณ์ที่เป็นที่สาธารณะ
6. Atashi (あたし) ผู้หญิงใช้เป็นหลัก ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการใช้กับเพื่อนที่สนิทหรือบุคคลที่ต่ำกว่าตน (อายุ สถานภาพ)
7. Washi (わし) ผู้ชายอายุมากหรือผู้ชายทรงภูมิความรู้นิยมใช้ แต่ปัจจุบันไม่ค่อยถูกใช้จริงในสังคม ส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในนิทานเด็กหรือละครเด็ก
8. Wagahai (わがはい) เหมือน Washi (わし)

2.2.2.2 คำสรรพนามบุรุษที่ 2 เช่น

1. Anata (あなた) ใช้กับผู้ชายหรือผู้หญิงก็ได้ และใช้กับเพื่อนสนิทหรือ

คนที่ต่ำกว่า ไม่ใช่กับผู้อาวุโสกว่า และภรรยาใช้เรียกสามี

2. Omae (おまえ) ผู้ชายนิยมใช้มากกว่าผู้หญิง และมีบ้างที่ผู้หญิงใช้พูดกับคนในครอบครัวที่สถานะต่ำกว่า (ลูก หลาน น้อง) ในกรณีของผู้ชายจะใช้พูดกับเพื่อนแสดงความสนิทสนม และบางกรณีจะใช้เมื่อกำลังเรียกอีกฝ่ายด้วยอารมณ์โกรธ

3. Anta (あんた) เหมือน Anata (あなた)

4. Kimi (きみ) ผู้ชายใช้กับคู่สนทนาวัยเดียวกันหรือต่ำกว่า แต่ก็มีกรณีที่ผู้หญิงใช้ด้วย และคู่สามีภรรยาใช้เรียกกันและกันด้วย

2.2.2.3 คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 เช่น

1. Kare (かれ) ใช้กล่าวถึงบุรุษที่ 3 ที่เป็นผู้ชาย

2. Kanojo (かのじょ) ใช้กล่าวถึงบุรุษที่ 3 ที่เป็นผู้หญิง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าคำสรรพนามเฉพาะที่มีมากที่สุด คือ บุรุษที่ 1 เนื่องจากคนญี่ปุ่นนิยมใช้คำเรียกชื่อคู่สนทนา + san (さん) คำเรียกตามบทบาท คำเรียกอาชีพ คำเรียกญาติ มากกว่าการใช้คำสรรพนามเฉพาะ (Ishiguro Kei, 2013 : 160) นอกจากนี้ คำสรรพนามเฉพาะในภาษาญี่ปุ่นมีค่อนข้างหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ผู้ใช้จำเป็นต้องเลือกใช้โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังจะกล่าวในหัวข้อ 2.2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ต่อไป

2.2.3 คำสรรพนามในภาษาไทย

คำสรรพนามในภาษาไทยมีหลายประเภทเช่นเดียวกับคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น ดังที่ได้กล่าวไปแล้วใน 2.1 คำจำกัดความของคำสรรพนาม จากการแบ่งประเภทคำสรรพนามของ ผลากรกุล (Palakornku) พบคำสรรพนามถึง 11 ประเภท อย่างไรก็ตามในวรรณกรรมแปลจากญี่ปุ่นพบว่า คำสรรพนามที่นิยมใช้มากที่สุด คือ คำสรรพนามเฉพาะ ดังนั้น หัวข้อนี้ผู้วิจัยจึงขอกกล่าวถึงคำสรรพนามเฉพาะในภาษาไทย

โดยสุชาติา เจียพงษ์ (2553: 69-71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคำบุรุษสรรพนาม (คำสรรพนามเฉพาะ) ในภาษาไทย 4 ถิ่น พบว่าคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยถิ่นกลางมีใช้ 24 คำ โดยแบ่งเป็นบุรุษที่หนึ่ง 10 คำ บุรุษ ที่สอง 9 คำ บุรุษที่สาม 5 คำ ดังนี้

2.2.3.1 บุรุษสรรพนามที่ 1 (คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่1)

(1) **กระผม** สรรพนามใช้แทนผู้พูดเพศชายในกาลเทศะที่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์เป็นทางการ ขณะประชุมในห้องประชุม

ประธานชุมชน : “**กระผม**อยากเรียนให้ผู้ประชุมทราบว่า จะมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาฉีดยาพิษสุนัขบ้าวันจันทร์”

เลขาฝ่ายการเงิน : เรื่องที่ท่านกำหนดว่ามานี้ **กระผม**ก็จะเป็นคนดูแลครับ”

(2) **ภู** สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อพูดกับคนรู้จักและสนิทในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในตลาด

นักเรียนวัยรุ่น : “เฮ้ยวันนี้มาถึงนี้ได้ไง **ภู**ว่าฝนตกซะมั้ง”

แม่ค้าขายของในตลาดพูดกับลูก : “**ภู**ให้มึงเอาของไปส่งเขาแล้วมึงหายไปไหนมา”

(3) **ข้า** สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อผู้พูดกับคนรู้จักที่สนิทในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ

สามีคุยกับภรรยาที่อายุน้อยกว่าที่ร้านขายของข้า : “**ข้า**ลืมนเอากระเป๋าตั้งค์มา **ข้า**จะกลับไปเอาก่อน แกรอที่นี่แหละ”

แม่ค้าขายกาแฟคุยกับลูกค้าที่รู้จักและเป็นเพื่อนสนิทกับรุ่นเดียว : “แล้วเฮ้ยนี้แกจะไปหรือเปล่า **ข้า**จะได้ปิดร้านไว้นะ”

(4) **ข้าพเจ้า** สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อพูดในกาลเทศะที่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในโรงเรียน

นักเรียนแนะนำตัวหน้าห้องเรียน : “ผม เด็กชายพีรพัฒน์ ก้อนทอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครับ ความฝันของ**ข้าพเจ้า** คือ อยากเป็นหมอครับ”

นักเรียนหญิงแนะนำตัวหน้าห้องเรียน : “ดิฉันชื่อเด็กหญิงกัลยานีย์ นาคสุทธิ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษความฝันของ**ข้าพเจ้า** คือโตขึ้นอยากจะเป็นคุณครูค่ะ”

(5) **เขา1** สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อพูดกับคนที่รู้จักอายุเท่ากันในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ

นักศึกษาหญิงพูดกับเพื่อนชายในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง : “**เขา**บอกแกแล้วว่าอย่าไป ไม่ทันหรอกแกไม่เชื่อเขาแล้วเป็นไง”

นักศึกษาหญิงพูดกับเพื่อนหญิงขณะยืนรอเพื่อน : “**เขา**ว่าตัวเองอย่ารอเลย เสียเวลาเปล่าๆ”

(6) **ฉัน** สรรพนามใช้แทนผู้พูด ได้ทุกสถานการณ์

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในห้องประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมที่อายุไม่เท่ากัน : “ที่คุณพูดมาก็ถูก แต่**ฉัน**ว่าเราต้องตกลงกันให้ดีๆเสียจะเสียกันหมด”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในตลาด

แม่ค้าขายผักคุยกับแม่ค้ารุ่นเดียวกัน : **ฉัน**ก็ลำบากใจก็ของมาแพงก็ขายแพงตาม จะให้**ฉัน**ขายถูกๆ

ก็ไม่พอกินกันพอดี อดตายสิ เธอว่าจริงไหม”

(7) **ดิฉัน** สรรพนามใช้แทนผู้พูดเพศหญิงในกาลเทศะที่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการที่โรงเรียน

นักเรียนหญิงแนะนำตัวเองหน้าห้อง : “**ดิฉัน** ชื่อเด็กหญิงกัลยานีย์ นาคสุทธิเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2”

ในห้องประชุมผู้เข้าร่วมประชุม : “เมื่อเราตกลงกันแล้ว **ดิฉัน** ขอปิดการประชุมเลยนะคะ”

(8) **ผม** สรรพนามใช้แทนผู้พูดเพศชาย

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในวิทยุกระจายเสียงชุมชน

ผู้ใหญ่บ้าน : “ประกาศผู้สูงอายุให้มารับเบี้ยยังชีพในวันพรุ่งนี้เป็นวันสุดท้าย **ผม** อยากให้พ่อแม่พี่น้องที่ยังไม่ได้มารับให้รีบมารับนะคะ”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการที่ตลาด

แม่ค้าพูดกับชายวัยกลางคน : “ของคุณสิ่งอะไร”

ชายวัยกลางคนพูดกับแม่ค้า : “ของ**ผม** ส้มตำเลือดหมู 2 ข้าว 2 ไม่ใส่พริกไทย”

(9) **เรา**1 สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุเท่ากัน

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในห้องประชุม เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุ

เท่ากัน

ผู้เข้าร่วมประชุมอายุรุ่นเดียวกัน : “เราอยากเสนอนโยบายให้คนในชุมชนช่วยกันดูแลถึงขยะชุมชนไม่ให้ขโมยมาลักไป อยากให้ช่วยเป็นหูเป็นตา”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ ขณะพักกลางวันเมื่อพูดกับผู้ฟังที่

อายุน้อยกว่า

นักเรียนรุ่นพี่พูดกับรุ่นน้อง : “วันนี้เราจะไปกินก๋วยเตี๋ยว แวะจะไปด้วยไหม”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการ ในห้องประชุมที่มีคนรู้จักและไม่รู้จัก

ผู้เข้าร่วมประชุมที่มีทั้งคนรู้จักและไม่รู้จัก : “เราขอเสนอให้ที่ประชุม ..”

ตัวอย่าง สถานการณ์เมื่อพูดกับคนไม่รู้จัก

เจ้าของร้านพูดกับคนอายุน้อยกว่าหลงทางมาที่ไม่รู้จักกัน : “..เรามาหาใครเนี่ยหลงทางหรือเปล่าเห็นเดินวนเวียนอยู่นาน

(10) **หนู** สรรพนามใช้แทนผู้พูด เมื่อพูดกับคนที่อายุมากกว่าในกาลเทศะไม่

เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการในที่สาธารณะและที่บ้าน

นักเรียนหญิงพูดกับหญิงกลางคน : “**หนู** ไม่ทราบค่ะ ป้าลองถามคนอื่นดูนะคะ”

ลูกชายพูดกับแม่ : “**หนู** บอกแม่แล้ว เดี่ยวจะยกให้ หลังไม่ได้ใช้หรือ”

2.2.3.2 บุรุษสรรพนามที่ 2 (คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่2)

(1) **แก**2 สรรพนามใช้แทนผู้ที่รู้จักสนิท มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุเท่ากัน
ชายวัยกลางคนทักทายเพื่อนชายวัยรุ่นเดียวกัน : “อ้าว! วันนี้แกไม่ได้ไปกับเขาหรือ”
นักศึกษาวัยรุ่นหญิงคุยกับน้องชายในรถเมล์: “เฮ็นนี่แม่ไม่อยู่เดี่ยวลงรถแล้วแวะซื้อข้าว แกจะกินไก่หรือจะกินหมูปิ้ง”

(2) **คุณ** สรรพนามใช้แทนผู้ฟัง ได้ทุกสถานการณ์

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในห้องประชุมหมู่บ้าน
ผู้เข้าร่วมประชุม : คุณวินัย **คุณ**ต้องเร่งสรุปบัญชีได้แล้วนะเดี๋ยวเราต้องส่งเขาแล้ว”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการในตลาด
ผู้หญิงวัยกลางคนทักทายชายวัยกลางคน : “วันนี้**คุณ**มาคนเดียวหรือคะ รับอะไรดีคะวันนี้”

(3) **ตัวเอง** สรรพนามใช้แทนผู้ฟังที่อายุเท่ากัน ในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในที่สาธารณะที่รู้จักกัน
เด็กวัยรุ่นหญิงคุยกับเพื่อนชายที่ไม่สนิท : “**ตัวเอง**บอกแนด้วยหรือเปล่า เราจะไปเที่ยวกัน”
นักศึกษาหญิงคุยกับเพื่อนหญิงที่สนิท : “เขาไม่ยอมไปแล้ว**ตัวเอง**อยากไปหรือ”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการในที่สาธารณะ เมื่อพูดกับคนที่ไม่รู้จัก
หญิงรุ่นเดียวกันถามทาง : “**ตัวเอง**ขอโทษนะ ร้านตัดผมไปทางไหน”

(4) **ท่าน**2 สรรพนามใช้แทนผู้ฟัง ได้ทุกสถานการณ์

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในห้องประชุม
ประธานชุมชน: “สวัสดิ์**ท่าน**ผู้เข้าร่วมประชุม ผมขอแนะนำเจ้าหน้าที่สาธารณสุข”
ผู้เข้าร่วมประชุม : “หาก**ท่าน**จะกรุณาเราก็ยินดีอย่างมาก”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการในตลาด
แม่ค้าพูดกับคุณครูใหญ่ : “**ท่าน**คะ สวัสดิ์คะรับอะไรดีคะ มากับลูกสาวหรือคะ ไม่เคยเห็นหน้า”

(5) **เธอ**2 สรรพนามใช้แทนผู้ฟัง ที่อายุเท่ากันหรืออายุน้อยกว่า

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการ เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุเท่ากัน
ผู้เข้าร่วมประชุมอายุเท่ากัน: “แมว ฉันทคิดว่า**เธอ**เป็นคนรับหน้าที่นี้ตามเดิมดีที่สุด”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการ เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุน้อยกว่า
อาจารย์พูดกับนักศึกษา : “นี่ครูบอกให้**เธอ**ไปห้องน้ำตอนพักง”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในตลาด เมื่อพูดกับผู้ฟังที่อายุเท่ากัน

เพื่อนพูดกับเพื่อนอายุเท่ากัน : “แป้นๆ เธอมีซื้ออะไรอยู่ เราต้องไปกินก่อนเที่ยงนะ”

(6) **มิ่ง** สรรพนามใช้แทนผู้ฟังที่รู้จักสนิท อายุเท่ากันหรือน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

นักเรียนชายคุยกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน : “กูบอกมิ่งแล้ว เป็นไงโดนครูด่าเลย”

นักเรียนหญิง คุยกับนักเรียนรุ่นน้อง : “เฮ้ยไอ้บอย มิ่งจะไปกับพี่ไหมเนี่ย”

(7) **เรา2** สรรพนามใช้แทนผู้ฟัง ที่อายุน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ ขณะอยู่ที่บ้าน

แม่พูดกับลูก: “ว่าไงเรา ไปไหนมากกลับมาชะค่าเชียว แม่สั่งให้เราทำอะไรบ้างวันนี้”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ ขณะอยู่ที่ห้องพักครู

ครูพูดกับศิษย์ : “ครูบอกให้เราส่งงานวันไหน ทำไมเพิ่งมา”

(8) **หนู2** สรรพนามใช้แทนผู้ฟังที่อายุน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการขณะรอข้างถนน

หญิงกลางคนพูดกับนักเรียนชาย : “หนู ป้าจะไปสวนดุสิตขึ้นรถเมล์สายไหน”

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ ขณะอยู่ที่ร้านอาหารช่วงพักกลางวัน

ครูพูดกับศิษย์ : “หนูเห็นเศษกระดาษไหม เก็บไปทิ้งให้เรียบร้อยนะคะ”

(9) **เอ็ง** สรรพนามใช้แทนผู้ฟัง ที่รู้จักสนิท อายุเท่ากันหรือน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการขณะอยู่ในบ้าน

ตาพูดกับยาย : “เอ็งก็ให้หลานเอ็งดูแลแล้วกัน ข้าไม่ยุ่งด้วยนะ”

ยายพูดกับหลานชาย : “ข้าบอกเอ็งแล้ว หากเอ็งยังกินเหล้าชีวิตเอ็งก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดชาติ”

2.2.3.3 บุรุษสรรพนามที่ 3 (คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่3)

(1) **แก3** สรรพนามใช้แทนผู้ที่กล่าวถึงที่อายุมากกว่า ในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ไม่เป็นทางการ

หญิงวัยกลางคนนั่งกินก๋วยเตี๋ยวข้างทางเห็นชายสูงอายุกำลังข้ามถนน: “ลุงแกจะข้ามถนนตอนที่ไฟเขียวทำไม ฉันเห็นแล้วก็..”

นักศึกษาพูดกับเพื่อน : “แกชอบบังคับให้ฉันทำโน่นทำนี่ ฉันก็สุดจะทนจริงๆ”

(2) **เขา3** สรรพนามใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง ได้ทุกสถานการณ์

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการ

ในห้องประชุมหมู่บ้าน : “วันนี้เราจะคุยกันเรื่องเงินของชุมชนมีใครไม่ส่งเงินหลายคน เราจะทำ

อย่างไรกับเขาดี”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

ลูกค้าพูดกับแม่ค้าที่อายุเท่ากัน : “หมยยังไม่ลงเหอ ราคาเดิมอยู่เลย ร้านอื่นเขาลงกันแล้ว”

(3) **เธอ3** สรรพนามใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง ที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่เป็นทางการในห้องประชุม เมื่อกกล่าวถึงคนที่อายุเท่ากัน

ผู้เข้าร่วมประชุม : หาก**เธอ**ไม่มาประชุมอย่างนี้บ่อยๆเราจะทำไงดี”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการที่ป้ายรถเมล์ เมื่อกกล่าวถึงคนที่อายุน้อยกว่า

หญิงกลางคนพูดถึงรุ่นน้อง : “น้อง**เธอ**ไม่เป็นอะไรเลยจริงๆ เราสีทำทุกอย่างเลย เปื่อ อะไรอะไรก็หนูทำไม่เป็น พี่ทำเหอะ”

(4) **มัน** สรรพนามใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง ที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่าในกาลเทศะที่ไม่เป็นทางการ

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการที่ตลาดเมื่อกกล่าวถึงคนที่อายุเท่ากัน
ชายวัยกลางคนพูดถึงเพื่อนชาย : “มันบอกผมว่าจะมา ไม่เห็นมันมาเลยครับ”

ตัวอย่าง สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการหน้าโรงเรียน เมื่อกกล่าวถึงคนที่อายุน้อยกว่า

นักเรียนรุ่นพี่พูดถึงรุ่นน้อง : “มันจะมัวแต่งตัวอะไรนักหนา แต่งไปก็ได้เท่านั้นแหละจริงไหม”

จากที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นได้ว่าคำสรรพนามในภาษาไทยแต่ละคำนั้น ล้วนมีวิธีใช้แตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ คือ สถานการณ์ เพศ อายุ ความสนิท อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของสุชาดา มิได้ ศึกษาเกี่ยวกับ เช่น เจ้านาย-ลูกน้อง พ่อค้า-ลูกค้า และด้านอารมณ์ เช่น ตอนโกรธ ตอนดีใจ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนามเช่นกัน

2.2.4 ลักษณะเฉพาะของคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทย

Ishiguro Kei (2013 : 149-181) ได้วิเคราะห์การใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นตามแนวภาษาศาสตร์สังคม พบว่าลักษณะเฉพาะของคำสรรพนามภาษาญี่ปุ่น มี 4 ประการ ดังนี้

(1) คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นมีหลายประเภท แบ่งตามการใช้เป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 5 ประเภท คือ

1. ใช้คำแทนคำนาม (代名詞) ในฐานะคำสรรพนาม เช่น watashi (わたし) boku (ぼく) ore (おれ)

2. ใช้คำนิยามสรรพนาม¹ (指示詞) ในฐานะคำสรรพนาม เช่น kocchi (こっち) kochira (こちら)
3. ใช้วิสามานยนาม² (固有名詞) ในฐานะคำสรรพนาม เช่น Takabashi (高橋) Mariko (真理子) Mari (マリ)
4. ใช้คำเรียกญาติ (親族名称) ในฐานะคำสรรพนาม เช่น okaa-san (お母さん) ojii-cyan (おじいちゃん) onee-cyan (お姉ちゃん)
5. ใช้คำเรียกตามบทบาท (役割名称) ในฐานะคำสรรพนาม เช่น sensei (先生) syasyou (車掌) shikai (司会)

(2) คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นบ่งบอกตัวตนของผู้พูดได้

การเลือกใช้คำสรรพนามเป็นการแสดงตัวตนของผู้พูด อาทิ แสดงเพศ เช่น ผู้ชายใช้ boku (ぼく) ผู้หญิงใช้ atashi (あたし) แสดงอายุ คนแก่ใช้ washi (わし) เด็กเล็กเรียกพ่อว่า papa (パパ) แม่ว่า mama (ママ) แสดงความสัมพันธ์กับผู้ฟังกรณีสนิทสนมเรียกแทนตัว ore (おれ) เรียกอีกฝ่ายว่า omae (おまえ) กรณีที่ไม่สนิทสนมเรียกแทนตัวว่า watashi (わたし)

(3) คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นมักเลือกใช้โดยคำนึงถึงสถานการณ์หรือผู้ฟัง

การเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นอาจเปลี่ยนแปลงไปโดยขึ้นอยู่กับคู่สนทนา ตัวอย่างเช่น กรณีผู้พูดเป็นนักศึกษาชาย หากพูดคุยกับรุ่นน้องหรือเพื่อนรุ่นเดียวกันสามารถพูดคุยได้อย่างสนิทสนมและแสดงตัวตนของตนเองได้ จึงเลือกใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า ore (おれ) แต่หากพูดคุยกับรุ่นพี่ที่ต้องวางตัวให้อยู่ระดับต่ำกว่า จึงเลือกใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า boku (ぼく) และหากพูดคุยกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้วซึ่งต้องแสดงความเคารพเป็นพิเศษ ก็มักเลือกใช้คำว่า watashi (わたし)

นอกจากการเลือกใช้คำสรรพนามโดยคำนึงถึงคู่สนทนาแล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทแวดล้อมด้วย เช่น หากพูดคุยกับคนไม่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้นามแฝงอาจใช้บุรุษสรรพนามเช่น ore (おれ) โดยไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเกี่ยวกับคู่สนทนามากนักหรือในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น แม้ปกติผู้พูดอาจใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า boku (ぼく) แต่เมื่อได้สนทนากับคนที่ตนเองชอบ อาจเปลี่ยนไปใช้ว่า watashi (わたし) ด้วยความประหม่า เป็นต้น

ในส่วนของคุณลักษณะของคำสรรพนามในภาษาไทยนั้น วิเชียร เกษประทุม

¹ คำนิยามสรรพนาม คือ สรรพนามซึ่งระบุเวลาที่กำหนดให้ความรู้ความใกล้เคียงของนามกับผู้พูดและผู้ฟัง

² คำวิสามานยนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของบุคคล สิ่งของ สถานที่ หรือเป็นคำเรียกตัวบุคคล เพื่อเจาะจงว่าเป็นใคร ที่ไหนหรือสิ่งใด

(2557 : 40) กล่าวว่า บุรุษสรรพนามสามารถทำหน้าที่ได้ 4 ประการ คือ

1. บอกเพศ คำสรรพนามบางคำสามารถบอกเพศผู้ใช้ เช่น ผม กระผม เก้า กระผม ใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้ชาย ดิฉัน ใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้หญิง

2. บอกพจน์ คำสรรพนามส่วนมากแสดงความเป็นเอกพจน์ มีบ้างบางคำที่ใช้ เอกพจน์หรือพหูพจน์ เช่น คุณ เรา ท่าน เขา ข้าพเจ้า มัน ถ้าต้องการแสดงให้แน่ชัดว่าเป็นพหูพจน์ก็จะเติมคำว่า พวก เหล่า ลงไปข้างหน้า หรือเติมคำว่าทั้งหลายลงไปข้างหลัง เช่น พวกคุณ พวกเขา พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. บอกฐานะของผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และผู้ที่เราสื่อสารถึง เช่น ข้าพระพุทธเจ้า แสดงว่า สื่อสารกับพระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์ ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท แสดงว่า ผู้รับสารคือพระมหากษัตริย์หรือสมเด็จพระบรมราชินีนาถ พระองค์ แสดงว่า ผู้ที่เราสื่อสารถึงคือพระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์

4. บอกท่าทีของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสาร คำสรรพนามที่แสดงถึงความรู้สึกสนิทสนมหรือถือว่าผู้รับสารมีฐานะต่ำกว่าตนก็จะใช้ว่า ข้า-เอ็ง หากแสดงถึงความสนิทสนมหรือฐานะเสมอกันก็ใช้ว่า เรา-เธอ ฉัน-แก หรือถ้าต้องการแสดงความเป็นทางการก็จะใช้ว่า ข้าพเจ้า-ท่าน

เมื่อพิจารณาลักษณะเฉพาะของคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยที่กล่าวไปข้างต้นจะพบว่า คำสรรพนามในทั้งสองภาษาต่างสามารถบ่งบอกตัวตนของผู้พูด และเปลี่ยนการใช้คำสรรพนามตามผู้ฟังหรือสถานการณ์ ในการแปลคำสรรพนามจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลากหลายประการและมีความซับซ้อนมากในระดับหนึ่ง

2.2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านความสนิท เนื่องจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ทั้ง 4 ปัจจัยมีความสำคัญต่อการเลือกใช้คำสรรพนามทั้งในภาษาไทย และในภาษาญี่ปุ่นอย่างมาก

2.2.5.1 ปัจจัยด้านเพศ

ในภาษาญี่ปุ่นได้มีผู้ศึกษาปัจจัยด้านเพศซึ่งส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ดังนี้

Masashi Miwa (2010 : 33 - 34) อธิบายไว้ว่า การเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึง คือ ปัจจัยด้านเพศ โดยเฉพาะคำสรรพนามเฉพาะ ทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 มีการใช้แบ่งแยกตามเพศ แต่คำสรรพนามที่แบ่งเพศชัดเจนที่สุด คือบุรุษที่ 1 เช่น ผู้ชายใช้ boku (ボク) jibun (自分) ผู้หญิงใช้ uchi (うち) atashi (あたし) ส่วนในบุรุษที่ 2 นั้น แม้ว่าจะเห็นไม่ชัดเท่าบุรุษที่ 1 แต่ก็พอเห็นอยู่บ้าง เช่น ตอนที่ผู้หญิงพูด

กับผู้ชายที่สนิทจะใช้ anata (あなた) แต่ผู้ชายเวลาคุยกับผู้หญิงที่สนิทจะใช้ omae (おまえ) ซึ่งจะไม่ค่อยเห็นผู้หญิงใช้ omae (おまえ) และในบุรุษที่ 3 ในภาษาญี่ปุ่นแต่เดิมไม่มีการแบ่งแยกใช้คำสรรพนามตามเพศ แต่เนื่องจากจำเป็นต้องแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3 จากภาษาอังกฤษเป็นญี่ปุ่นจึงเริ่มกำหนดคำขึ้นเพื่อให้สามารถแปลเทียบกับภาษาอังกฤษได้ เช่น กำหนดคำแปลของคำว่า She เป็น Kanojo (かのじょ)

ซึ่งในส่วนของคำสรรพนาม Kanojo (かのじょ) Ishiguro Kei (2013 : 149-181) ได้อธิบายพร้อมกับคำว่า kare (彼) เพิ่มเติมอีกว่า การแยกใช้คำสรรพนาม kare (彼) และ kanojo (かのじょ) ตามเพศเป็นผลผลิตของความกลายเป็นสมัยใหม่ของญี่ปุ่น กล่าวคือ แต่เดิม kare (彼) เริ่มปรากฏใช้ตั้งแต่ใน manyousyuu (万葉集) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ สามารถใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึงทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เมื่ออารยธรรมตะวันตกหลังไหลเข้ามาในประเทศญี่ปุ่น การแปลหนังสือจากภาษาอังกฤษได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากในภาษาอังกฤษมีคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ที่แยกตามเพศคือ She และ He แต่ภาษาญี่ปุ่นในตอนนั้นยังไม่มี จึงได้กำหนดให้ kare (彼) = He และ สร้างคำว่า kanojo (かのじょ) = She อย่างไรก็ตามแม้คำอ่าน Kanojo (かのじょ) จะเป็นคำอ่านที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ตัวอักษรคันจิ 彼女 มีมาก่อนแล้ว แต่ยังไม่มีการตายตัว เช่น ในวรรณกรรมเรื่อง Sanshirou (三四郎) ของ Natume Souseki (夏目漱石) กำหนดคำอ่านของ 彼女 ว่า kano-onna (かのおんな) ส่วนในวรรณกรรมเรื่อง sansyou-uo (山椒魚) ของ Ibuse Masuji (井伏鱒二) กำหนดคำอ่านของ 彼女 ว่า kare(彼)

ส่วนในภาษาไทย วิเชียร เกษประทุม (2557 : 40) กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของคำสรรพนามในภาษาไทยไว้ 4 ข้อ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ คำสรรพนามในภาษาไทยบางคำสามารถบอกเพศได้ เช่น ผม กระผม เกล้ากระผม ใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้ชาย ดิฉันใช้เมื่อผู้พูดเป็นผู้หญิง

คำอธิบายข้างต้นสอดคล้องกับวิธีการใช้บุรุษสรรพนามของพระยาอุปกิตศิลปสาร (2545 : 131) โดยพระยาอุปกิตศิลปสารกล่าวถึงวิธีการใช้บุรุษสรรพนามไว้ 5 ข้อหนึ่งในนั้น คือ ลิงค์ (เพศ) สรรพนามที่ใช้เฉพาะลิงค์นั้นมีอยู่บางคำ คือ “ผม” “กระผม” “เกล้ากระผม” “เจ้ากู” เหล่านี้เป็น पुलลิงค์ และคำ “อิฉัน” “หล่อน” นี้เป็นสตรีลิงค์ และคำ “อะไร” เป็นนปุงสกลิงค์ นอกจากนี้ก็มีรูปเป็นอลิงค์ ทั้งนี้ต้องสังเกตตามเนื้อเรื่องหรือรูปความที่กล่าวหรือสังเกตตามนามที่ใช้สรรพนามเหล่านี้แทน คือ นามเป็นลิงค์ใดสรรพนามเหล่านี้แทนก็เป็นลิงค์นั้น อนึ่ง ลิงค์ของคำที่ใช้ตามเพศ จัดเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. पुलลิงค์ คือเพศชาย เช่นคำ ราชา, พ่อ, ปู่
2. สตรีลิงค์ คือเพศหญิง เช่นคำ ราชนิ, แม่, ย่า
3. อลิงค์ คือเพศไม่กำหนด เช่นคำ เทวดา, คน, สัตว์
4. นปุงสกลิงค์ คือคำที่ไม่มีเพศ เช่นคำ ดิน, น้ำ, ลม, ไฟ

นอกจากนี้ โสมพิทยา คงตระกูล (2539) ศึกษาการจำแนกความแตกต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายบอกความสุภาพของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาแยกตามเพศซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย เพศหญิง และ เพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง พบว่าคำบุรุษสรรพนามที่นิสิตชายใช้ คือ ผม ส่วนนิสิตหญิงคือ หนู ดิฉัน ส่วนนิสิตชายที่มีจิตใจเป็นหญิง คือ ผม หนู นอกจากนี้พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้คำสรรพนาม คือ บทบาทของผู้พูดและผู้ฟังสัมพันธ์กันความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง แต่ไม่พบว่าเพศของผู้ฟังมีผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม

จากที่กล่าวไปข้างต้น จึงอาจสรุปได้ว่าปัจจัยด้านเพศของผู้พูดน่าจะมีผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยมุ่งศึกษาปัจจัยดังกล่าว

2.2.5.2 ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านความสนิท

นอกจากปัจจัยด้านเพศแล้ว วัย สถานภาพ อายุ และระดับความสนิทสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟังล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกใช้คำสรรพนามเช่นเดียวกัน โดยมีงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาเกี่ยวกับคำสรรพนามในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และสรุปเห็นว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม เช่น ดวงกมล ศิลเกษักกุล (2553) คุก (Cooke,1968) ผลากรกุล (Palakornku, 1972) ดังจะอธิบายต่อไปนี้

ดวงกมล ศิลเกษักกุล (2553) ศึกษาการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย โดยวิเคราะห์จากปัจจัยด้านความสนิท อายุ และเพศเป็นหลัก พบว่า 1) ใน สถานการณ์ที่พูดคุยกับคนรู้จักที่สนิท อายุมากกว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยใช้เฉพาะชื่อ แต่ในสถานการณ์คนรู้จักที่ไม่สนิทอายุมากกว่าผู้เรียนใช้นามสกุลอย่างเดียว 2) กรณีคนรู้จักทั้งที่สนิทและไม่สนิทมีช่วงอายุเท่ากัน ผู้เรียนเพศหญิงมีการใช้ชื่อเฉพาะในรูปแบบนามสกุลมากคล้ายกับที่ชาวญี่ปุ่นเพศชายใช้ ในขณะที่ชาวญี่ปุ่นเพศหญิงไม่นิยมใช้ชื่อเฉพาะ 3) ในสถานการณ์คนรู้จักอายุมากกว่า ผู้เรียนเพศหญิงชาวไทยใช้คำเรียกญาติเรียกผู้หญิงที่อายุมากกว่าคือ obaasan (おばあさん, คุณ- ยาย) มากที่สุด

ส่วน คุก (Cooke,1968) ศึกษาการใช้คำสรรพนามในภาษาไทย พม่า และเวียดนาม โดยมุ่งศึกษาปัจจัยด้านเพศ สถานะ อายุ ความสนิทสนม และสถานการณ์ (ความเป็นทางการ แสดงอารมณ์) โดยทั้งดวงกมล ศิลเกษักกุลและคุก ต่างสรุปว่าปัจจัยด้านเพศด้านสถานภาพ อายุและความสนิท มีความสำคัญอย่างมากในการเลือกใช้คำสรรพนามทั้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

ผลากรกุล (Palakornku, 1972) (อ้างใน แสงระวี ทองดี, 2548:50-53) ศึกษาการใช้คำสรรพนามของคนกรุงเทพฯ ในงานวิจัยเรื่อง A Socio Linguistic Study of Pronom-

inal Strategy in Spoken Bangkok Thai งานวิจัยดังกล่าวได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้คำสรรพนามตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ดังนี้

ปัจจัยด้านสังคมที่กำหนดความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง

1. อำนาจและสถานภาพ (Power and Status) สิ่งที่เป็นตัวแปรในประเภทนี้ได้แก่

- ชาดิกำเนิด	กษัตริย์ สามัญชน
- ศาสนา	พระ ไม่ใช่พระ พระสังฆราช เด็กวัด
- ความเป็นข้าราชการ	ข้าราชการ ไม่ใช่ข้าราชการ
- ความเป็นลูกน้อง	เจ้านาย ลูกน้อง
- ความมั่งคั่ง	รวย ไม่รวย
- การศึกษา	มีการศึกษา ยศเท่ากัน ยศต่ำกว่า
- ตำแหน่ง	มีตำแหน่ง ไม่มีตำแหน่ง

2. อายุ (Age) แก่กว่า อ่อนกว่า รุ่นเดียวกัน

3. ความเป็นญาติและความสัมพันธ์ทางครอบครัว (kinship and Family Relationship)

- ความเป็นญาติ เป็นญาติ ไม่เป็นญาติ พ่อแม่ ลูกหลาน ญาติ
- ความสัมพันธ์ทางครอบครัว เป็นสมาชิกในครอบครัว เป็นสามี ภรรยา เป็นเจ้าบ้าน เป็นคนใช้ เป็นลูกหลานของเจ้าบ้าน

4. ความเป็นเพื่อน (Friendship) เป็นเพื่อนหรือไม่ใช่เพื่อน คนรู้จักหรือคนไม่รู้จักกัน

5. กลุ่มชาติพันธุ์หรือศาสนา (Ethnic-Religious Groups) ไทย ไม่ใช่ไทย จีน มุสลิม

6. อาชีพ (Occupation) เป็นเพื่อนร่วมงาน ครู นักเรียน หมอ พยาบาล

7. เพศ (Sex) ชาย หญิง

8. ความใกล้ชิดทางสายเลือด (Genealogical Distance)

- รุ่นแก่กว่า
- รุ่นอ่อนกว่า
- รุ่นเดียวกัน

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยทางสังคมที่อธิบายในงานวิจัยของผลากกรกุลมีความละเอียด และครอบคลุมเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์การแปลคำสรรพนามจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ไม่อาจศึกษาปัจจัยได้ครบทุกประการจึงจะขอ

วิเคราะห์เฉพาะปัจจัยด้านสถานภาพ อายุ และความสนิทสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าจะส่งผลอย่างเด่นชัดต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม โดย

ปัจจัยด้านสถานภาพของผู้พูดและผู้ฟัง พิจารณาจาก

- อำนาจและสถานภาพ > สูงกว่า ต่ำกว่า เท่ากัน

ปัจจัยด้านอายุผู้พูดและผู้ฟัง พิจารณาจาก

- อายุ > แก่กว่า อ่อนกว่า เท่ากัน

ปัจจัยด้านความสนิท

- ความเป็นญาติและความสัมพันธ์ทางครอบครัว

ก. ความเป็นญาติ เช่น เป็นญาติ ไม่เป็นญาติ พ่อแม่-ลูกหลาน

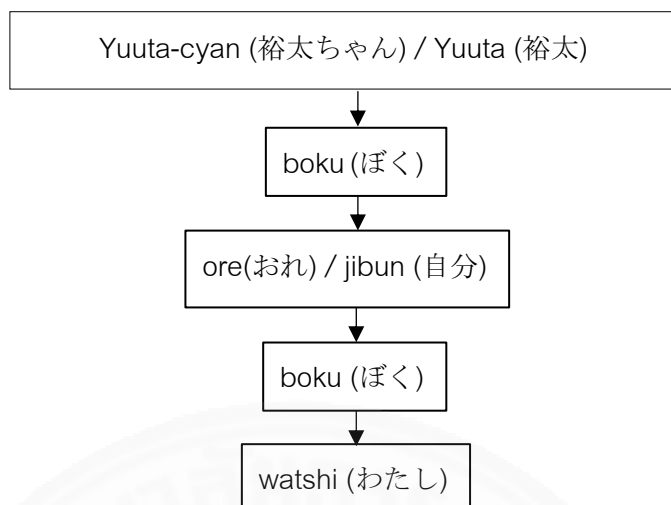
ข. ความสัมพันธ์ทางครอบครัวเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น สามี-ภรรยา

- ความเป็นเพื่อน (Friendship) เป็นเพื่อน ไม่ใช่เพื่อน คนรู้จัก
คนไม่รู้จักกัน

2.2.5.3 ปัจจัยด้านวัยของผู้พูด

Ishiguro Kei (2013 : 149-181) ได้อธิบายว่า วัยของผู้พูดเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ในการเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ การเลือกใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 จะเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของวัยของผู้พูด

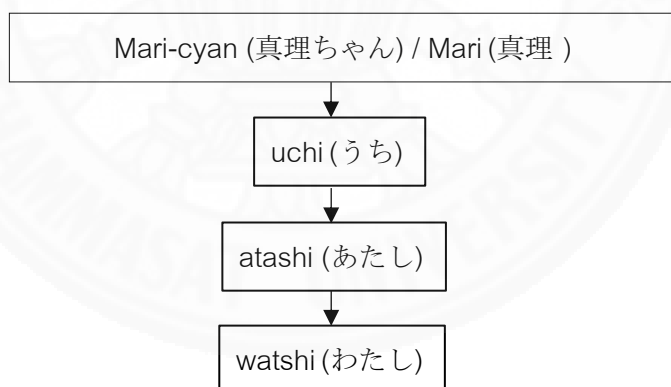
ตัวอย่างเช่น กรณีของผู้ชายชื่อ Yuuta (裕太) ก่อนที่จะเข้าชั้นอนุบาลหรือเตรียมอนุบาลจะเรียกตนเองตามคนอื่นที่เรียกตนเองว่า Yuuta-cyan (裕太ちゃん) หรือ Yuuta (裕太) แต่พอเข้าเรียนชั้นอนุบาลหรือเตรียมอนุบาลแล้วจะใช้คำสรรพนามว่า boku (ぼく) ตามเพื่อนโดยจะใช้คำสรรพนามนี้จนถึงชั้นประถมศึกษา พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะหันมาใช้คำสรรพนามที่มีระดับความสุภาพน้อยลงคือ ore (俺) เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่ต่อต้านสังคมหรือ jibun (自分) และเมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงมหาวิทยาลัยจะกลับมาใช้คำสรรพนามว่า boku (ぼく) และเมื่อเข้าสู่วัยทำงานจะใช้คำสรรพนามว่า watashi (わたし) สรุปได้เป็นแผนผังดังนี้

แผนผังที่ 2.1 : แผนผังกรณีตัวอย่างการใช้คำสรรพนามตามวัยของผู้ชาย

หมายเหตุ. แปลจาก 「日本語の人称表現」 『日本語は「空気」が決める 社会言語学入門』, โดย Ishiguro Kei, 2013, 光文社.

ในส่วนของเพศหญิงก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกัน แต่อาจมีการเปลี่ยนการใช้คำสรรพนามน้อยกว่าเพศชาย ตัวอย่างเช่น กรณีของ Mari (真理) เปลี่ยนการใช้คำบุรุษสรรพนามตามวัย สรุปลงเป็นแผนผังได้ดังนี้

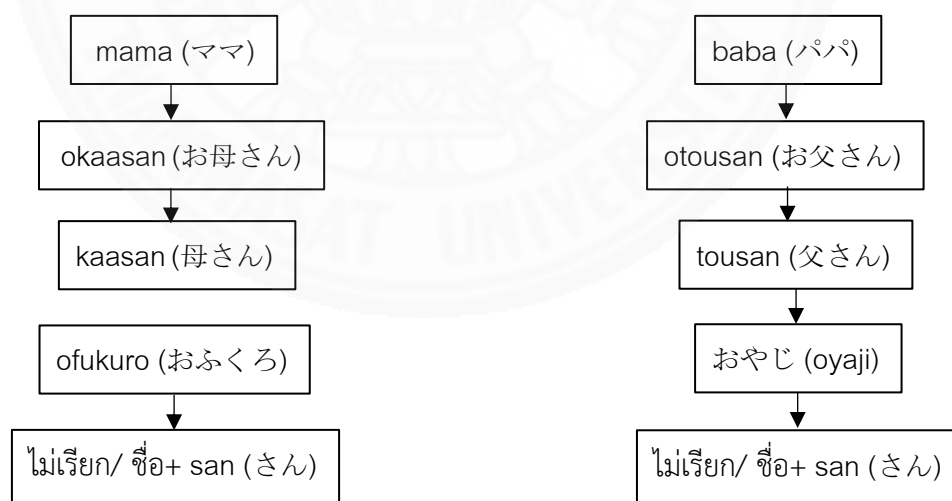
แผนผังที่ 2.2 : แผนผังกรณีตัวอย่างการใช้คำสรรพนามตามวัยของผู้หญิง

หมายเหตุ. แปลจาก 「日本語の人称表現」 『日本語は「空気」が決める 社会言語学入門』, โดย Ishiguro Kei, 2013, 光文社.

อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงการเลือกใช้คำสรรพนามดังกล่าวมิได้ขึ้นอยู่กับเพศหรือวัยเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความสัมพันธ์กับสภาพจิตใจของผู้พูดด้วย เช่น กรณีของ Yuuta (裕太) ตอนอยู่ชั้นประถมศึกษาอาจอายุที่จะเรียกตนเองว่า Yuuta-cyan (裕太ちゃん) หรือ Yuuta (裕太) เพราะเป็นวิธีพูดของเด็กเล็กจึงเลือกใช้ boku (ぼく) แทน และเมื่อขึ้นชั้นมัธยมต้น คำ

บุรุษสรรพนาม boku (僕) ฟังดูเด็กไป จึงหันมาใช้บุรุษสรรพนามที่มีความสุภาพน้อยลงอย่าง ore (俺) หรือ jibun (自分) ในทางกลับกันพอขึ้นชั้นมัธยมปลายหรือมหาวิทยาลัย การเรียกตนเองด้วยคำที่ไม่สุภาพอาจฟังดูเหมือนเป็นคำพูดของเด็ก อีกทั้งจะใช้ watashi (わたし) ก็ดูเกินตัวไป จึงกลับมาใช้คำว่า boku (僕) จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้พูดเลือกใช้คำสรรพนามตามสภาพจิตใจของตนว่า ตนอยากอยู่ในสถานะใดหรือจุดยืนใดในสังคมหรืออยากให้คนรอบๆมองตนอย่างไร

และไม่ใช่ว่าเฉพาะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ก็มีแนวโน้มคล้ายคลึงกัน ยกตัวอย่างเช่น กรณีเด็กผู้ชาย ตอนอนุบาลหรือเตรียมอนุบาลเรียกพ่อแม่ว่า baba (ババ) mama (ママ) แต่ตอนเข้าประถมศึกษาจะเปลี่ยนมาเรียก otousan (お父さん) okaasan (お母さん) เนื่องจากหากเรียก baba (ババ) mama (ママ) จะถูกเพื่อนล้อ พอเข้ามัธยมต้น การเรียกพ่อแม่ว่า otousan (お父さん) okaasan (お母さん) จะทำให้ดูว่าเป็นคุณหนูเกินไป จึงเรียกพ่อแม่ ว่า tusan (父さん) kaasan (母さん) แทน และเรียกเช่นนี้จนถึงระดับมัธยมปลาย จนเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยก็เปลี่ยนมาเรียกพ่อว่า oyaji (おやじ) และเรียกแม่ว่า ofukuro (おふくろ) เนื่องจากอายุที่จะใช้วิธีเรียกแบบเด็กอย่าง tusan (父さん) kaasan (母さん) และแม้ว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังคงเรียกว่าพ่อว่า oyaji (おやじ) และเรียกแม่ว่า ofukuro (おふくろ) แต่ก็มีคนที่พยายามหลีกเลี่ยงการเรียกพ่อแม่เท่าที่ทำได้หรือไม่ก็เรียก ชื่อ+ san (さん) ซึ่งสรุปเป็นแผนผังได้ดังนี้

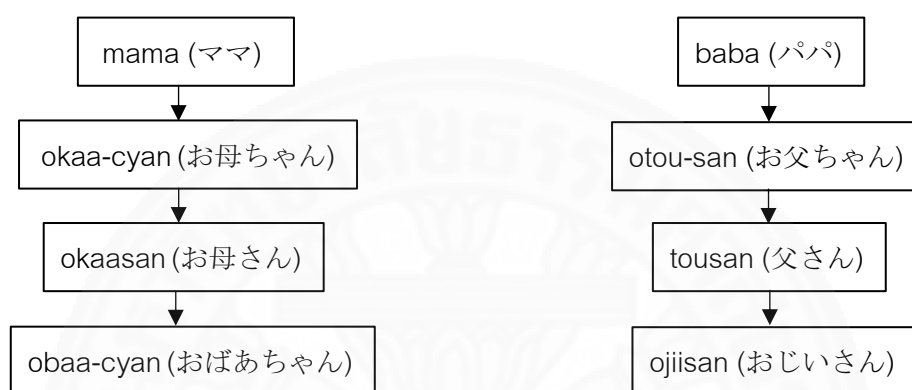

แผนผังที่ 2.3 : แผนผังการใช้คำสรรพนามเรียกแม่และพ่อตามวัยของผู้ชาย

หมายเหตุ. แปรจาก 「日本語の人称表現」 『日本語は「空気」が決める 社会言語学入門』, โดย Ishiguro Kei, 2013, 光文社.

ในทางกลับกันกรณีของผู้หญิง เมื่อเรียนชั้นอนุบาลหรือเตรียมอนุบาลจะเรียกว่าพ่อแม่ว่า baba (ババ) mama (ママ) บางคนเรียกเช่นนี้จนถึงโต ซึ่งสิ่งนี้เป็นลักษณะพิเศษ

ของผู้หญิง กล่าวคือ ผู้หญิงเปลี่ยนคำเรียกระบุนามซ้ำกว่าผู้ชาย พอขึ้นชั้นมัธยมต้นก็มีใช้ทั้ง otou-san (お父さん) okaa-san (お母さん) และ otou-cyan (お父ちゃん) okaa-cyan (お母ちゃん) แม้ขึ้นชั้นมัธยมปลายแล้วก็จะใช้ otou-san (お父さん) okaa-san (お母さん) เป็นหลัก จนเมื่อเข้ามหาวิทยาลัย บางคนอาจเรียกพ่อตนเองว่า oyaji (おやじ) แต่จะไม่เรียกแม่ตนเองว่า ofukuro (おふくろ) และพ่อตัวเองกลายเป็นแม่ก็จะเรียกพ่อแม่ของตนเองจากมุมมองลูกคือ ojii-cyan (おじいちゃん) obaa-cyan (おばあちゃん) ซึ่งสรุปเป็นแผนผังได้ดังนี้

แผนผังที่ 2.4 : แผนผังการใช้คำสรรพนามเรียกแม่และพ่อตามวัยของผู้หญิง

หมายเหตุ. แปลจาก 「日本語の人称表現」 『日本語は「空気」が決める 社会言語学入門』, โดย Ishiguro Kei, 2013, 光文社.

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้สรรพนามของผู้ชายและผู้หญิงพบว่า ฝ่ายชายจะเข้าสังคมเร็วกว่าจึงมักเลือกใช้คำสรรพนามที่ออกห่างจากพ่อแม่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากไม่ต้องการถูกมองว่าตนยังเป็นเด็ก แต่ผู้หญิงไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงในการใช้คำสรรพนามเมื่อเทียบกับผู้ชาย และเลือกใช้คำที่ใกล้ชิดพ่อแม่ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อรักษาความสัมพันธ์กับพ่อแม่ โดยเฉพาะการรักษาความสัมพันธ์กับแม่เอาไว้

ส่วนในภาษาไทย จากการศึกษาหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยยังไม่พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าว

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าผู้แปลจะเลือกแปลคำสรรพนามเหล่านี้โดยใช้กลวิธีแบบใดบ้าง

2.3 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการแปลคำสรรพนาม

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำสรรพนามในภาษาไทย พบว่า ยังมี การศึกษาน้อย ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำสรรพนาม 2 เรื่องและเกี่ยวข้องกับการแปลคำเรียกขาน 1 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ภาสกร เชื้อสววย (2541) ศึกษาเรื่องการแปลคำเรียกขานจากนวนิยายแปลเรื่องชั้นกว่า เลือดจากนิยายต้นฉบับ SLEEPERS โดยวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานบุรุษที่ 1 และ 2 ในบทสนทนา ของตัวละครทั้งหมด ซึ่งกลวิธีแปลคำเรียกขานที่ผู้วิจัยพบทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่

(1) การแปลตรง ใช้ในการแปลบุรุษสรรพนาม คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะที่ถ่ายทอด ความหมายตรงจากคำในต้นฉบับ

(2) การปรับคำแปลให้สอดคล้องกับการใช้ในสังคมวัฒนธรรม โดย

1. การใช้คำแสดงตำแหน่งและสถานภาพ
2. การใช้คำเสริมหน้า
3. การแปลคำหลายคำจากต้นฉบับหนึ่งคำ
4. การซ้ำคำแปล
5. การใช้คำเสียงประเพณาคำพวน คำย่อ คำแทนคำเรียกขานที่เป็นคำหยาบ

(3) การรวมคำแปลโดยแปลคำๆเดียวกันที่ปรากฏในต้นฉบับหลายครั้งเป็นคำเดียว

(4) การละไม่แปล ผู้แปลเลือกไม่แปลเนื่องจากไม่กระทบเนื้อความในบทสนทนา

แม้ว่างานวิจัยของภาสกร เชื้อสววย (2541) เป็นการแปลคำเรียกขาน ไม่ใช่การแปลคำ สรรพนาม แต่ปัจจัยการเลือกใช้คำเรียกขานกับคำสรรพนามมีความคล้ายกัน ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่า กลวิธีการแปลคำเรียกขาน น่าจะมีความใกล้เคียงกับกลวิธีแปลคำสรรพนาม และสามารถนำมาใช้ในการ วิเคราะห์กลวิธีการแปลคำสรรพนามในงานวิจัยนี้ได้

นลิน วชิรพันธ์สกุล (2545) ศึกษาการแปลคำเรียกขานและคำสรรพนามที่ปรากฏใน นวนิยายแปลเรื่อง “คนซีเสื่อ” ของจิตร ภูมิศักดิ์ พบว่า

(1) คำเรียกขาน รูปแบบคำเรียกขานของจิตร ภูมิศักดิ์ ใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง นี้ ได้แก่ ชื่อ คำเครือญาติ คำบอกยศ/ ตำแหน่ง/อาชีพ และคำแสดงความรู้สึก โดยมีการใช้คำ เครือญาติบ่อยครั้งที่สุด กลวิธีที่ใช้ในการแปลคำเรียกขาน ได้แก่

1. การแปลตรงตัว ซึ่งประกอบด้วย
  - ก. การแปลตรงตัวโดยถ่ายทอดเสียงหรือทับศัพท์
  - ข. การแปลตรงตัวโดยถ่ายทอดความหมาย
2. การปรับให้เป็นคำเรียกขานแบบไทย
3. การแปลจากคำนามในต้นฉบับ
4. การแปลแบบเพิ่มจากต้นฉบับ

(2) คำสรรพนาม รูปแบบของคำสรรพนามที่ผู้แปลใช้ ได้แก่ ชื่อ คำเครือญาติ คำ บอกยศ ตำแหน่ง อาชีพ และบุรุษสรรพนาม สรรพนามที่ใช้ระหว่างกลุ่มคนที่สถานภาพเดียวกัน จะ สอดคล้องกับปัจจัย “ความสัมพันธ์และความรู้สึกพวกเดียวกัน” ส่วนกลุ่มคนที่มีสถานภาพต่างกัน

คำสรรพนามที่ใช้สะท้อน “ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ” นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมอื่นๆที่มีผลต่อการเลือกใช้สรรพนาม ได้แก่ อาชีพ ทัศนคติ การไว้ตัว การมีบุคคลที่ไม่สนิทสนมหรือมีสถานภาพสูงด้วย สถานการณ์และโอกาส อารมณ์ความรู้สึก รวมถึงอุปนิสัย

นลิน วชิรพันธ์สกุล ศึกษาการแปลบุรุษสรรพนามและคำเรียกขาน โดยพิจารณาจากปัจจัยทางด้านสังคมต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการที่น่าสนใจ และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์การแปลคำบุรุษสรรพนามจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยอย่างยิ่ง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะนำกรอบแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้

แสงระวี ทองดี (2548) ศึกษาการแปลบุรุษสรรพนามในนวนิยายชีวิตท่องเที่ยวเรื่อง ลา มาร์ โอ ดิยาบล์ ของฌอร์จ ซองด์ โดยศึกษาประกอบกับทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์และทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย นอกจากนี้ ยังศึกษานวนิยายชีวิตท่องเที่ยวประเด็นเรื่องการใช้บุรุษสรรพนามเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกคำแปลบุรุษสรรพนามด้วย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการแปลบุรุษสรรพนามจากภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาไทยในนวนิยายชีวิตท่องเที่ยวเรื่อง ลา มาร์ โอ ดิยาบล์ มีกลวิธี การแปล 4 กลวิธี ได้แก่ การแปลบุรุษสรรพนามด้วยบุรุษสรรพนามด้วยคำนาม ด้วยคำขยายความ และการละบุรุษสรรพนาม ซึ่งแต่ละวิธีต่างก็ช่วยให้บทแปลสละสลวยเป็นธรรมชาติได้บรรยากาศของท้องเรื่องตามลำดับ

ในงานวิจัยของแสงระวี ทองดี แม้ว่าจะศึกษาการแปลบุรุษสรรพนามเช่นเดียวกับนลิน วชิรพันธ์สกุล และคล้ายคลึงกับการแปลคำเรียกขานของภาสกร เชื้อสวย แต่ในงานวิจัยนี้ไม่ใช้การศึกษาจากหนังสือต้นฉบับกับฉบับแปล แต่เป็นการศึกษาจากหนังสือต้นฉบับกับฉบับที่ผู้วิจัยแปลเอง โดยจะพิจารณาปัจจัยทางสังคมต่างๆที่กำหนดขึ้นมาเพื่อเลือกหาคำแปลบุรุษสรรพนามนั้น ซึ่งต่างกับงานวิจัยคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยนี้ เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาการแปลคำสรรพนามจากหนังสือต้นฉบับกับฉบับแปลที่มีอยู่แล้ว

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมทั้ง 3 เล่ม พบแนวทางการศึกษาการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทย ดังนี้ การแปลบุรุษสรรพนามด้วยคำบุรุษสรรพนาม ด้วยคำนาม คำขยายความ และด้วยการละบุรุษสรรพนาม มีทั้งการแปลแบบตรงความหมายและแปลเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าแนวทางการแปลคำบุรุษสรรพนามดังกล่าว จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนามในงานวิจัยชิ้นนี้ อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ไม่ได้ศึกษาการแปลแบบการละคำสรรพนาม แม้ว่าการละคำสรรพนามจะเป็นลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของการใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นก็ตาม เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาคำสรรพนามที่ปรากฏใช้ในวรรณกรรมเป็นหลัก

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนการศึกษา และรายละเอียดเกี่ยวกับวรรณกรรมญี่ปุ่นที่นำมาใช้ศึกษา

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้จัดเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้คำแปลคำสรรพนามที่มีความร่วมสมัย ผู้วิจัยจึงเลือกวิเคราะห์คำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยที่แปลหลัง พ.ศ. 2500 จำนวน 6 เรื่อง คือ 1) กระจ่างแก้ว 2) เมียชายชั่ว 3) โคะโคะโระ 4) รถไฟสายทางซ่างเผือก 5) โต๊ะโตะจังเด็กหญิงซ่างหน้าต่าง 6) รอยชีวิต ซึ่งผู้วิจัยสุ่มเลือกโดยพยายามคัดเลือกเรื่องที่มีนักเขียนนักแปล สำนักพิมพ์ บรรณาธิการแตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลการแปลที่หลากหลาย มีใช้สำนวนเฉพาะของผู้ใดผู้หนึ่ง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเปรียบเทียบความถี่คำแปลคำสรรพนามที่ผู้แปลนิยมเลือกใช้ เพื่อศึกษาแนวโน้มคำแปลของคำสรรพนาม

3.2 การกำหนดกรอบเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์ข้อมูลคำสรรพนาม ทุกประเภท ทุกบุรุษ และทุกพจน์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงใช้กรอบแนวคิด 3 แนวคิด ดังนี้

3.2.1 การวิเคราะห์คำสรรพนามเฉพาะ

ใช้กรอบแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคม โดยพิจารณาจากปัจจัย 4 ประการ คือ เพศ อายุ สถานภาพ และความสนิท

3.2.2 การวิเคราะห์คำสรรพนามประเภทคำเรียกญาติ

ใช้กรอบแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคม โดยพิจารณาจากปัจจัยด้านวัยของผู้พูดเป็นหลัก

3.2.3 การวิเคราะห์คำสรรพนามประเภทคำเรียกชื่อและคำเรียกตามบทบาท

ใช้กรอบความคิดการแปลแบบแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) และการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) เนื่องจากคำสรรพนามประเภทชื่อ มักมีรูปแบบคำแปลที่หลากหลาย และคำแปลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านภาษาศาสตร์สังคม เช่น ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพน้อยมาก ส่วนคำสรรพนามประเภทคำเรียกตามบทบาทมักมีการกำหนดไว้ตายตัว เช่น ลูกศิษย์เรียกอาจารย์ ว่า sensei (อาจารย์) จึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยด้านอื่นๆของผู้พูด และผู้ฟัง ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกกรอบการแปลแบบแปลกต่างและการแปลแบบทำให้กลมกลืน ว่าผู้แปลใช้กลวิธีใดในการแปลคำสรรพนามประเภทชื่อและตำแหน่ง

3.3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.3.1 การทบทวนวรรณกรรม

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปล ได้แก่ นิยามและแนวคิดของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทั้งต่างประเทศและไทย ได้แก่ เอเตียน โดเลต์ (Etienne Dolet, 1540) ยูจิน เอ.โนดา (1964) มาริยานนท์ เลเดแรร์ (1973) พอร์ตุนาโต้ อิสราแอล (1997) สุพรรณณี ปิ่นมณี (2557) และสิทธา พินิจภูวดล (2000)

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสรรพนามภาษาไทย ได้แก่ ผลากรกุล (Palakornku, 1972) โสภพิทยา คงตระกูล (2539) สุชาติา เจียพงษ์ (2553) ประยูร ทรงศิลป์ (2558)

3. ศึกษาตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสรรพนามภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ Ishiguro Kei (2013) Kinsui Satoshi (2010) Masashi Miwa (2010) และดวงกมล ศิลเกษ์สกุล (2553)

4. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำสรรพนาม ได้แก่ ภาสกร เชื้อสววย (2541) นลิน วชิรพันธ์สกุล (2545) และแสงระวี ทองดี (2548)

3.3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยสุ่มเลือกวรรณกรรมจำนวน 6 เรื่องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ โดยเกณฑ์ในการเลือกคือ 1) เลือกวรรณกรรมแปลที่ตีพิมพ์หลัง พ.ศ. 2500 เพื่อให้ได้คำแปลคำสรรพนามที่ร่วมสมัย 2) เลือกวรรณกรรมเล่มที่ผู้เขียนและผู้แปล รวมทั้งบรรณาธิการไม่ซ้ำกัน เพื่อให้ข้อมูลการแปลที่ได้มีความหลากหลายและมีใช้สำนวนเฉพาะของผู้ใดผู้หนึ่ง แม้การวิเคราะห์ข้อมูลจากวรรณกรรมเพียง 6 เรื่อง อาจมิได้มีปริมาณมากพอที่จะสรุปเป็นหลักการแปลคำสรรพนามภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยได้ครอบคลุมทุกกรณี และแม้ผู้วิจัยจะยอมรับว่าการวิจัยโดยวิเคราะห์ข้อมูลในปริมาณมากจะมีความ

จำเป็น แต่เนื่องจากปัจจุบันยังมีการวิจัยด้านการแปลคำสรรพนามจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยค่อนข้างน้อย การวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆโดยละเอียดน่าจะสามารถแสดงแนวโน้มการเลือกใช้กลวิธีการแปลได้ดีในระดับหนึ่ง และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยด้านการแปลคำสรรพนามต่อไปในอนาคต

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้คำสรรพนามในวรรณกรรมทั้งหมดที่ปรากฏในวรรณกรรมแต่ละเล่ม จากนั้นกรอกข้อมูลลงในตาราง โดยจำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศผู้พูด ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านความสนิท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

ตารางแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนามบุรุษที่1 และบุรุษที่2

ลำดับ	คำสรรพนาม ในต้นฉบับ	คำสรรพนาม ในฉบับแปล	ความถี่ รวม	ปัจจัย ด้านเพศ	ปัจจัย ด้านอายุ	ปัจจัยด้าน สถานภาพ	ปัจจัยด้าน ความสนิท

ตารางที่ 3.2

ตารางแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนามบุรุษที่3

ลำดับ	คำสรรพนาม ในต้นฉบับ	คำสรรพนาม ในฉบับแปล	ความถี่ รวม	ปัจจัย ด้านเพศ		ปัจจัย ด้าน อายุ	ปัจจัยด้าน สถานภาพ	ปัจจัยด้าน ความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ที่ถูก กล่าวถึง			

ผู้วิจัยใช้ตารางที่ 3.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 ปัจจัยด้านเพศ หมายถึง ปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ส่วนปัจจัยด้านอายุ หมายถึง อายุของผู้พูดและผู้ฟัง โดยพิจารณาว่า แก่กว่า อ่อนกว่าหรือเท่ากัน ปัจจัยด้านสถานภาพ หมายถึง สถานภาพของผู้พูด

และผู้ฟังโดยพิจารณาว่าสูงกว่า ต่ำกว่าหรือเท่ากัน และปัจจัยด้านความสนิท หมายถึง ความสนิทสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยพิจารณาว่าสนิทหรือไม่สนิท

ส่วนตารางที่ 3.2 ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ปัจจัยด้านเพศแบ่งเป็นเพศผู้พูดและผู้ที่ถูกกล่าวถึง ปัจจัยด้านอายุ หมายถึง อายุของผู้พูดและผู้ที่ถูกกล่าวถึง ปัจจัยด้านสถานภาพ หมายถึง สถานภาพของผู้พูดและผู้ที่ถูกกล่าวถึง โดยจะพิจารณาว่าแก่กว่า อ่อนกว่าหรือเท่ากัน และปัจจัยด้านความสนิทหมายถึงความสนิทสนมระหว่างผู้พูด และผู้ที่ถูกกล่าวถึง โดยจะพิจารณาว่าสนิทหรือไม่สนิท

เกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานภาพและความสนิท ผู้วิจัยอ้างอิงผลการวิจัยของ ผลากรกุล (Palakornku, 1972) ในการกำหนดดังนี้

ปัจจัยด้านสถานภาพ พิจารณาว่าสูงกว่าต่ำกว่าหรือเท่ากัน โดยพิจารณาจากตัวแปรตามลำดับต่อไปนี้

- ชาตिकाำเนิด   เกิดในตระกูลสูง เกิดในตระกูลชาวบ้าน
- ความเป็นข้าราชการ   ข้าราชการ ไม่ใช่ข้าราชการ
- ความเป็นลูกน้อง   เจ้านาย ลูกน้อง
- ความมั่งคั่ง   รวย ไม่รวย
- การศึกษา   มีการศึกษา ยศเท่ากัน ยศต่ำกว่า
- ตำแหน่ง   มีตำแหน่ง ไม่มีตำแหน่ง

ปัจจัยด้านความสนิท พิจารณาว่าสนิทหรือไม่สนิท โดยพิจารณาจากตัวแปรตามลำดับดังนี้

- ความเป็นญาติและความสัมพันธ์ทางครอบครัว
  - ก. ความเป็นญาติ เช่น เป็นญาติ ไม่เป็นญาติ พ่อแม่-ลูกหลาน พี่-น้อง
  - ข. ความสัมพันธ์ทางครอบครัวเป็นสมาชิกในครอบครัวได้ เช่น สามี-ภรรยา
- ความเป็นเพื่อน (Friendship) เป็นเพื่อน ไม่ใช่เพื่อน คนรู้จัก คนไม่รู้จักกัน

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และจัดกลุ่มกลวิธีการแปลคำสรรพนามว่าผู้แปลเลือกใช้กลวิธีใดบ้าง มากน้อยเพียงใด
2. เปรียบเทียบความถี่ของการแปลคำสรรพนาม เพื่อศึกษาแนวโน้มในการแปลคำสรรพนามในแต่ละคำ
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำสรรพนาม

3.4 วรรณกรรมที่นำมาใช้ศึกษา

ผู้วิจัยขออธิบายโครงเรื่องและตัวละครในวรรณกรรมที่นำมาวิเคราะห์แต่ละเรื่อง โดยสังเขป โดยเรียงลำดับปีที่พิมพ์วรรณกรรมแปลครั้งแรก เนื่องจากเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจการเลือกใช้คำแปลคำสรรพนาม

3.4.1 โตะโตะจังเด็กหญิงช่างหน้าต่าง

ต้นฉบับ Madogiwa no Totto-chan (窓ぎわのトットちゃん)

ผู้เขียน Kuroyanagi Tetsuko (黒柳 徹子) ผู้แปล ศุภสดี นาวาจิต

ปีที่พิมพ์(ครั้งแรก) 2527 ปีที่พิมพ์ปี 2558 สำนักพิมพ์ ผีเสื้อ

(1) โครงเรื่อง

โตะโตะจังเด็กหญิงช่างหน้าต่างเป็นเรื่องราวของเด็กหญิงคนหนึ่ง ที่ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอยู่โรงเรียนโทโมเอ ก่อนที่โรงเรียนที่เธอรักจะถูกเผาอวตวายจากภัยของสงคราม มีเนื้อเรื่องย่อดังนี้

โตะโตะจังถูกไล่ออกจากโรงเรียนเดิม เพราะเธอสร้างความวุ่นวายรบกวนการเรียนการสอนของคุณครูเป็นอย่างมาก เช่น ชอบเปิดปิดโต๊ะเรียนเสียงดัง ส่งเสียงดังในขณะที่ครูสอน แม่จึงพาโตะโตะจังไปสมัครเข้าโรงเรียนใหม่ชื่อโรงเรียนโทเมเอ โรงเรียนแห่งนี้ไม่เหมือนกับโรงเรียนปกติเป็นโรงเรียนเล็กๆมีนักเรียนเพียง50คนเท่านั้นและห้องเรียนทำจากโบกี้รถไฟเก่า ในช่วงโมงเรียนเปิดโอกาสให้เด็กเลือกเรียนวิชาที่ตนเองชอบหรือถ้าอยากออกไปเดินเล่น ครูก็จะพาไปเดินเล่นใกล้ๆ พลาทอนชีววิทยาและประวัติศาสตร์เมืองไปด้วย เวลาทานข้าวครูใหญ่ก็จะมาคอยตรวจกล่องข้าว อยู่เสมอว่า ในกล่องข้าวมีอาหารมาจากทะเลและภูเขา(เนื้อ ผัก)ไหม ถ้าไม่มีครูใหญ่ก็จะให้ภรรยาเพิ่มเติมให้ โตะโตะจังมีเพื่อนร่วมชั้นอยู่หลายคน อาทิ มิโยจัง ซัคโกะจัง ไทจัง ทากาฮาชิ

โตะโตะจังและเพื่อนได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและเรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายจากที่แห่งนี้ จนวันหนึ่งสงครามโลกครั้งที่ 2 อุบัติขึ้นทำให้โรงเรียนโทเมเอที่เธอรักถูกเผาอวตวาย และเธอต้องอพยพออกจากโตเกียว

(2) ตัวละคร

1. โตะโตะจัง เป็นตัวละครเอกในเรื่องโตะโตะจังมีชื่อจริงว่า “เท็ตสึโกะ” แต่ว่าทุกคนมักจะเรียกเธอว่า “โตะโตะจัง” โตะโตะจังเป็นเด็กหญิงที่ช่างสงสัยและมีจินตนาการสูง ซึ่งทำให้เธอถูกไล่ออกจากโรงเรียนเดิม เพราะด้วยนิสัยนี้ทำให้ไปรบกวนการเรียนการสอนของคุณครู เช่น พูดคุยกับนกริมหน้าต่างเสียงดังขณะที่ครูสอน เปิดปิดโต๊ะเรียนไปมา โตะโตะจังได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียนใหม่คือโรงเรียนโทโมเอ เธอรู้สึกมีความสุขกับโรงเรียนและผู้คนในโรงเรียนอย่างมาก

2. คุณครูใหญ่ เป็นตัวละครเอกในเรื่อง มีชื่อจริงว่าครูโคบายาชิ โซซาซุ เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนโทเมเอเป็นนักการศึกษาที่มีปณิธานแรงกล้า ครูใหญ่ได้นำระบบการเรียนการสอนแบบตะวันตกมาใช้กับโรงเรียนแห่งนี้ ครูใหญ่เป็นคนใจดีมีเหตุมีผลเข้าใจและให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคน

3. เพื่อนของโตะโตะจัง เป็นตัวละครในเรื่องมีดังนี้ มิโยจังเป็นลูกครูใหญ่ ไทจังเป็นเด็กผู้ชายที่โตะโตะจังชอบ ทากาฮาชิเด็กชายร่างเล็กแต่เก่งกีฬา โอเอะเด็กชายที่เคยแกล้งดิ้งเปียของโตะโตะจัง โซโซเป็นหลายนายพลโตง ยาสึอากิเด็กชายผู้เป็นโพลิโอเขาตายก่อนที่โตะโตะจังจะออกจากโรงเรียนโทเมเอ อามาเดระ โซอิจิ เคโกะ วาดานาเบะ

4. พ่อและแม่ของโตะโตะจัง เป็นตัวละครหนึ่งในเรื่อง พ่อของโตะโตะจังเป็นนักไวโอลิน ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน แม่มักจะคอยฟังเรื่องราวที่โตะโตะจังเล่าเสมอ

3.4.2 โคะโคโระ

ต้นฉบับ Kokoro (こころ) **ผู้เขียน** Natsume Soseki (夏目漱石)

ผู้แปล ปรียา อองคาริรมย์, กนก (ศฤงคารินทร์) รุ่งกิริติกุล **ปีที่พิมพ์ครั้งแรก**
2538 **ปีที่พิมพ์** 2559 **สำนักพิมพ์** ยิปซี

(1) โครงเรื่อง

โคะโคโระเป็นเรื่องราวระหว่าง “ข้าพเจ้า” (ผู้เล่าเรื่องในวรรณกรรม) และ “เซนเซ” โดยเนื้อหาจะแบ่งเป็น 3 ช่วงดังนี้

ช่วงแรกกล่าวถึงจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ทั้ง 2 คนบังเอิญพบกันที่ชายหาดแห่งหนึ่งในคะมะคุระ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายอยากทำความรู้จักกับเซนเซก่อนจึงว่ายน้ำไปใกล้เซนเซ จนในที่สุดทั้งคู่จึงได้คุยกัน ตั้งแต่นั้นความสัมพันธ์ของเซนเซกับข้าพเจ้าพัฒนากันมาตลอด จนกลับมาที่โตเกียว ที่โตเกียวเซนเซมีภรรยาที่ดูภายนอกความสัมพันธ์ไม่ค่อยดีนักและสาวใช้ 1 คน ข้าพเจ้าก็ยังคงไปหาเซนเซที่บ้านอยู่เสมอ วันหนึ่งข้าพเจ้าไปหาเซนเซที่บ้านแต่กลับพบว่าเซนเซไม่อยู่บ้านจึงตามไปเซนเซที่สุสานแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าพยายามถามเซนเซว่าคือสุสานใครแต่เซนเซไม่ยอมตอบเซนเซบอกว่าถึงเวลาเขาจะเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเอง หลังจากนั้นข้าพเจ้ากับเซนเซก็สนิทสนมกันมากขึ้น เวลาผ่านไป ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาจึงไปลาเซนเซกลับบ้านเพื่อไปเยี่ยมพ่อที่ป่วยที่บ้านนอก

ช่วงที่สองเป็นช่วงที่ข้าพเจ้ากลับมาอยู่ที่บ้านเกิดหลังจากเรียนจบ เพื่อเยี่ยมพ่อที่กำลังป่วย และเตรียมงานทำ เมื่อแรกที่ข้าพเจ้าไปถึงอาการของพ่อยังดีอยู่มากแต่แล้วอาการของพ่อค่อยๆทรุดลงเรื่อยๆ ในระหว่างที่พ่อกำลังแย่ หมอบอกว่าอยู่ได้ไม่เกิน 3-4 วัน มีจดหมายจากเซนเซมาถึงข้าพเจ้าเป็นจดหมายสั่งเสีย (พินัยกรรม) ของเซนเซ เมื่อข้าพเจ้ารู้ว่าเป็นจดหมาย สั่งเสียของเซนเซจึงรีบกลับมาโตเกียว โดยเขียนโน้ตเล็กๆบอกที่บ้านไว้เท่านั้น

ช่วงสุดท้ายเป็นเนื้อความในจดหมายของเซนเซ ในจดหมายได้บอกถึงความรู้สึกผิดบาปที่ทำให้เขารู้สึกผิดมาตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุที่ว่าทำไมเซนเซถึงไม่ทำงานทำการอะไรสักอย่าง เซนเซเล่าว่าเขามีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อคุณK เขาและคุณKแอบหลงรักผู้หญิงคนเดียวกัน วันหนึ่งคุณK มาเปิดเผยความในใจกับเซนเซและขอให้เซนเซช่วยเป็นพ่อสื่อให้ แต่สุดท้ายเซนเซกลับขอผู้หญิงคนนั้นเสียเองทำให้คุณK ช้ำตัวตาย แต่กรรมนั้นก็สนองหลังจากที่เซนเซแต่งงานกับผู้หญิงคนนั้น (ภรรยาเซนเซในปัจจุบัน) กลับทำให้ความรู้สึกผิดบาปนั้นลึกลงในใจเซนเซขึ้นเรื่อยๆ จนในท้ายที่สุด เขาจึงเลือกจบชีวิตตนเองลง

ในการวิเคราะห์นั้น เนื่องจากผู้วิจัยวิเคราะห์คำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยที่ปรากฏในประโยคสนทนาเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่ได้เก็บข้อมูลในช่วงสุดท้ายของวรรณกรรม เพราะเป็นเนื้อหาในจดหมายที่เซนเซเขียนเล่าให้ข้าพเจ้าฟัง

(2) ตัวละคร

1. **ข้าพเจ้า** เป็นตัวละครเอกของเรื่อง ในเรื่องจะเล่าตั้งแต่ “ข้าพเจ้า” เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยจนเขาเรียนจบ ข้าพเจ้ามีบ้านเกิดอยู่ต่างจังหวัดซึ่งครอบครัวที่บ้านเกิดเขาค่อนข้างมีฐานะ เขาเข้ามาเรียนโตเกียวคนเดียว วันหนึ่งข้าพเจ้าได้บังเอิญพบเซนเซที่คະມະກຸຣະ ตั้งแต่นั้นความสัมพันธ์ของเขาและเซนเซก็พัฒนาไปโดยตลอด หลังจากเรียนจบเขากลับบ้านไปเยี่ยมพ่อที่ป่วยหนักที่บ้านเกิด ซึ่งที่นั่นเองเขาได้รับจดหมายที่เซนเซเขียนเล่าความจริงทุกอย่างก่อนฆ่าตัวตาย

2. **เซนเซ** เป็นตัวละครเอกของเรื่อง เซนเซบุคคคลคนหนึ่งที่มีความรู้สึกผิดบาปอยู่ในใจ ซึ่งเขาไม่สามารถเล่าให้ใครฟังได้ ด้วยความรู้สึกผิดบาปนี้ทำให้ชีวิตของเขาตึงเครียดๆ เขาไม่ทำงานทำการ และมักทะเลาะกับภรรยาที่เขารักก็เพราะความรู้สึกผิดนี้ วันหนึ่งเขาพบ “ข้าพเจ้า” ที่คະມະກຸຣະ เซนเซและข้าพเจ้าสนิทกันเรื่อย จนวันหนึ่งเขาเกือบเล่าความรู้สึกผิดนั้นให้ข้าพเจ้าฟัง เพื่อจะได้มีใครสักคนหนึ่งที่เขาไว้วางใจ สามารถเล่าเรื่องความผิดนี้ได้ แต่สุดท้ายเซนเซก็ไม่ได้เล่าออกไป วันหนึ่งเซนเซตัดสินใจฆ่าตัวตายเพราะความรู้สึกผิดบาปนั้น ก่อนฆ่าตัวตายเขาได้เขียนจดหมายเล่าความจริงทั้งหมดให้ข้าพเจ้าฟัง

3. **ภรรยาของเซนเซ** เป็นตัวละครที่มีความสำคัญกับเรื่อง เธอเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่มีชีวิตคู่ที่ไม่มีความสุข เธอไม่รู้เลยว่าทำไมสามีถึงทำตัวเช่นนี้ และเธอยังคิดอีกด้วยว่าเธอไม่รัก

4. **คุณK** เป็นตัวละครที่มีความสำคัญกับเนื้อเรื่อง คุณK เป็นเพื่อนสนิทของเซนเซ เขาได้ไปขอร้องเซนเซให้ช่วยเป็นพ่อสื่อให้ แต่สุดท้ายกลับถูกเพื่อนสนิทตัวเองหักหลังซึ่งไปขอผู้หญิงคนนั้นก่อน จึงทำให้เขาฆ่าตัวตาย

3.4.3 รถไฟสายทางซ่างเผือก

ต้นฉบับ Ginga Tetsudo no Yoru (銀河鉄道の夜) นักเขียน Miyazawa

Kenji (宮沢賢治) ผู้แปล มณฑา พิมพ์ทอง ปีที่พิมพ์(ครั้งแรก) 2545

สำนักพิมพ์ ส.ส.ท เยาวชน

(1) โครงเรื่อง

รถไฟสายทางซ่างเผือกเป็นวรรณกรรมเยาวชน แนวไซไฟ เป็นโลกที่อยู่เหนือความเป็นจริง มีเรื่องย่อดังนี้

โจวานนี่เด็กชายชั้นประถมฐานะที่บ้านค่อนข้างลำบากและต้องคอยดูแลแม่ที่ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง วันหนึ่งหลังจากกลับบ้านนมที่มาส่งเป็นจำไม่ได้มาส่ง เขาจึงบอกแม่ว่าจะไปทวงถามนมมาให้ และขอแม่ไปเดินเที่ยวงานฉลองทางซ่างเผือก พอไปถึงฟาร์มนมคุณยายให้เขารอสักพักหนึ่ง เพราะคนส่งนมไม่อยู่ โจวานนี่จึงเดินขึ้นเขาเพื่อไปนอนรอคนส่งนม เขาอนอนชมท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยหมู่ดาว สักครู่ใหญ่มีรถไฟลอยลงมาจากฟ้าในรถมีคัมพานเนลลาเพื่อสนิทของเขาขึ้นมาด้วย เขาจึงขึ้นไปบนรถไฟนั้น รถไฟพาคนทั้ง 2 ไปยังสถานีหมู่ดาวต่างๆ โจวานนี่ตื่นตาตื่นใจกับดวงดาวและสิ่งอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก เช่น ผงโลมาที่แหวกว่ายอยู่หมู่ดาว แมงป่องที่มีไฟลุกท่วมตลอดเวลา เขายังได้พบกับบุคคลประหลาดหลายคนไม่ว่าจะเป็นคนจับนก คนเฝ้าประภาคาร อินเดียนแดงชายและเด็ก 2 คนที่ตายเพราะเรืออัปปาง รถไฟแล่นไปเรื่อยๆจนถึงกลุ่มดาวไม้กางเขนชายและเด็ก 2 คนที่ตายเพราะเรืออัปปางได้ลงที่สถานีนี้ โจวานนี่รู้สึกใจหายเล็กน้อย แต่เขาก็ยังมีคัมพานเนลลาเป็นเพื่อน เขากับคัมพานเนลลาบอกว่า “เราจะไปด้วยกันตลอดเลยนะ” คัมพานเนลลาตอบตกลง และชี้ไปทุ่งหญ้าและหายตัวไป

โจวานนี่ลืมนตาขึ้นพบว่าตนเองนอนอยู่เนินดินที่เดิม เขารีบวิ่งไปเอานมเพื่อจะเอาไปให้แม่ หลังจากไปรับนมเสร็จจะระหว่างที่วิ่งผ่านสะพานเห็นมีคนมุงอยู่มากจึงเดินเข้าไปดู เขาเจอกับมาโซที่เป็นเพื่อนร่วมห้อง มาโซเล่าให้ฟังว่าตอนที่อยู่บนเรือซาเลลีพยายามจะดันโคมให้ออกไปกลางน้ำจึงพลัดตกน้ำ คัมพานเนลลาจึงรีบกระโดดลงไปช่วยเขาผลักซาเนลลีเข้าหาเรือได้สำเร็จ แต่คัมพานเนลลากลับจมนหายไป

(2) ตัวละคร

1. โจวานนี่ เป็นตัวละครเอกของเรื่อง โจวานนี่เป็นเด็กวัยประถมมีฐานะค่อนข้างยากจน ต้องดูแลแม่ที่ป่วย พ่อก็ออกจากบ้านไปไม่รู้ข่าวคราว โจวานนี่มีเพื่อนสนิทที่มักจะเล่นเป็นเพื่อนเขาเป็นประจำคือคัมพานเนลลา วันหนึ่ง ณ บนเขา เขาได้ขึ้นรถไฟสายทางซ่างเผือกไปพร้อมกับคัมพานเนลลา และได้ท่องเที่ยวไปตามหมู่ดาวต่างๆพบเจอสิ่งที่น่าสนใจมากมาย แต่เมื่อมาถึงสถานีสุดท้าย คัมพานเนลลาเพื่อนสนิทที่ขึ้นรถไฟมาด้วยกันหายไปทันใดนั้นเขาสะดุ้งตื่นระหว่างทางที่กลับบ้านเขาก็ พบข่าวร้ายว่าคัมพานเนลลาเพื่อนสนิทเขาจมน้ำเสียชีวิตแล้ว

2. คัมพานเนลลา เป็นตัวละครเอกของเรื่อง คัมพานเนลลาเป็นเด็กวัยประถม

ฐานะที่ร่ำรวย เพราะพ่อของเขาและพ่อของโจวานนี่เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่เด็ก เขาและโจวานนี่จึงได้เจอกันบ่อยและเป็นเพื่อนสนิทกัน

3. ซาเนลลี เป็นตัวละครหนึ่งในเรื่อง เขาเป็นเพื่อนกับโจวานนี่กับคัมพานেলা แต่เขาไม่ชอบโจวานนี่และมักจะล้อเรื่องพ่อโจวานนี่เป็นประจำ วันหนึ่งเขาไปลอยโคมเกิดพลัดตกน้ำ แต่ได้คัมพานেলাเป็นคนช่วยชีวิตไว้

3.4.4 รอยชีวิต

ต้นฉบับ Kojinteki na Taiken (個人的な体験)

ผู้เขียน Oe Kenzaburo (大江健三郎) **ผู้แปล** เดือนเต็ม กฤษดาธานนท์

ปีที่พิมพ์ปี(ครั้งแรก) 2546 **สำนักพิมพ์** นานมีบุ๊คส์

(1) โครงเรื่อง

รอยชีวิตเป็นวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลโนเบลในปี 1994 เป็นเรื่องราวของเบิร์ด ชายหนุ่มวัย 27 ภรรยาของเขาคลอดลูกชายพิการ ศีรษะของลูกชายเบิร์ดมีเนื้องอกขนาดใหญ่จนเหมือนเขามีหัวสองหัว เบิร์ดต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับลูกพิการของเขาดี จะยอมให้หมอผ่าตัด แต่มี โอกาสอัมพาตตลอดชีวิตหรือจะปล่อยให้เด็กคนนี้ตายเสียตั้งแต่ตอนนี้ ในระหว่างที่เขาสับสนอยู่นี้ เบิร์ดได้ไปหาฮิมิโกะเพื่อนสมัยมหาวิทยาลัยที่เขาเคยข่มขืน ตั้งแต่สามปีฮิมิโกะผูกคอตาย เธอก็ใช้ชีวิตสนุกไปวันๆมีความสัมพันธ์กับผู้ชายมากหน้าหลายตา ด้วยเหตุนี้เองเธอกับเบิร์ดจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งอีกครั้ง เบิร์ดและฮิมิโกะตัดสินใจจะออกไปเดินทางไปดินแดนในฝัน คือ ทวีปแอฟริกา ซึ่งก่อนที่พวกเขาจะหนีไปด้วยกัน เบิร์ดตัดสินใจที่จะฆ่าลูก เขาเดินทางไปรับลูกที่โรงพยาบาลและพาลูกไปที่คลินิกที่รับกำจัดเด็ก หลังจากที่เขาไปเด็กไปส่งที่คลินิกเบิร์ดและฮิมิโกะจึงพากันไปคลับแห่งหนึ่งย่านชินจูกุ ซึ่งเป็นคลับที่มีเพื่อนรุ่นน้องของเบิร์ด ชื่อ คิคุฮิโกะ เป็นมาอยู่ หลังจากที่คุยกับคิคุฮิโกะเบิร์ดกลับมาได้สติอีกครั้ง เขาไม่ควรหนีปัญหาหนีไปแอฟริกา และปล่อยให้ลูกตายแบบนั้น ดังนั้น เขาจึงบอกกับฮิมิโกะซึ้งกว่าจะไม่ไปแอฟริกากับเธอ เขากลับไปรับลูกจากคลินิกและยอมให้หมอผ่าตัด ผลการผ่าตัดเป็นไปด้วยดี เบิร์ดกลับมาเริ่มชีวิตครอบครัวพร้อมกับภรรยาและลูกที่พิการอีกครั้ง

(2) ตัวละคร

1. เบิร์ด ชายหนุ่มวัย 27 เขามีภรรยาและลูกเพิ่งเกิดที่พิการ หลังจากที่เขา สับสนว่าจะปล่อยให้ลูกตาย และหนีไปแอฟริกาดินแดนในฝันกับซึ้งกว่าฮิมิโกะ ในที่สุดเขาก็ได้สติจากการพูดคุยกับเพื่อนรุ่นน้อง เขากลับไปรับลูกจากคลินิกเถื่อนและพาลูกไปเข้ารับการรักษา

2. **อิมิโกะ** หญิงสาววัยไล่เลี่ยกับเบิร์ต เธอและเบิร์ตเคยเป็นเพื่อนสมัยเรียนด้วยกัน หลังจากที่เธอกลับมาเจอเบิร์ตอีกครั้งความสัมพันธ์ทั้งสองก็พัฒนาไปเรื่อยๆ จนได้ลักลอบเป็นชู้กัน

3. **คิคุอิโกะ** เป็นเพื่อนรุ่นน้องของเบิร์ต หลังจากเหตุการณ์หนึ่งทำให้เขาและเบิร์ตต้องห่างหายไป จนวันหนึ่งทั้งสองก็ได้วนมาเจอกันอีกครั้งที่คลับเกย์แห่งหนึ่งย่านชินจูกุ โดยคิคุอิโกะเองก็มา مأอยู่เ็นคลับแห่งนี้

3.4.5 กระจ่ายแก้ว

ต้นฉบับ Garasu no Usagi (ガラスのうさぎ) **ผู้เขียน** Takagi Toshiko (高木敏子) **ผู้แปล** กำชัย ลายสมิต **ปีที่พิมพ์(ครั้งแรก)** 2546 **สำนักพิมพ์** รู้แจ้ง

(1) โครงเรื่อง

กระจ่ายแก้วเป็นวรรณกรรมที่เล่าถึงชะตาชีวิตของเด็กหญิงคนหนึ่งที่อยู่เสียพ่อแม่และน้องจากภัยของสงคราม มีเนื้อเรื่องย่อ ดังนี้

โทชิโกะเด็กหญิงวัยเพียงไม่ถึง 12 ปี เธอต้องกลายเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงหลักในบ้าน เพราะพ่อถูกส่งไปเป็นทหารที่แมนจูเลีย ส่วนพี่ชายทั้ง 2 คนก็ต้องไปเป็นทหาร แม่ล้มป่วย น้องสาว 2 คนก็ยิ่งเล็กมาก ช่วงนั้นเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดการโจมตีทางอากาศกลางกรุงโตเกียวอยู่บ่อยครั้ง โทชิโกะและน้องทั้ง 2 อพยพไปอยู่ที่นิโอะมิยะจังหวัดคานางาวะตามนโยบายของรัฐบาล แต่วันหนึ่งหลังโทชิโกะกลับมาจากโรงเรียนพบว่าน้องสาว 2 คนของเธอหนี กลับไปโตเกียวแล้ว แม้ว่าเธอจะไปตามถึงโตเกียว แต่เด็กทั้ง 2 ไม่ยอมกลับ เธอต้องกลับมาที่นิโอะมิยะคนเดียว ในวันที่ 10 มีนาคม เกิดการโจมตีทางอากาศขนาดใหญ่ในโตเกียว พ่อมาแจ้งข่าวกับโทชิโกะว่าแม่และน้องๆของเธอหายไปเหตุการณ์ครั้งนั้น วันที่ 4 สิงหาคม พ่อมารับตัวโทชิโกะที่บ้านนิโอะมิยะเพื่อจะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่กับ 2 พ่อลูกที่นิอิงาตะ แต่เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นระหว่างที่ทั้งสองกำลังรอขึ้นรถไฟ เกิดการโจมตีทางอากาศขึ้น เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้โทชิโกะต้องสูญเสียพ่อไป เธอเป็นคนจัดงานศพพ่อด้วยตนเอง วันที่ 23 สิงหาคม ยูคิโอะพี่ชายคนรองกลับมา พี่ชายนำเธอไปฝากเลี้ยงกับคุณป้าที่เซนไดเพื่อรอให้บ้านที่โตเกียวสร้างเสร็จจะได้รับกลับมาอยู่ด้วยกัน โทชิโกะจึงต้องอพยพอีกครั้งที่เซนได เธอถูกป้าใช้งานหนักจน วันหนึ่งเธอจึงหนีกลับโตเกียวและมาใช้ชีวิตกับพี่ชายอีกครั้ง เย็นวันหนึ่ง จิโนะโอะพี่ชายคนโตของเธอ กลับมาจากสงครามตอนแรกสามคนพี่น้องตั้งใจร่วมแรงร่วมใจกันกอบกู้บ้านของครอบครัวขึ้นมาอีกครั้ง แต่หลังจากที่พี่ชายคนโตกลับไปหาแม่ผู้ให้กำเนิด (พี่ชายคนโตเป็น เด็กที่ครอบครัวโทชิโกะรับมาเลี้ยง) เขาตัดสินใจกลับบ้านเกิดโดยขอแบ่งส่วนแบ่งมรดกไป 1 ใน 3 ส่วน ในเดือนเมษายนปี 1946 เธอได้เริ่มต้น

ชีวิตใหม่อีกครั้ง โทชิโกะเข้าเรียนโรงเรียนมัธยมสตรีที่ 7 แห่งกรุงโตเกียว โทชิโกะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับฟิคุโอะและพีสะไม้ภรรยาของฟิคุโอะ

(2) ตัวละคร

1. **โทชิโกะ** เป็นตัวละครเอกของเรื่องเด็กหญิงอายุราว 12 ปี เนื่องจากเธอต้องเป็นเสาหลักของครอบครัวตั้งแต่ยังเล็กทำให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง เธอต้องสูญเสียพ่อแม่และน้องสาวในเวลาไล่เลี่ยกันจากภัยของสงคราม และต้องอพยพไปที่ต่างๆ เพราะภัยจากสงคราม แต่ถึงอย่างไรเธอก็สามารถประคับครองตน จนสามารถกลับมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ออย่างมีความสุขกับพี่ชายได้อีกครั้ง

2. **ฟิคุโอะ** เป็นตัวละครเอกของเรื่อง ฟิคุโอะเป็นลูกชายคนรองของบ้าน โทชิโกะ ฟิคุโอะไปเป็นทหารตั้งแต่อยู่อายุ 17 ปี และสามารถมีชีวิตรอดจากสงครามมาได้ เขากลับมาเป็นพี่ที่พึ่งสุดท้ายให้กับโทชิโกะผู้เป็นน้องสาว

3.4.6 เมียชายชั่ว

ต้นฉบับ *Viyon no Tsuma*(ヴィヨンの妻) ผู้เขียน Dazai Osamu (太宰治)

ผู้แปล พรพิรุณ กิจสมเจตน์ ปีที่พิมพ์(ครั้งแรก) 2559 สำนักพิมพ์เจลิท

(1) โครงเรื่อง

เมียชายชั่วเป็นวรรณกรรมที่เล่าถึงความวิปาลาสาของตัวละคร และสะท้อนความแปลกแยกของปัจเจกกับสังคมในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 วรรณกรรมมีเนื้อเรื่องย่อดังนี้

โอดานิเป็นกวีตลกยากใช้ชีวิตสำมะเลเทเมาติดเหล้าติดผู้หญิง มีหนี้สินมากมาย วันหนึ่งโอดานิชโมยเงินจากร้านเหล้าสึบากิทำให้เจ้าของร้านผัวเมียมาตามทวงถึงบ้าน แต่เขาไม่ยอมคืนแถมยังชักมิดชูและหนีไปทำให้ซัทจังผู้เป็นภรรยาต้องเป็นคนไกล่เกลี่ยแทน หลังจากที่ได้พูดคุยกับผัวเมียร้านเหล้าสึบากิ เธอยังรู้อีกว่า นอกจากเงินที่สามีตนชโมยมาแล้วยังมีเงินค่าเหล้าจำนวนมากที่สามีของเธอติดไว้อยู่ ซัทจังไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากโกหกผัวเมียร้านสึบากิว่าพู่นี่จะนำเงินไปคืนให้พวกเขากลับไปรอที่ร้าน ซัทจังรู้ตัวดีว่าไม่ว่าอย่างไรก็คงไม่มีทางจะหาเงินจ่ายคืนได้ จึงตัดสินใจมาทำงานเป็นสาวเสิร์ฟร้านสึบากิเพื่อหวังไขหนี้แทนสามี หลังที่มาทำงานที่ร้านสึบากิเธอก็มีความสุขมาก ซัทจังเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้น แม้สามีจะคืนเงินเจ้าของร้านด้วยความช่วยเหลือของซัทจัง แต่เธอยังอยากจะทำงานที่นั่นอีกต่อไป แม้ว่าสามีจะเลวร้ายเพียงใดสุดท้ายเธอก็เลือกอยู่กับสามี

(2) ตัวละคร

1. **โอดานิ** เป็นตัวละครเอกฝ่ายชาย อายุ 30 ปี เป็นลูกคนรองของเจ้านายบนเกาะตระกูลหนึ่ง เขามีปัญหาเรื่องพฤติกรรมจึงถูกครอบครัวตัดขาด โอดานิเป็นคนฉลาดเริ่มเขียนหนังสือตั้งแต่ 11 ขวบ ปัจจุบันมีผลงานกว่าสิบเล่ม เขาเป็นคนที่มีการศึกษาสูงเรียนมัธยมต้นที่โรงเรียนกะคุซุอิน มัธยมปลายที่โรงเรียนมัธยมปลายไดอิจิ และจบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่ง

ราชอาณาจักร แม้จะมีทั้งชาติตระกูลที่ดีและการศึกษาที่ดี แต่โอดานิมักจะทำตัว ส่ามะเลเทเมาเสมอ มักจะไปดื่มเหล้าที่ร้านสื่บากิซึ่งสร้างความเดือนร้อนอย่างมากให้แก่เจ้าของร้าน ทั้งกินเหล้าแล้วไม่ยอมจ่ายเงิน ขโมยเงิน เกี้ยวสาวเสิร์ฟในร้าน นอกจากนี้ยังมักจะควงผู้หญิงไม่ซ้ำหน้า แม้ว่าตนเองจะมีภรรยาอย่างซัทจัง

2. ซัทจัง เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงอายุ 26 ปี เป็นภรรยาของโอดานิ ก่อนแต่งงานช่วยพ่อที่เปิดร้านแผงลอยขายไอ้แดงที่ย่านอาซากุซะ ซัทจังเป็นคนที่เป็นเสมือนผู้หญิงในอุดมคติของผู้ชายหลายคน เธอยอมไปทำงานเพื่อชดใช้หนี้แทนสามี ยอมให้สามีเธอไปมีหญิงอื่นไม่ไวยวายแม้ว่าสามีจะไม่กลับบ้านเป็นเดือน หลังจากที่ต้งไปทำงานใช้หนี้ที่ร้านสื่บากิเธอรู้สึกว่าชอบงานที่ร้านมาก เพราะทำให้รู้ว่าชีวิตตนเองมีคุณค่า แต่วันหนึ่งเธอกลับถูกลูกค้าคนหนึ่งข่มขืนที่บ้าน แม้ว่าชีวิตจะเจอเรื่องเลวร้ายจากสามีเธอมากเพียงใด แต่สุดท้ายแล้วเธอก็ยังคงอยู่กับสามี

3. ลุงป่าเจ้าของร้านสื่บากิ เป็นตัวละครหนึ่งในตัวละครที่มีความสำคัญกับเรื่องเป็นชายหญิงอายุประมาณ 40 ปี เปิดขายเหล้าเถื่อน และเป็นเจ้าหนี้ของโอดานิด้วย

4. อากิจัง เป็นตัวละครหนึ่งในเรื่องเป็นสาวเสิร์ฟในบาร์ย่านชินจูกุ อากิจังกับโอดานิเคยคบหากันช่วงหนึ่ง เธอเทิดทูนโอดานิดังเทวดาและมักจะไ้อวดเรื่องราวของโอดานิให้คนอื่นฟัง เธอยอมทำทุกอย่างให้โอดานิ ทำยที่สุดเธอต้องสิ้นเนื้อประดาตัวเพราะพอเธอมาคบโอดานิ ผู้อุปถัมภ์ก็หายไปหมด ตอนนี้อยู่ใช้ชีวิตราวกับขอทานในห้องแถวซอมซ่อ

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในบทนี้จะเป็นการนำผลจากการศึกษาวิเคราะห์ โดยขอแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

4.1 การแปลบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ

4.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1

4.1.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำเอกพจน์

- (1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ
- (2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

4.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำพหูพจน์

4.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2

4.1.2.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำเอกพจน์

- (1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ
- (2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

4.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำพหูพจน์

4.2 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆ ที่มีใช้คำ

สรรพนามเฉพาะ

4.2.1 การแปลคำเรียกญาติ

4.2.2 การแปลชื่อ

4.2.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

4.3 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3

4.3.1 การแปลคำเรียกญาติ

4.3.2 การแปลคำเรียกชื่อ

4.3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

4.3.4 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

4.3.5 การแปลคำเรียกอาชีพ

4.1 การแปลบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ

จากการเก็บข้อมูลพบการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 463 ครั้ง คำสรรพนามเฉพาะ

บุรุษที่ 2 328 ครั้ง แต่ละบุรุษมีกลวิธีการแปลที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งประเด็นในอภิปราย เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

4.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1

4.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2

4.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1

ผลากรกุล (Palakornku, 1972) ได้ให้ความหมายของคำสรรพนามเฉพาะว่าเป็น คำที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในตัวเองแบ่งเป็น 3 บุรุษ คือ บุรุษที่หนึ่ง บุรุษที่สอง และบุรุษที่สาม ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยแบ่งเป็นกรณีคำที่เป็นเอกพจน์ และ พหูพจน์

4.1.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำเอกพจน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำ เอกพจน์ในภาษาญี่ปุ่นจำนวน 6 คำ ผลเป็นดังตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงจำนวนคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์

ลำดับ	คำสรรพนาม ต้นฉบับ	รายชื่อวรรณกรรม	ความถี่	ความถี่ รวม
1	watashi (わたし)	กระต่ายแก้ว	18	260
		เมียชายชั่ว	15	
		โคะโคะโระ	116	
		รถไฟสายทางช้างเผือก	1	
		โตะโตะจังเด็กหญิงข้างหน้าต่าง	25	
		รอยชีวิต	85	
2	boku (ぼく)	กระต่ายแก้ว	2	166
		เมียชายชั่ว	15	
		รถไฟสายทางช้างเผือก	42	
		โตะโตะจังเด็กหญิงข้างหน้าต่าง	12	
		รอยชีวิต	95	
3	ore (おれ)	กระต่ายแก้ว	5	10
		เมียชายชั่ว	5	

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงจำนวนคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ (ต่อ)

3 (ต่อ)	ore (おれ)	โคโคโระ	20	29
		รอยชีวิต	9	
4	atashi (あたし)	รถไฟสายทางข้างเผือก	3	5
		โต๊ะโต๊ะจิ้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง	2	
5	wattshi (わっし)	รถไฟสายทางข้างเผือก	2	2
6	watakushi (わたくし)	รถไฟสายทางข้างเผือก	1	1
รวม				473

จากการวิเคราะห์ข้อมูล คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำเอกพจน์ที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ watashi (わたし) จำนวน 260 ครั้ง เรื่องที่ปรากฏมากที่สุดคือ โคโคโระ ปรากฏมากถึง 114 ครั้ง รองลงมาคือ boku (ぼく) จำนวน 166 ครั้ง ore (おれ) จำนวน 39 คำ atashi (あたし) จำนวน 5 ครั้ง wattshi (わっし) จำนวน 2 ครั้ง และ watakushi (わたくし) จำนวน 1 ครั้ง ตามลำดับ และอาจแบ่งกลวิธีการแปลออกได้เป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

- (1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ
- (2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

(1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล คำสรรพนามเฉพาะ 6 คำ คือ watashi (わたし) boku (ぼく) ore (おれ) watakushi (わたくし) atashi (あたし) และ wattshi (わっし) โดยมีการแปล โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะเป็นจำนวนมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่
1	watashi (わたし)	หนู	26
		ฉัน	146
		ผม	52

ตารางที่ 4.2

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ (ต่อ)

1 (ต่อ)	watashi (わたし)	ดิฉัน	33
2	boku (ぼく)	ผม	128
		เรา	25
		หนู	11
		ฉัน	1
3	ore (おれ)	ผม	7
		ฉัน	24
		เขา	4
4	atashi (あたし)	หนู	2
		ฉัน	1
5	wattshi (わっし)	ฉัน	2
6	watakushi (わたくし)	ฉัน	1
รวม			463

ลำดับต่อไป จะขออธิบายการแปลแต่ละคำ ดังต่อไปนี้

1. watashi (わたし)

เป็นคำบุรุษสรรพนามที่พบใช้มากที่สุด โดยอาจจะใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการหรือไม่ก็ได้ ใช้ได้ทั้งเพศชายและหญิง แต่เพศหญิงมีแนวโน้มใช้มากกว่า โดยพบคำแปลของ watashi (わたし) 4 คำ คือ “หนู” “ฉัน” “ผม” “ดิฉัน” ดังนี้

1.1 “หนู”พบ 2 กรณี ดังนี้

- ก. ผู้พูดเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 1 โทชิโกะผู้เป็นลูกสาวคุยกับแม่ของตัวเอง

わたしも二宮に帰らない。このまま東京にいいさせて。
死んでもいいわ。お父さんやお母さんといっしょなら。 (ガラスのうさぎ、P. 40)

“หนูก็ไม่อยากกลับนิโนะมิมะให้หนูอยู่ที่โตเกียวเลยได้ไหมคะ
หนูยอมตายค่ะ ถ้าได้ตายพร้อมกับคุณ พ่อและคุณแม่” (กระต่ายแก้ว, หน้า 27)

ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 2 โทชิโกะคุยกับคุณคayoโกะ

でもわたし、山羊がとってもこわいんです。とても
きません。(ガラスのうさぎ、P.127)

“แต่ว่าหนูกลัวแพะมากคะหนูทำไม่ได้” (กระต่ายแก้ว,
หน้าที่ 87)

1.2 “ฉัน” พบ 7 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 9 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 3 ช้ทจิงคุยกับป้าร้านเหล้าสึบากิ

おばさん、本当よ。かくじつに、ここへ持って来てく
れるひとがあるのよ。それまで私は、人質になって、ここにずっといる事になっていま
すの。それなら、安心でしょう？ お金があるまで、私はお店のお手伝いでもさせてい
ただくわ (ヴィヨンの妻、P.22)

“จริงๆนะคะคุณป้า ประเดี๋ยวจะมีคนเอาเงินมาให้ถึงร้านเลย
เขาบอกว่าระหว่างรอ ให้ฉันอยู่ที่นี้ก่อนเพื่อเป็นตัวประกัน คุณป้าเองก็จะได้วางใจ จริงไหมคะ ฉันฉัน
จะช่วยงานในร้านจนกว่าเงินจะมาถึงแล้วกันนะ”(เมียชายชู้, หน้า 33)

ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 4 คุณคayoโกะคุยกับโทชิโกะ

まあ、今日は三回でいいわ。あとわたしがするから。
(ガラスのうさぎ、P.131)

“เอาหละ วันนี้ 3 เทียวก็พอที่เหลือฉันจะเป็นคนหาบ”
(กระต่ายแก้ว, หน้า 89)

ค. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 5 ช้ทจิงคุยกับโอดานิผู้เป็นสามี

わからないわ、私には。でも、いつまでも私、こんな生活をつづけて行きとうざいますわ。椿屋のおじさんも、お婆さんも、とてもいいお方ですもの (ヴィヨンの妻、P.25)

“ฉันไม่เข้าใจที่คุณพูดหรอกแต่อยากใช้ชีวิตแบบนี้ตลอดไป คุณลุงคุณป้าร้านสึบากิก็ใจดีมากทั้งคู่” (เมียชายชู้, หน้าที่ 42)

ง. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 52 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 6 เซนเซคุยกับข้าพเจ้า

私は墓参りに行くんで、散歩に行くじゃないですよ。

(こころ、P.23)

“ฉันไปไหว้สุสาน ไม่ได้ไปเดินเล่นอย่างที่เธอคิดหรอกนะ”

(โคะโคะโระ, หน้าที่ 39)

จ. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 67 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 7 โทชิโกะคุยกับเพื่อน

でも荷馬車一台分のまきがいると言われて、私今、とっても困っているの。(ガラスのうさぎ、P.75)

“แต่เห็นบอกว่าต้องใช้ฟัน 1 คันรถม้าบรรทุก ตอนนั้นฉันยังไม่รู้จะทำยังไง” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 51)

ฉ. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 3 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 8 ป้าร้านเหล้าสึบากิคุยกับโอดานิ

ひとのわるい冗談はよして、あれを返して下さい。でなければ、私はこれからすぐ警察に訴えます。(ヴィヨンの妻、P.106)

“เลิกเล่นไร้สาระ แล้วคืนเงินมาเสียดีๆ ไม่งั้นฉันเรียกตำรวจแน่” (เมียชายชู้, หน้าที่ 9)

1.3 “ผม” พบ 5 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 26 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 9 ข้าพเจ้าคุยกับแม่

然に手紙じゃ用は足りませんよ。どうせ、九月にでもなあって、私が東京へ出てからでなくっちゃ。(こころ、P.134)

“แค่เขียนจดหมายไปนี่ยังไม่พอหรอกครับ ยิ่งไงๆเดือนเดือนกันยายนคงต้องไปโตเกียว” (โคะโคะโระ, หน้าที่191)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่10 ข้าพเจ้าคุยกับภรรยาเซนเซ

私には解りません。(こころ、P.60)

“ผมไม่ทราบหรอกครับ” (โคะโคะโระ, หน้าที่90)

ค. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 6 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 11 เดลเซฟคุยกับเบิร์ด

わたしは戻りませんよ、女友達が、わたしに居てもらいたがっています。(個人的な体験、P.244)

“ผมไม่กลับไปหรอก แฟนของผมอยากให้ผมอยู่กับเธอ” (รอยชีวิต, 219)

ง. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุน้อยกว่า สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 3 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 12 คิคุชิโกะคุยกับฮิมิโกะ

脱落したわたしが下降しつつづけているあいだ、鳥は上昇しつつづけたんだけど、いま、あなたなにをしている？(個人的な体験、P.305)

“ผมแน่ใจว่าคุณมีชีวิตรุ่งเรืองมาตลอดในขณะที่ตกต่ำมาเรื่อยๆ นี่ ตอนนี้คุณทำอะไรอยู่ละ เบิร์ด” (รอยชีวิต, 271)

จ. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุมากกว่า สถานภาพเท่ากัน ไม่สนิท
จำนวนครั้งถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 13 ชายร่างเล็กคุยกับเบิร์ด

うちの息子には肝臓がないのだからねえ、病院相手にわたしがいつも戦っていてやらないと、…(個人的な体験、P.150)

“ลูกชายของผมไม่มีตับนะครับดังนั้นผมต้องสู้”(รอยชีวิต, 136)

1.4 “ดิฉัน” พบ 3 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 14 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 14 ครูประจำชั้นโต๊ะโต๊ะจ้งคุยกับแม่ของโต๊ะโต๊ะจ้ง
そこで私が「用事がないのに、開けたり閉めたりして
はいけません」と申しますと～。(窓ぎわのトットちゃん、P.15)

“พอดิฉันบอกว่า ถ้าไม่มีธุระอะไรอย่าเปิดหรือปิดฝาโต๊ะ.....”

(โต๊ะโต๊ะจ้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง,หน้าที่ 32)

ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 19 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 15 ซิซี(ภรรยาของเซนเซ)คุยกับข้าพเจ้า
私は嫌われてると思いません。嫌われる訳がないんで
すもの。(こころ、P.56)

“ดิฉันไม่ได้คิดว่าเขาเกลียดดิฉันหรอกค่ะ เพราะไม่มีเหตุผล
อะไรที่เขาจะเกลียดดิฉัน” (โคะโคะโระ,หน้าที่83)

ค. ผู้พูดเป็นผู้หญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับคู่สนทนา

จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 16 ซิซี(ภรรยาของเซนเซ)คุยกับเซนเซ
珍しい事。わたしに呑めと仰しゃった事は滅多にない
のにね。(こころ、P.28)

“แปลกจริง คุณแทบไม่เคยบอกให้ดิฉันดื่มเลยนี่ค่ะ”
(โคะโคะโระ,หน้าที่46)

จากกรณีการแปลคำสรรพนามเฉพาะwatashiสามารถสรุปคำแปลได้
ดังต่อไปนี้

1) “หนู” มีแนวโน้มจะเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นหญิงอายุและ
สถานภาพต่ำกว่าผู้พูดสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้ โดยมากผู้พูดเป็นเด็กผู้หญิง เช่น โทชิโกะจากเรื่อง
กระต่ายแก้ว โต๊ะโต๊ะจ้ง จากเรื่องโต๊ะโต๊ะจ้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง

2) “ฉัน” มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุ
แก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง

3) “ผม” มีแนวโน้มเลือกแปลกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายอายุและสถาน-
ภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้

4) “ดิฉัน” มีแนวโน้มเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นเพศหญิงอายุมาก
กว่า หรือน้อยกว่าและส่วนใหญ่จะมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้

2. boku (ぼく)

เป็นบุรุษสรรพนามที่ผู้ชายใช้เป็นหลักใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการจากการเก็บข้อมูลพบคำแปลของ boku (ぼく) 4 คำ คือ “ผม” “เรา” “หนู” “ฉัน” ดังนี้

2.1 “ผม” พบ 6 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 17 โจวานนี่คุยกับแม่

ああ**ぼく**岸から見るだけなんだ。一時間で行ってくるよ。

(銀河鉄道の夜、P.19)

“ฮะ ผมจะดูอยู่บนฝั่งแล้วจะกลับมาภายในหนึ่งชั่วโมง”

(รถไฟสายทางข้างเฝือก, หน้า 19)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 14 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 18 ยูคิโอะคุยกับอาหญิงที่ไม่สนิท

ぼく一人ならどこにでも泊めてもらえますが、なに

しろ敏子は女の子なので— (ガラスのうさぎ、P.114)

“ถ้าฟัง**ผม**ตัวคนเดียวจะไปค้างคืนที่ไหนก็ได้แต่โทชิโกะเป็น

เด็กผู้หญิงจะปล่อยปละแบบนั้นไม่ได้” (กระต่ายแก้ว, หน้า 78)

ค. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 7 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 19 คุณครูใหญ่คุยกับครูประจำชั้น

僕が、どんなに、高橋君に対しても、気を配っている

か、あなたに、どうしたら、わかってもらえるんだろうか (窓ぎわのトットちゃん、

P.220)

“ทำไมคุณถึงจะยอมเข้าใจว่า**ผม**ระมัดระวังมากเกี่ยวกับเด็ก

คนนี้” (โต๊ะโตะจิ้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้า 176)

ง. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 20 ครูใหญ่คุยกับแม่โต๊ะโตะจิ้ง

じゃ、**僕**は、これからトットちゃんと話がありますから、もうお帰りくださって結構です。

(窓ぎわのトットちゃん、P.33)

“ผมมีเรื่องจะพูดกับหนูคนนี้ ขอเชิญคุณกลับไปก่อนเถอะนะ ครับ (โต๊ะโต๊ะจั่งเต็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้าที่ 43)

จ. ผู้พูดเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้พูด
จำนวนความถี่ 79 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 21 เบิร์ดคุยกับฮิมิโกะ

ぼくは予備校をくびになったんだ、夏休の特別講座
からあと、ずっとくびさ。(個人的な体験、P.212)

“ผมเพิ่งถูกไล่ออกจากโรงเรียนกวดวิชาวันนี้ จะไม่มีงานทำตั้ง
แต่หลักสูตรพิเศษภาคฤดูร้อนนี้เป็นต้นไป” (รอยชีวิต, หน้าที่191)

ฉ. ผู้พูดเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 11 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 22 เบิร์ดคุยกับโปรดิเวเซอร์สาว

ぼくの妻は、ぼくが赤ん坊を見棄てて、赤ん坊を死
なせたとしたら、離婚について考えたいと言ってるよ。(個人的な体験、P.217)

“ภรรยาของผมบอกว่าเขาจะขอหย่าขาดจากผม ถ้าผมละทิ้ง
ลูกและปล่อยให้ตาย” (รอยชีวิต, หน้าที่ 196)

2.2 “เรา” พบ 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 24 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 23 โจวานนีคุยกับคัมพานเนลลาเพื่อนสนิท

ぼくはもう、すっかり天の野原に来た。(銀河鉄道の
夜、P.37)

“เราได้มาห้องทุ่งสวรรค์แล้วจริงๆ” (รถไฟสายทางข้างเผือก,
หน้าที่ 39)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุและสถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 24 โจวานนีคุยกับเพื่อนที่เพิ่งเจอกันครั้งแรก

僕博物館でアルコールにつけてあるのを見た。(銀河
鉄道の夜、P.103)

“เราเคยเห็นเขาแซ่แอลกอฮอล์ไว้ในพิพิธภัณฑ์” (รถไฟสาย-
ทางซางเผือก, หน้าที่ 106)

2.3 “หนู” พบ 1 กรณี ดังนี้

- ก. ผู้พูด เพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 11 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 25 ทะดาซึคิคุยกับชายชุดดำที่เป็นครูสอนพิเศษ
ああぼくいまお母さんの夢を見ていたよ。(銀河鉄道の夜、P.83)

“อ้อ หนูฝันเห็นแม่ละ” (รถไฟสายทางซางเผือก, หน้าที่ 82)

2.4 “ฉัน” พบ 1 กรณี ดังนี้

- ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 26 พ่อของคัมพาเนลลาคุยกับโจวานนี
ぼくには一昨日大へん元気な便りがあったんだが。

(銀河鉄道の夜、P.124)

“เมื่อวานฉันนี่ฉันเพิ่งได้รับจดหมายบอกว่าเขาสบายดี”

(รถไฟสายทางซางเผือก, หน้าที่ 129)

เนื่องจาก boku (ぼく) เป็นบุรุษสรรพนามที่ใช้เฉพาะเพศชายเท่านั้น ดังนั้น ปัจจัยด้านเพศของผู้พูด จึงพบเฉพาะกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชาย และอาจสรุปคำแปลของ boku (ぼく) ได้ดังต่อไปนี้

- 1) “ผม” มีแนวโน้มเลือกแปลกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
- 2) “เรา” มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง โดยเฉพาะกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกัน
- 3) “หนู” พบกรณีที่ผู้พูดอายุน้อยกว่า สถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทกับผู้ฟัง มักใช้เมื่อผู้พูดเป็นเด็กเล็ก อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าพบการแปล boku (ぼく) ว่า “เรา” และ “หนู” เพียงเรื่องเดียวคือ รถไฟสายทางซางเผือก โดยไม่พบในวรรณกรรมเรื่องอื่น
- 4) “ฉัน” พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง

3. Ore (おれ)

เป็นคำสรรพนามที่มักใช้เมื่อผู้พูดเป็นเพศชายในสถานการณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยใช้กับเพื่อนที่สนิทหรือบุคคลที่ต่ำกว่าตน (อายุ สถานภาพ) จากการศึกษาพบคำแปลของคำว่า ore (おれ) 3 คำ คือ “ผม” “ฉัน” และ “ข้า”

3.1 “ผม” พบ 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 5 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 27 ลูกค้านุ่มคุยกับซัทจัง

ねえさん、おれは惚れた。一目惚れた。(ヴィヨンの

妻、P.129)

“ผมตกหลุมรักพี่สาวเข้าแล้ว เป็นรักแรกพบเชียวละ”

(เมียชายชั่ว, หน้า 35)

ข. ผู้พูดเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 28 ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาคุยกับเบิร์ด

おれは、きみの性格が好きでね、じつに残念なんだ。

それで、あれは、やはり二日酔だったのか？ (個人的な体験、P.204)

“ผมชอบนิสัยคุณมากเลยนะคุณเบิร์ด น่าเสียดายจริงๆ แล้วที่

คุณบอกว่าเมาค้างๆ เป็นอย่างนั้นจริงๆ หรือ”(รอยชีวิต, หน้า 184)

3.2 “ฉัน” พบ 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 17 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 29 พี่ข้าพเจ้าคุยกับข้าพเจ้า

おれにそんな事が出来るものか。(こころ、P.158)

“ฉันทำอย่างนั้นได้ยังไงกันล่ะ” (โคะโคะโระ, หน้า 223)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 7 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 30 เพื่อนของเบิร์ดที่โรงเรียนกวดวิชาคุยกับเบิร์ด

いや、おれときみだけだ。他のメンバーは、列のフ

ルシチョフの核実験再開に抗議する集会に出るといって日比谷へ行ってしまったのでね。(個人的な体験、P.237)

“มีแต่ฉันกับนายเท่านั้น คนอื่นไปชุมนุมกันเพื่อประท้วงการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ครั้งใหม่ของครุสซอฟกันอยู่ที่สวนสาธารณะฮิบิยะนะ” (รอยชีวิต, หน้าที212)

3.3 “ข้า” พบ 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 31 พ่อของข้าพเจ้าคุยกับชะคุเพื่อนสนิท

作さんよく来てくれた。作さんは丈夫で羨ましいね。

おれはもう駄目だ。(こころ、P.151)

“ชะคุอุตส่าห์แวะมาเยี่ยมข้า น่าอิจฉาที่เอ็งยังแข็งแรงดี ข้าเห็นท่าจะแย่” (โคะโคะโระ, หน้าที215)

เนื่องจากore (おれ) เป็นบุรุษสรรพนามที่เพศชายใช้เป็นหลัก ดังนั้น ปัจจัยด้านเพศจึงพบกรณีผู้พูดเป็นเพศชายเท่านั้น และอาจสามารถสรุปคำแปลของ ore (おれ) ได้ดังนี้คือ

- 1) “ผม” พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
- 2) “ฉัน” มีแนวโน้มใช้ในกรณีที่ผู้พูดมีอายุ สถานภาพสูงกว่าผู้ฟังและสนิทกับผู้ฟังโดย
- 3) “ข้า” พบกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุ สถานภาพเท่ากัน และสนิทกับผู้ฟัง

4. atashi (あたし)

เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ผู้หญิงมักใช้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ในสถานการณ์แบบไม่เป็นทางการ ใช้กับเพื่อนที่สนิทหรือบุคคลที่ต่ำกว่าตน (อายุ สถานภาพ) จากการศึกษาพบคำแปลของ atashi (あたし) 2 คำ คือ “หนู” “ฉัน” ดังนี้

4.1 “หนู” พบ 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 32 โตะโตะจังคุยกับพนักงานขายตัว

あたし、これから新しい学校に行くんで、忙しいから
(窓ぎわのトットちゃん、P.12)

“ตอนนี้หนูไม่ว่างคะ ต้องไปโรงเรียนใหม่” (โต๊ะโต๊ะจังเด็ก-
หญิงข้างหน้าต่าง, หน้า 43)

4.2 “ฉันทัน” พบ 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุและสถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 33 คาโอรุคุยกับโจวานนี่

あら、蝸の火のことならあたし知ってるわ。(銀河鉄

道の夜、P.103)

“ถ้าเป็นเรื่องแมงป่องละก็ ฉันทันรู้เรื่องดี” (รถไฟสายทางข้าม

เผือก, หน้า 106)

เนื่องจาก atashi (あたし) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่ผู้หญิงนิยมใช้
ดังนั้น ปัจจัยด้านเพศ จึงพบกรณีผู้พูดเป็นผู้หญิงเท่านั้น และพบคำแปล 2 คำ ดังนี้

1) “หนู” พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุน้อยกว่า สถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง ซึ่งส่วน
ใหญ่จะเป็นเด็กผู้หญิง

2) “ฉันทัน” พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากับผู้ฟัง ไม่สนิทกับ
ผู้ฟัง

5. wattshi (わっし)

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุมากกว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 34 คนจับนกคุยกับคัมพานลลา

わっしはすぐそこで降ります。わっしは鳥をつかま

る商売ですね。(銀河鉄道の夜、P.54)

“ฉันทันจะลงใกล้ๆนี่เองแหละ ฉันทันมีอาชีพจับนก” (รถไฟสายทางข้าม

เผือก, หน้า 56)

6. watakushi (わたくし)

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 35 ชายชุดดำคุยกับคนเฝ้าประภาคาร

それでもわたくしはどうしてもこの方たちをお助けするのが私の義務だと思いましたが前にいる子供らを押しのけようとしました。(銀河鉄道の夜、P.77)

“ถึงกระนั้นผมยังคิดอยู่ว่ายังไงก็เป็นหน้าที่ของผม ที่ต้องช่วยเหลือเด็กสองคนนี้ได้” (รถไฟสายทางข้างเผือก, หน้า76)

อย่างไรก็ตาม wattshi (わっし) และ watakushi (わたくし) พบตัวอย่างการใช้ในข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ค่อนข้างน้อยมาก โดยพบการใช้ wattshi (わっし) เพียง 2 ครั้ง และ watakushi (わたくし) 1 ครั้ง จากเรื่องรถไฟสายทางข้างเผือก จึงไม่อาจสรุปแนวโน้มการแปลที่ชัดเจนได้

ผลการวิเคราะห์ข้างต้น อาจสรุปเป็นภาพรวมได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	แนวโน้มการแปล
1	watashi (わたくし)	หนู	26	มีแนวโน้มจะเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนทนาหรือไม่สนทนากับผู้ฟังก็ได้
		ฉัน	146	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนทนาหรือไม่สนทนากับผู้ฟัง
		ผม	52	มีแนวโน้มเลือกแปลกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายมีอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนทนาหรือไม่สนทนากับผู้ฟังก็ได้
		ดิฉัน	33	มีแนวโน้มเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นเพศหญิงอายุมากกว่าหรือน้อย มีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนทนาหรือไม่สนทนากับผู้ฟังก็ได้
2	boku (ぼく) ใช้กับเพศชายเป็นหลัก	ผม	128	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่า หรือต่ำกว่า สนทนาหรือไม่สนทนากับผู้ฟัง

ตารางที่ 4.3

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ (ต่อ)

2 (ต่อ)	boku (ぼく) ใช้กับเพศ ชายเป็นหลัก	เรา	25	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง โดยเฉพาะกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อน
		หนู	11	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทกับผู้ฟัง
		ฉัน	1	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
3	ore (おれ) ใช้กับเพศ ชายเป็นหลัก	ผม	7	พบกรณีที่ผู้พูดอายุสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
		ฉัน	24	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟังและสนิทกับผู้ฟัง
		ข้า	4	พบกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
4	Atashi (あたし) ใช้กับเพศ หญิงเป็นหลัก	หนู	2	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง ส่วนใหญ่ผู้พูดเป็นเด็กผู้หญิง
		ฉัน	1	พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากับผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง

(2) กลวิธีการแปลโดยคำสรรพนามอื่นๆ

นอกจากการแปลคำสรรพนามเฉพาะภาษาญี่ปุ่นโดยใช้คำนามสรรพนามเฉพาะภาษาไทยแล้ว จากการเก็บข้อมูลยังพบว่าผู้แปลยังเลือกแปลด้วยคำสรรพนามอื่นๆ อีกด้วย ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

ลำดับ	ประเภทคำสรรพนาม	ต้นฉบับ	ฉบับแปล	ความถี่
1	คำเรียกญาติ	ore (おれ)	พี่	3
			พ่อ	1
		watashi (わたし)	แม่	1

ตารางที่ 4.4

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่1 โดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ (ต่อ)

1 (ต่อ)	คำเรียกญาติ	atashi (あたし)	แม่	2
		boku (ぼく)	พ่อ	1
2	คำเรียกเสมือนเครือญาติ	watashi (わたし)	พี่	1
3	คำเรียกอาชีพ	watashi (わたし)	หมอ	1
รวม				10

จากผลในตารางจะเห็นได้ว่า ผู้แปลมีการแปลโดยใช้คำเรียกญาติ คำเรียกเสมือนเครือญาติ และคำเรียกอาชีพ ดังนี้

1. คำเรียกญาติ

จำนวนความถี่ 8 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 36 ยูคิโอะคุยกับโทชิโกะ(น้องสาว)

敏子、しかたがないよ。恒夫兄さんだって、よくよく考えてのことだろうから。おまえのことはこのおれがめんどろみるから心配するな。(ガラスのうさぎ、P.156)

“โทชิโกะ ช่วยไม่ได้หนะ พี่เนโอะคงคิดดีแล้วถึงค่อยพูดออกมาอย่างนี้ เรื่องของเธอ พี่จะเป็นคนดูแลให้เอง ไม่ต้องห่วง” (กระต่ายแก้ว, หน้า107)

ตัวอย่างที่ 37 แม่คุยกับโจวานี(ลูก)

ああ、ジョバンニ、お仕事がひどかったろう。今日は涼しくてね。わたしはずうっと工合がいいよ。(銀河鉄道の夜、P.13)

“อ้อ โจวานี งานหนักหรือเปล่าลูก วันนี้อากาศเย็นสบาย แม่รู้สึกเย็นสบายทั้งวันเลยจ้ะ” (รถไฟสายทางช้างเผือก, หน้า15)

2. คำเรียกเสมือนเครือญาติ

จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 38 พี่ผู้หญิงบ้านวาทานาเบะคุยกับพ่อของโทชิโกะ

あの日、…あの警戒警報が出てね、わたしはいつものように、敏子ちゃんのお母さん、信ちゃん、光ちゃんを迎えに行って、共同防空壕に入ったの。
(ガラスのうさぎ、P.59)

“วันนั้น ....พอเสียงไซเรนดังขึ้น พี่ก็ไปรับคุณแม่ของโทชิโกะจิ้ง โนบุจิ้งและมิจิจิ้งเหมือนเคย แล้วเข้าไปหลบในหลุมหลบภัยส่วนกลาง” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 40)

3. คำเรียกอาชีพ

จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 39 หมอคุยกับโทชิโกะ

火葬場には、わたしが連絡してあげよう。(ガラスのうさぎ、P.74)

“ส่วนสถานฌาปนกิจนั้น เดี่ยวหมอจะติดต่อให้เอง” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 50)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่น ๆ นั้น ผู้แปลนิยมใช้คำเรียกญาติมากที่สุด โดยพบ 8 ครั้ง ส่วนคำเรียกเสมือนญาติและคำเรียกอาชีพพบเพียงประเภทละ 1 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่า น่าจะเนื่องจากในภาษาไทยไม่นิยมเรียกแทนตัวเอง โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะกับคนในครอบครัว โดยผู้อาวุโสกว่าในครอบครัวนิยมจะเรียกแทนตนเองจากจุดยืนของคู่สนทนา เช่น พ่อเรียกแทนตัวเองว่า “พ่อ” เมื่อคุยกับลูก ยาเรียกแทนตัวเองว่า “ยา” เมื่อคุยกับหลาน พี่ชายเรียกแทนตัวเองว่า “พี่” เมื่อคุยกับน้อง ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้คำเรียกญาติแทนที่จะแปลเป็นคำสรรพนามเฉพาะ

4.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำพหูพจน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำพหูพจน์ อาจสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 4.5

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำพหูพจน์

ลำดับ	รูปของคำสรรพนาม	คำสรรพนามต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	ความถี่	คำแปล
1	คำสรรพนามเฉพาะ+ domo (ども)	watashi- domo (わたし ども)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกอิจฉัน
			คำสรรพนามเฉพาะ	3	เรา
			“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกเรา
			“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	6	พวกผม

ตารางที่ 4.5

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำพหูพจน์ (ต่อ)

1 (ต่อ)	คำสรรพนามเฉพาะ +domo (ども)	watakushi-	คำสรรพนามเฉพาะ	1	เรา
		domo (わたくし ども)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกเรา
2	คำสรรพนามเฉพาะ +tachi (たち)	watashi- tachi (わたし たち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	6	พวกเรา
			คำสรรพนามเฉพาะ	12	เรา
		boku-tachi (ぼくたち)	คำสรรพนามเฉพาะ+ คำแสดงจำนวน	2	เราสอง คน
		ore-tachi (おれたち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกฉัน
		“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	4	พวกเรา	
3	คำสรรพนามเฉพาะ + ra (ら)		คำสรรพนามเฉพาะ	6	เรา
		boku-ra (ぼくら)	คำสรรพนามเฉพาะ+ คำแสดงจำนวน	3	เราสอง คน
			“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกเรา
4	คำสรรพนามเฉพาะ	wareware (われわれ)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกเรา
			คำสรรพนามเฉพาะ	1	เรา
รวม				49	

จากตารางพบว่าคำสรรพนามเฉพาะที่เป็นคำพหูพจน์มีทั้งหมด 4 รูปแบบคือ

1. คำสรรพนามเฉพาะ+domo (ども) ประกอบด้วย watashi-domo (わたしども) และ watakushi-domo (わたくしども) รูปแบบการแปลมี 2 รูปแบบคือ แปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะ “เรา” และแปลด้วย “พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ “พวกเรา” “พวกผม” “พวกอิฉัน”
2. คำสรรพนามเฉพาะ+tachi (たち) ประกอบด้วย watashi-tachi (わたしたち) boku-tachi (ぼくたち) และ ore-tachi (おれたち) รูปแบบการแปลมี 3 รูปแบบ คือแปลด้วย “พวก”+ คำสรรพนามเฉพาะ “พวกเรา” พวกฉัน” แปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะ “เรา” แปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะ + คำแสดงจำนวน “เราสองคน”
3. คำสรรพนามเฉพาะ+ ra (ら) ได้แก่ boku-ra (ぼくら) รูปแบบ

การแปลมี 3 รูปแบบ คือ แปลด้วย “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ “พวกเรา” แปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะ “เรา” แปลด้วย คำสรรพนามเฉพาะ + คำแสดงจำนวน “เราสองคน”

4. คำสรรพนามเฉพาะ wareware (われわれ) รูปแบบการแปลมี 2 รูปแบบ คือ แปลด้วย “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ “พวกเรา” แปลด้วยคำสรรพนามเฉพาะ “เรา”

จะเห็นได้ว่าการแปลคำสรรพนามเฉพาะที่เป็นคำพหูพจน์ ส่วนใหญ่ผู้แปลจะใช้การแปล 2 รูปแบบ คือ แปลด้วย คำสรรพนามเฉพาะ “เรา” และแปลด้วย “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ “พวกเรา” จากการเก็บข้อมูลพบการแปลคำสรรพนามเฉพาะที่เป็นพหูพจน์ในภาษาญี่ปุ่นเป็นคำว่า “เรา” 24 ครั้ง และ “พวกเรา” 14 ครั้ง จากความถี่ในการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ทั้งสิ้น 49 ครั้ง โดยคำสรรพนาม 2 คำนี้สามารถแปลเป็นคำว่า “เรา” และ “พวกเรา” โดยปัจจัยด้านเพศอายุ สถานภาพและความสนิทมิได้ส่งผลต่อการเลือกใช้คำแปลแต่อย่างใด กล่าวคือ ไม่ว่าปัจจัยเหล่านั้นจะเป็นอย่างไร ผู้แปลก็มีแนวโน้มแปลเป็นคำว่า “เรา” หรือ “พวกเรา” อย่างเห็น ได้ชัด

อย่างไรก็ตาม พบคำแปลที่สามารถระบุเพศได้คือคำว่า “พวกผม” 9 ครั้ง และคำแปลที่สามารถระบุเพศและสถานภาพของผู้พูด คือ “พวกอิฉัน” 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 40 คุณป้าร้านสึบากิคุยกับลูกค้า

これは、こんど私どもが親戚しんせきからもらって来た子ですの。これでもう、やっとなら私どもにも、あとつぎが出来たというわけですね。(ヴィヨンの妻、P.131)

“เด็กคนนี้พวกอิฉันรับมาจากญาติ ค่อยโล่งอกหน่อย ในที่สุดเราก็ได้หายาหรับช่วงต่อเสียที” (เมียชายชู้, หน้า 35)

4.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2

ในที่นี้ขอแบ่งเป็นกรณีคำสรรพนามเฉพาะที่เป็นคำเอกพจน์ และคำสรรพนามเฉพาะที่เป็นคำพหูพจน์ ดังนี้

4.1.2.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำเอกพจน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบ คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์จำนวน 4 คำ ผลเป็นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์

ลำดับ	คำสรรพนามที่พบ	คำแปล	ความถี่	ความถี่รวม
1	anata (あなた)	หนู	2	281
		คุณ	129	
		เธอ	150	
2	kimi (きみ)	เธอ	77	93
		หนู	6	
		คุณ	4	
		นาย	6	
3	Omae (おまえ)	เธอ	12	37
		หนู	2	
		เอ็ง	19	
		แก	4	
4	Anta (あんた)	เธอ	2	6
		หนู	4	
รวม				411

คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่พบใช้มากที่สุดคือ anata (あなた) 281 ครั้ง รองลงมาคือ kimi (きみ) 93 ครั้ง omae (おまえ) 37 ครั้ง anta (あんた) 6 ครั้ง ตามลำดับ โดยอาจแบ่งกลวิธีการแปลได้เป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ
- (2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

(1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

พบการใช้คำสรรพนามเฉพาะ 4 คำ คือ anata (あなた) omae (おまえ) kimi (きみ) anta (あんた) ดังจะอธิบายกลวิธีการแปลของแต่ละคำดังต่อไปนี้

1. anata (あなた)

เป็นคำสรรพนามเฉพาะที่ผู้ชายหรือผู้หญิงใช้ก็ได้ และใช้กับเพื่อนสนิท

หรือคนที่ต่ำกว่าไม่ใช่กับผู้อาวุโสกว่า จากการศึกษาพบคำแปลของ anata (あなた) 3 คำ คือ “หนู” “คุณ” “เธอ” ดังนี้

1.1 “หนู” มี 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนทนากับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 41 แม่โตะโตะจิงพูดกับโตะโตะจิง

あなたが鎌倉に出かけて (窓ぎわのトットちゃん

P.317)

“ตอนที่หนูไปคามาคุระใหม่ๆ” (โตะโตะจิงเด็กหญิงข้าง,

หน้าต่าง, หน้าที่ 242)

ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนทนากับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 42 คุณครูประจำชั้นคุยกับโทชิโกะ

お父さんがいろいろとあなたにお話がありのようだ

から (窓ぎわのトットちゃん、P.12)

“เห็นคุณพ่อบอกว่ามีหลายเรื่องจะคุยกับหนู” (โตะโตะจิง

เด็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้าที่ 43)

1.2 “คุณ” มี 4 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนทนากับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 20 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 43 ชิซึ(ภรรยาของเซนเซ)คุยกับข้าพเจ้า

あなたは私に責任があるんだと思ってやりませんか。

(こころ、P.58)

“คุณไม่คิดว่าดิฉันจะมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องนี้ด้วยหรือคะ”

(โคะโคะโระ, หน้าที่87)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า ไม่สนทนากับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 44 คัมพานะคุยกับชายจับนก

あなたはどこへ行くんです。(銀河鉄道の夜、P.29

“คุณจะไปไหนครับ” (รถไฟสายทางช้างเผือก, หน้าที่ 56)

ค. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 45 ชิซึคูกุกับเซนเซ

あなたが死んだら 何でもあなたの思い通りにして上げるからそれでいいじゃありませんか。(こころ、P.109)

“ถ้าคุณตายล่ะก็ ดิฉันจะทำตามที่คุณต้องการทุกอย่างดีมีัย
ล่ะคะ ” (โคะโคะโระ, หน้า155)

ง. ผู้พูดเป็นเพศชาย อ่อนกว่า สถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 46 คิคุฮิโกะคุยกับฮิมิโกะ

脱落したわたしが下降しつつけているあいだ、鳥は
上昇しつつけたんだけど、いま、あなたなにをしている？ (個人的な体験、P.305)

“ผมแน่ใจว่าคุณมีชีวิตรุ่งเรืองมาตลอดในขณะที่ตกต่ำมาเรื่อยๆ
นี่ ตอนนี้คุณทำอะไรอยู่ละ เบิร์ต” (รอยชีวิต, 271)

1.3 “เธอ” พบ 6 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 28 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 47 เซนเซคุยกับข้าพเจ้า

あなたは大胆だ。(こころ、P.97)

“เธอนี้ใจกล้านะ”(โคะโคะโระ, หน้า139)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 12 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 48 ครูสอนดาราศาสตร์คุยกับโจวานนี่

ジョバンニさん、あなたはわかっているでしょう。

(銀河鉄道の夜、P.2)

“โจวานนี่ เธอรู้ใช่ไหม” (รถไฟสายทางช้างเผือก, หน้า4)

ค. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 81 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 49 ฮิมิโกะคุยกับเบิร์ต

いま、あなたは自分の手とわたしの手を汚して赤ん坊
を殺しつつあるのよ。(個人的な体験、P.305)

“แต่เธอกำลังจะฆ่าเด็กอยู่ตอนนี้ เธอทำให้มือของฉันและของเธอแปดเปื้อน” (รอยชีวิต, หน้า 273)

ง. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 50 แม่ยายคุยกับเบิร์ด

あなたが、こちらへ戻ってきたら、娘はあやしむでしょう。(個人的な体験、P.58)

“ถ้าเธอกลับมาที่นี่ ลูกสาวฉันจะสงสัย” (รอยชีวิต, หน้า 57)

จ. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อ่อนกว่า สถานภาพต่ำกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 20 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 51 ภรรยาคุยกับเบิร์ด(สามี)

あなたはわたしのことも赤ん坊のことも、気本になつて考えたことはないのじゃない? (個人的な体験、P.181)

“ก็เพราะเธอไม่ได้นึกถึงฉันและลูกอย่างจริงจังนะสิ” (รอยชีวิต, หน้า 165)

ฉ. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุเท่าสถานภาพเท่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 5 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 52 โปรวิตเซอร์สาวคุยกับเบิร์ด

鳥、いま、あなたは、自分の赤ん坊の衰弱死をじっと待っているから… (個人的な体験、P.214)

“เพราะเธอกำลังรอฟังข่าวลูกของเธอตายอย่างนั้นหรือ” (รอยชีวิต, หน้า 192)

อาจสรุปแนวโน้มการเลือกใช้คำแปลของ anata (あなた) ได้ดังต่อไปนี้

1) “หนู” พบกรณีผู้เป็นเพศหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้ โดยมักใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเด็กเล็ก

2) “เธอ” มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง

3) “คุณ” มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง

2. kimi (きみ)

มักใช้เมื่อเพศชายพูดกับคู่สนทนาวัยเดียวกันหรือต่ำกว่าจากการศึกษาพบคำแปลของ kimi (きみ) 4 คำ คือ “เธอ” “หนู” “คุณ” “นาย” ดังนี้

2.1 “เธอ” พบ 4 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 5 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 53 เซนเซคุยกับข้าพเจ้า (เจอกันครั้งแรก)

君はまだ大分長く此所に居るつもりですか (こころ、

P.14)

“เธอตั้งใจจะอยู่ที่นี้อีกนานหรือไง” (โคะโคะโระ, หน้าที่27)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 53 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 54 เบิร์ตคุยกับฮิมิโกะ

きみはなぜ、昼のあいだも鍵をかけたままでいるんだ

い? (個人的な体験、P.209)

“เธอใส่กลอนประตูบ้านในเวลากลางวันทำไม” (รอยชีวิต,

หน้าที่192)

ค. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุและสถานภาพเท่ากัน ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 55 เบิร์ตคุยกับโปรติวเซอร์สาว

きみは酔っ払っているのか。いまわかったよ。(個人

的な体験、P.219)

“เธอเมามาใช่ไหม ผมเพิ่งรู้นะนี่” (รอยชีวิต, หน้าที่192)

ง. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 18 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 56 เบิร์ตคุยกับภรรยา

ああ、そうだった、きみはグレープ・フルーツの匂い

が嫌いだった。(個人的な体験、P.181)

“อ้อจริงด้วย เธอเกลียดกลิ่นส้มโอเนี่ย” (รอยชีวิต, หน้าที่192)

2.2 “หนู” 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 6 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 57 ครูใหญ่คุยกับไต้ะไต้ะจ้ง

そうかい。いよいよ。きみが欲しいんなら。先生にも囁
ましてくれよね。(窓ぎわのトットちゃん、P.271)

“จ้งเระอะ เอาสิ ถ้าหนูอยากได้ละก็แล้วให้ครูก็ตดูบ้างนะ”

(ไต้ะไต้ะจ้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้าที่ 211)

2.3 “คุณ” พบ 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 58 หมอคุยกับเบิร์ด

なにをきみはいらいと自分の息子が死ぬのを待って
いるんだ? (個人的な体験、P.197)

“ทำไมคุณถึงกระวนกระวายใจอยากให้ลูกตายนั่นล่ะ”

(รอยชีวิต, หน้าที่177)

2.4 “นาย” พบ 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 6 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 59 เพื่อนครูที่โรงเรียนกวดวิชาคุยกับเบิร์ด

いや、おれときみだけだ。他のメンバーは、列のフ
ルシチョフの核実験再開に抗議する集会に出るといって日比谷へ行ってしまったの
でね。(個人的な体験、P.234)

“มีแต่ฉันกับนายเท่านั้น คนอื่นไปชุมนุมกันเพื่อประท้วงการ
ทดลองอาวุธนิวเคลียร์ครั้งใหม่ของครูส ซอฟกันอยู่ที่สวนสาธารณะฮิบิยะนะ” (รอยชีวิต, หน้าที่212)

เนื่องจาก kimi (きみ) เป็นคำบุรุษสรรพนามที่เพศชายมักใช้กับคู่
สนทนาวัยเดียวกันหรือต่ำกว่า ดังนั้น ปัจจัยด้านเพศ ผู้พูดจึงเป็นเพศชายเท่านั้น และอาจสรุป
แนวโน้มการแปลได้ดังนี้

1) “เธอ” มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่า
ไม่สนิทกับผู้ฟัง

- 2) “หนู” พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟังไม่สนิทกับผู้ฟังมักใช้กรณีที่ผู้ฟังเป็นเด็กเล็ก
- 3) “คุณ” พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟังและไม่สนิทกับผู้ฟัง
- 4) “นาย” พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากับผู้ฟังและสนิทกับผู้ฟังมักใช้เรียกเพื่อนสนิทเพศชาย

3. omae (おまえ)

เป็นคำสรรพนามที่เพศชายนิยมใช้มากกว่าเพศหญิง แต่เพศหญิงอาจใช้บ้างเมื่อพูดกับคนในครอบครัวที่สถานะต่ำกว่า (ลูก หลาน น้อง) ในกรณีของผู้ชายจะใช้พูดกับเพื่อน แสดงความสนิทสนมและบางกรณีใช้เมื่อกำลังเรียกอีกฝ่ายด้วยอารมณ์โกรธ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคำแปลของ omae (おまえ) มี 4 คำ คือ “เธอ” “หนู” “เอ็ง” “แก”

3.1 “เธอ” พบ 2 กรณี ดังนี้

- ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 11 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 60 เซนเซคุยกับชิชิ(ภรรยา)
静、おまえはおれより先へ死ぬだらうかね。(こころ、

P.106)

“ชิชิ เธอจะตายก่อนฉันหรือเปล่านะ” (โคะโคะโระ, หน้า

151)

- ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 61 ป้าที่เพิ่งรู้จักคุยกับโทชิโกะ

おまえは外に出るのは水くみのときだけだから、わらじのほうか、かえってすべらないし、きっといいよ。(ガラスのうさぎ、P.46

“เธอไปข้างนอกก็มีแต่ตอนขนน้ำเท่านั้น ใช้รองเท้าฟางดีกว่าไม่ลื่นด้วย” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่97)

3.2 “หนู” พบ 1 กรณี ดังนี้

- ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 62 พ่อโทชิโกะคุยกับโทชิโกะ

お父さんは、おまえも知っているとおり 警防団の役員だから～。(ガラスのうさぎ、P.46)

“หนูก็รู้อยู่แล้วว่าพ่อเป็นกรรมการหน่วยกู้ภัย...” (กระต่ายแก้ว หน้าที่ 33)

3.3 “เอ็ง” พบ 3 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 8 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 63 แม่ของข้าพเจ้าคุยกับข้าพเจ้า

何もお前の為にするんじゃないとお父さんがおっしゃるんじゃないけれども、お前だって世間への義理位は知っているだろう。(こころ、P. 122)

“พ่อเขาไม่ได้พูดสักหน่อยว่าไม่ได้จัดงานพ่อเอ็งแต่อย่างน้อยเอ็งก็น่าจะรู้หน้าที่ต่อสังคมคืออะไร” (โคะโคะโระ, หน้าที่175)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 10 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 64 พ่อของข้าพเจ้าคุยกับข้าพเจ้า

おまえは今日東京へ行くはずじゃなかったか。(こころ、P.136)

“วันนี้เอ็งต้องไปโตเกียวไม่ใช่หรือ” (โคะโคะโระ, หน้าที่198)

ค. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 65 คุณชะคุ(เพื่อน)คุยกับพ่อของข้าพเจ้า

そんな事はないよ。おまえなんか子供は二人とも大学を卒業するし、(こころ、P.151)

“ไม่หรอก เอ็งมีลูกจบมหาวิทยาลัยตั้งสองคน” (โคะโคะโระ, หน้าที่ 215)

3.4 “แก” พบ 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศชาย แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง

จำนวนความถี่ 3 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 66 พี่ของข้าพเจ้าคุยกับข้าพเจ้า

おまえがいやなら、まあ伯父さんにも世話を頼む

んだが、(こころ、P.158)

“ถ้าแกไม่ชอบ เราขอให้ลุงช่วยดูแลให้ก็ได้” (โคะโคะโระ,

หน้าที่223)

ข. ผู้พูดเป็นเพศชาย อายุเท่ากัน สถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 67 คนขับรถคุยกับพนักงานดับเพลิง(เพื่อน)

ああ、おまえはいつも、そういうってるなあ

(人的な体験、P.54)

“ใช่ แกก็บอกอย่างนี้ทุกทีแหละ” (รอยชีวิต, หน้าที่54)

สามารถสรุปคำแปลของ omae (おまえ) ได้ดังต่อไปนี้

- 1) “เธอ” พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงมีอายุ และ
สถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง อาจจะสนิทหรือไม่สนิทก็ได้
- 2) “หนู” พบเพียงสถานการณ์เดียวคือกรณีพ่อคุยกับลูกสาว
- 3) “เอ็ง” พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุสูงกว่าหรือ
เท่ากัน สถานภาพสูงกว่าเท่ากัน สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
- 4) “แก” พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชาย มีอายุแก่กว่าหรือเท่ากัน
สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

โดยพบตัวอย่างการแปลโดยใช้คำสรรพนาม “เอ็ง” และ “แก” เฉพาะ
ในวรรณกรรมเรื่อง “โคะโคะโระ” ตอนที่พ่อแม่ของข้าพเจ้าที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัดเรียกข้าพเจ้า ซึ่ง
ผู้แปลใช้คำว่า “เอ็ง” และตอนที่พี่ชายที่เป็นคนต่างจังหวัดคุยกับข้าพเจ้า ซึ่งผู้แปลใช้คำว่า “แก”
ผู้วิจัยเห็นว่าผู้แปลอาจต้องการสร้างบรรยากาศความเป็นชนบท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
แสงระวี ทองดี (24: 2548) ที่ศึกษาการแปลบุรุษสรรพนามในนวนิยายชีวิตท้องทุ่งเรื่อง ลา มาร์ โอ ดิ
ยาบล์ ของฌอร์จ ซองด์ และระบุว่า “ข้า” “กู” “เจ้า” “มึง” “เอ็ง” “แก” เป็นคำบุรุษสรรพนามที่
มักจะใช้ในนวนิยายที่ให้บรรยากาศท้องทุ่งชนบท

4. anta (あんた)

โดยพื้นฐานมีวิธีการใช้เช่นเดียวกับ anata (あなた) จากการ

วิเคราะห์ข้อมูลพบการเลือกใช้คำแปล 3 คำ คือ “เธอ” “หนู” “คุณ” ดังนี้

4.1 “เธอ” พบ 2 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุเท่าและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 68 ทานากะ(เพื่อน)คุยกับโทชิโกะ

西山さんの家に運べばいいのね それであんたはどこ

に行くの?。(ガラスのうさぎ、P.75)

“ให้ชนพื้นไปไว้ที่บ้านคุณนิชิยามะไซโหม แล้วนี่เธอกำลังจะไปไหน” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 51)

ข. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 69 ป้าที่เพิ่งเจอคุยกับโทชิโกะ

お母さん、夕飯まだなんですよすぐ温めるからね

あんたも早くあがんなさい。(ガラスのうさぎ、P.82)

“คุณแม่มันยังไม่ได้ทานข้าวเย็นไซโหม จะอุ่นให้ตอนนี้เลยนะ เธอก็รีบๆ ขึ้นมาบนบ้านเร็ว” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 82)

4.2 “หนู” 1 กรณี ดังนี้

ก. ผู้พูดเป็นเพศหญิง แก่กว่า สถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง
จำนวนความถี่ 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 70 แม่คุยกับโทชิโกะ

お母さんはあんたが東京に帰るまで神さまにお灯明を

あげ仏さまにはお線香をあげてあんたの道中の無事を一生けんめい祈っているからね

(ガラスのうさぎ、P.24)

“แม่จะคอยจุดเทียนไหว้เจ้าจุดรูปไหว้พระทุกวันจนกว่าหนูจะกลับมาโตเกียว แม่จะอธิษฐานให้หนูเดินทางปลอดภัยตลอดรอดฝั่งจ้ะ” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 16)

สามารถสรุปคำแปลของanta (あんた) ได้ดังต่อไปนี้

1) “เธอ” พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุมากกว่าหรือเท่ากัน
สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากัน สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้

2) “หนู” พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่าและ
สนิทกับผู้ฟัง มักใช้กับเด็กเล็ก

อาจสรุปแนวโน้มการแปลบุรุษสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์
โดยการใช้คำสรรพนามเฉพาะได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	คำสรรพนามที่พบ	คำแปล	ความถี่	แนวโน้มการแปล
1	anata (あなた)	หนู	2	พบกรณีผู้เป็นเพศหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้
		คุณ	129	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		เธอ	150	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
2	kimi (きみ) ผู้พูดมักเป็นเพศชาย	เธอ	77	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีผู้พูดมีอายุ และสถานภาพสูงกว่าผู้พูด และไม่สนิทก็ได้
		หนู	6	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง มักใช้กรณีที่ผู้ฟังเป็นเด็กเล็ก
		คุณ	4	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง และไม่สนิทกับผู้ฟัง มักใช้เรียกเพื่อนสนิทเพศชาย
		นาย	6	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากัน และสนิทกับผู้ฟัง
3	omae (おまえ)	เธอ	12	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง อาจจะสนิทหรือไม่สนิทก็ได้
		หนู	2	พบกรณีเดียวคือกรณีที่พ่อคุยกับลูกสาว
		เอ็ง	19	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุสูงกว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าเท่ากัน สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		แก	4	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชาย มีอายุแก่กว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

ตารางที่ 4.7

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ (ต่อ)

4	anta (あんた)	เธอ	2	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิง อายุมากกว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากันสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		หนู	4	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง มักใช้กับเด็กเล็ก

(2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

นอกจากการแปลโดยใช้คำนามสรรพนามเฉพาะแล้ว จากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆด้วย ดังนี้

ตารางที่ 4.8

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ด้วยคำสรรพนามอื่นๆ

ลำดับ	ประเภทคำสรรพนาม	ต้นฉบับ	ฉบับแปล	ความถี่
1	คำเรียกญาติ	omae (おまえ)	ลูก	2
			ลูก	4
		anata (あなた)	พ่อ	1
			แม่	1
			ลูก	2
2	คำเรียกเสมือนเครือญาติ	omae (おまえ)	พี่สาว	1
3	คำเรียกอาชีพ	omae (おまえ)	ครู	2
		anata (あなた)	คุณหมอ	1
รวม				14

จากตารางจะเห็นว่า ผู้แปลใช้คำเรียกญาติ 9 ครั้ง คำเรียกเสมือนเครือญาติ 1 ครั้ง และคำเรียกอาชีพ 3 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่า ผู้แปลน่าจะพยายามเลือกใช้คำแปลให้เหมาะสมกับบริบทในสังคมไทย เพื่อให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. คำเรียกญาติ

ตัวอย่างที่ 71 พ่อโทชิโกะคุยกับโทชิโกะ

お母さんたちのこと、おまえにはあきらめきれないだろうけど、もうあきらめるんだなあ。(ガラスのうさぎ、P.57)

“ เรื่องของแม่และน้องๆ ลูกอาจจะยังตัดใจไม่ได้ แต่ขอให้ทำใจเถอะ ”(กระต่ายแก้ว, หน้าที่40)

2. คำเรียกเสมือนเครือญาติ

ตัวอย่างที่ 72 ลูกค้าหนุ่มคุยกับซัทจัง

ねえさん、おれは惚れた。一目惚れた。が、しかし、お前は、子持ちだな？(ヴィヨンの妻、P.129)

“ผมตกหลุมรักพี่สาวเข้าแล้ว เป็นรักแรกพบเชียวละ แต่พี่สาวมีลูกสินะ” (เมียชายชั่ว, หน้าที่ 35)

3. คำเรียกอาชีพ

ตัวอย่างที่ 73 เด็กนักเรียนคนหนึ่งคุยกับเบิร์ต(ครูโรงเรียนกวดวิชา)

アルコールの匂いがする。おまえは二日酔だ、理事長にジキソして、おまえをくびにしてやるぞ！(個人的な体験、P.130)

“มีกลิ่นเหล้า ครูเมาค้างนี้ ผมจะรงเรียนกับท่านผู้อำนวยการไล่ครูออกไปเลย” (รอยชีวิต, หน้าที่118)

4.1.2.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำพหูพจน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์ พบข้อมูลดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 4.9

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์

ลำดับ	รูปแบบของคำสรรพนาม	คำสรรพนามต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	ความถี่	คำแปล
1	คำสรรพนามเฉพาะ + tachi (たち)	anta-tachi (あんたたち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกหนู
			“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	1	พวกเธอ
		kimi-tachi (きみたち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	2	พวกเธอ
		anata-tachi (あなたたち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	2	พวกคุณ

ตารางที่ 4.9

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์ (ต่อ)

		omae-tachi (おまえたち)	“พวก”+คำสรรพนามเฉพาะ	2	พวกแก
2	คำสรรพนามเฉพาะ+ ra (ら)	kimi-ra (きみら)	คำสรรพนามเฉพาะ	1	คุณ
รวม				9	

จากตารางจะเห็นได้ว่า คำสรรพนามเฉพาะที่เป็นคำพหูพจน์มี 2 รูปแบบ คือ

1. คำสรรพนามเฉพาะ+tachi (たち) ประกอบด้วย anta-tachi (あんたたち) kimi-tachi (きみたち) และanata-tachi (あなたたち) มีรูปแบบการแปล 1 รูปแบบ คือ “พวก”+ คำสรรพนามเฉพาะ ได้แก่ “พวกหนู” “พวกเธอ” “พวกคุณ” “พวกแก”

2. คำสรรพนามเฉพาะ+ra มี 1 คำ คือ kimi-ra (きみら) รูปแบบการแปลมี 1 รูปแบบ คือ “คุณ”

อาจกล่าวได้ว่า ผู้แปลมักแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์ด้วยรูปแบบการแปล “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ เช่น “พวกแก” “พวกคุณ” “พวกหนู” โดยปัจจัยในการเลือกใช้คำสรรพนามเฉพาะสอดคล้องกับที่กล่าวไปแล้วใน 4.1.1.1 กลวิธีการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 เช่น anta-tachi (あんたたち) จะแปลเป็น “พวกหนู” ในกรณีที่ผู้พูดอายุมากกว่า สถานภาพสูงกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้ หรือ omae-tachi (おまえたち) จะแปลเป็น “พวกแก” ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุและสถานภาพเท่ากัน อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้ โดยมักใช้ในสถานการณ์ที่ผู้พูดกับผู้ฟังทะเลาะกัน

4.2 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้คำสรรพนามอื่นๆ แทนผู้พูดและผู้ฟังที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ โดยอาจแบ่งออกได้เป็นคำเรียกญาติ คำเรียกชื่อ คำเรียกตามบทบาท จึงจะขอกกล่าวถึงการแปลคำเหล่านี้เป็นลำดับต่อไป

4.2.1 การแปลคำเรียกญาติ

4.2.2 การแปลคำเรียกชื่อ

4.2.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

4.2.1 การแปลคำเรียกญาติ

1. บุรุษที่ 1

พบการแปลคำเรียกญาติบุรุษที่ 1 จำนวน 17 ครั้ง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10

ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกญาติต้นฉบับ	ต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	ความถี่	คำแปล
1	○ (お) + คำเรียกญาติ+san (さん)	okaasan (お母さん)	คำเรียกญาติ	8	แม่
			คำเรียกญาติ	1	แม่
		otousan (お父さん)	คำเรียกญาติ	4	พ่อ
2	○ (お) + คำเรียกญาติ+chan (ちゃん)	oniichan (お兄ちゃん)	คำเรียกญาติ	3	พี่
3	คำเรียกญาติ	mama (ママ)	คำเรียกญาติ	1	แม่
รวม				17	

2. บุรุษที่ 2

พบการแปลคำเรียกญาติบุรุษที่ 2 จำนวน 14 ครั้ง ดังนี้

ตารางที่ 4.11

ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกญาติต้นฉบับ	ต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	ความถี่	คำแปล
1	○ (お) + คำเรียกญาติ+san (さん)	obasan (おばあさん)	“คุณ”+ คำเรียกญาติ	1	คุณป้า
		Okaasan (お母さん)	“คุณ”+ คำเรียกญาติ	1	คุณแม่
			คำเรียกญาติ	1	แม่
		oniisan (お兄さん)	คำเรียกญาติ	3	พี่
		Otousan (お父さん)	คำเรียกญาติ	3	พ่อ

ตารางที่ 4.11

ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2 (ต่อ)

2	คำเรียกญาติ+san (さん)	niisan (兄さん)	คำเรียกญาติ	2	พี่
3	คำเรียกญาติ	mama (ママ)	คำเรียกญาติ	3	แม่
รวม				14	

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบคำเรียกญาติในต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นมี 4 แบบคือ 1. O (お) + คำเรียกญาติ + san (さん) 2. o (お) + คำเรียกญาติ + chan (ちゃん) 3. คำเรียกญาติ + san (さん) 4. คำเรียกญาติ ส่วนรูปแบบคำแปลในฉบับแปลมี 2 รูปแบบคือ 1. คำเรียกญาติ 2. คุณ + คำเรียกญาติ ผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุที่คำเรียกญาติในภาษาญี่ปุ่นมีรูปแบบหลากหลายกว่าคำเรียกญาติของไทยก็เนื่องจากชาวญี่ปุ่นมีการเลือกใช้คำเรียกญาติเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ดังที่ Ishiguro Kei (2013) ได้กล่าวว่าวัยของผู้พูดเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น ในขณะที่ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า ในภาษาญี่ปุ่นจึงมีคำที่หลากหลายมากกว่าในภาษาไทย ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 74 ข้าพเจ้าคุยกับแม่

お父さんは本当に病気を怖こわがってるんですよ。お母さんのおっしゃるように、十年も二十年も生きる気じゃなさそうですね (こころ、P112)

“พ่อกลัวเรื่องอาการป่วยจริงๆนะครับ พ่อคงจะไม่ได้คิดว่าตัวเองจะมีชีวิตอยู่อีกสิบปีี่สิบปีตามที่แม่บอกหรอก” (โคะโคะโระ, หน้า180)

ตัวอย่างที่ 75 โตะโตะจั้งคุยกับแม่

だってさ、校長先生って、ママいったけど、こんなに電車、いっぱい持ってるんだから、本当は、駅の人なんじゃないの？ (窓ぎわのトットちゃん、P.30)

“ ก็แม่บอกว่าเขาเป็นคุณครูใหญ่ แต่มีรถไฟเยอะอย่างนี้ สงสัยว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่สถานีรถมากกว่า ” (โตะโตะจั้งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้า 42)

จากตัวอย่างที่ 74 ข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่เพิ่งเรียนจบมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงใช้ okaasan (お母さん) เรียกแทนแม่ แต่ในตัวอย่างที่ 75 โตะโตะจั้งเป็นเด็กเล็กชั้นประถมจึงใช้ mama (ママ) เรียกแทนแม่ แต่ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าในภาษาไทยน่าจะไม่มีมีการเปลี่ยนคำเรียกญาติตามวัยของผู้พูดอย่างเด่นชัดเท่ากับในภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นไม่ว่าจะเป็น okasan (お母さん) หรือ mama (ママ) ผู้แปลจึงเลือกใช้คำแปลเดียวกันว่า “แม่”

กล่าวโดยสรุปคือ ไม่ว่าคำเรียกญาติในต้นฉบับรูปแบบใดก็จะแปลเป็นภาษาไทยได้ 2 รูปแบบ คือ 1) คำเรียกญาติ 2) คุณ + คำเรียกญาติ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากตารางคำเรียกญาติทั้งบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 พบว่า ผู้แปลจะแปลคำเรียกญาติบุรุษที่ 1 ด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ ไม่ใช่ “คุณ” และกรณีบุรุษที่ 2 ก็เช่นกัน มักจะแปลด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ โดยไม่ใช่ “คุณ” สรุปตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2

บุรุษ	แนวโน้มการแปล
บุรุษที่1	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะหน้า เช่น แม่ พ่อ พี่
บุรุษที่2	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะหน้า แต่พบรูปแบบคำแปล “คุณ”+ คำเรียกญาติ เช่น คุณแม่ คุณป้า จำนวน 2 ครั้ง

4.2.2 การแปลคำเรียกชื่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่พบกรณีการใช้ชื่อเพื่อเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่พบกรณีคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4.13

ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2

ลำดับ	รูปแบบชื่อต้นฉบับ	ต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	ความถี่	คำแปล
1	ชื่อ+chan (ちゃん)	Toshiko-chan (敏子ちゃん)	“หนู”+ชื่อ	4	หนูโทชิโกะ
			คำเรียกชื่อ	2	โทชิโกะ
			ชื่อ+“จิ้ง”	1	โทชิโกะจิ้ง
			คำสรรพนามเฉพาะ	1	หนู
		Miyo-chan (ミヨちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	1	มิโยจิ้ง
		Sakko-chan (さっこちゃん)	ชื่อ+ “จิ้ง”	1	ซัคโกะจิ้ง
		Tai-chan (泰ちゃん)	ชื่อ+ “จิ้ง”	2	ไทจิ้ง
		Totto-chan (トットちゃん)	ชื่อ+ “จิ้ง”	5	โต๊ะโต๊ะจิ้ง

ตารางที่ 4.13

ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2 (ต่อ)

1 (ต่อ)	ชื่อ+chan (ちゃん)	Yasuaki-chan (泰明ちゃん)	ชื่อ+“จัง”	1	ยาสี่อากิจัง
		Ryuu-chan (龍ちゃん)	ชื่อ+ “จัง”	2	เรียวจัง
2	ชื่อ+kun (くん)	Takahashi-kun (高橋君)	ชื่อ+“คุง”	1	ทากาฮาชิคุง
		Oe-kun (大江君)	ชื่อ+“คุง”	1	โอเอะคุง
3	ชื่อ+san (さん)	Ei-san (えいさん)	คำเรียกชื่อ	1	เออิ
		Saku-san (作さん)	คำเรียกชื่อ	1	ซะคุ
		Tatsugo-san (たつこさん)	คำสรรพนามเฉพาะ+ ชื่อ	2	คุนเท็ตสึโกะ
		Toshiko (敏子)	คำเรียกชื่อ	17	โทชิโกะ
4	ชื่อ	Yukio (幸雄)	คำเรียกชื่อ	2	ยูคิโอะ
		Tottosuke (トットすけ)	คำเรียกชื่อ	3	โตะตะสุเกะ
		Baa-to (鳥)	คำสรรพนามเฉพาะ	2	คุน
			คำสรรพนามเฉพาะ	3	เฮอ
		Kikuhigo (菊比子)	คำสรรพนามเฉพาะ	1	คุน
รวม				55	

จากตารางจะเห็น ว่ารูปแบบคำเรียกชื่อในต้นฉบับมีทั้งสิ้น 4 รูปแบบ คือ ชื่อ + chan (ちゃん) ชื่อ + kun (くん) ชื่อ + san (さん) และคำเรียกชื่อ โดยมีรายละเอียดการแปลดังต่อไปนี้

1. ชื่อ+chan (ちゃん) พบรูปแบบการแปล 4 รูปแบบคือ 1) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ + ชื่อ ปรากฏ 1 คำ 4 ครั้ง คือ Toshiko-chan (敏子ちゃん) แปลว่า

“หนูโทชิโกะ” 2) รูปแบบชื่อ ปรากฎ 1 คำ 1 ครั้ง คือ Toshiko-chan (敏子ちゃん) แปลว่า “โทชิโกะ” 3) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ 1 ครั้ง คือ Toshiko-chan (敏子ちゃん) แปลว่า “หนู” 4) รูปแบบชื่อ + “จิ้ง” ปรากฎ 7 คำ 13 ครั้ง เช่น Yasuaki-chan (泰明ちゃん) แปลเป็น “ยาสึอากิจิ้ง” totto-chan (トットちゃん) แปลว่า “โตะตะจิ้ง” ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลรูปแบบชื่อ + chan (ちゃん) ด้วยรูปแบบการแปลชื่อ + “จิ้ง” ซึ่งเป็นการแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) ทำให้ผู้อ่านตระหนักและรับรู้ถึงความ เป็นญี่ปุ่นผ่านการเรียกชื่อได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ยังพบการแปลรูปแบบชื่อ + chan (ちゃん) ด้วยรูปแบบ “หนู” + ชื่อ ได้แก่ Toshiko-chan (敏子ちゃん) แปลว่า “หนูโทชิโกะ” ซึ่งเป็นการแปลแบบทำให้ กลมกลืน (Domestication) กล่าวคือ เป็นการแปลโดยทำให้กลมกลืนกับภาษาไทยด้วยการใช้คำว่า “หนู” นำหน้าชื่อแทนที่จะใช้คำว่า “จิ้ง” ตามท้ายชื่อ

2. ชื่อ+kun (君) พบรูปแบบการแปล 1 รูปแบบ คือ รูปแบบชื่อ + คุณ ปรากฎ 2 คำ 2 ครั้ง คือ Takahashi-kun (高橋君) แปลว่า ทากาฮาชิคุง และ Ooe-kun (大江君) แปลว่า โอเอเอคุง จะเห็นได้ว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลรูปแบบ ชื่อ + kun (君) ด้วยรูปแบบการ แปล ชื่อ + คุณ ซึ่งเป็นการแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization)

3. ชื่อ+san (さん) พบรูปแบบการแปล 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบคำเรียก ชื่อ ปรากฎ 2 คำ 2 ครั้ง คือ Ei-san (えいさん) แปลว่า เออิ และ Saku-san (作さん) แปลว่า ซะคุ 2) รูปแบบชื่อ + จิ้ง ปรากฎ 1 คำ 1 ครั้ง คือ Ei-san (えいさん) แปลว่า “เออิจิ้ง” 3) คำสรรพนามเฉพาะ + ชื่อ ปรากฎ 1 คำ 2 ครั้ง คือ Tatsugo-san (たつこさん) แปลว่า “คุณเท็ตสึโกะ” ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลใช้รูปแบบการแปลที่หลากหลาย โดยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น แปล Tatsugo-san (たつこさん) ว่า “คุณเท็ตสึโกะ” เนื่องจากผู้พูดมีอายุและ สถานะต่ำกว่าผู้ฟัง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แปลเลือกแปลด้วยรูปแบบการแปลด้วยคำเรียกชื่อ เนื่องจาก คำลงท้าย san (さん) สามารถแสดงความสนิทสนมได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 76 พ่อของข้าพเจ้าคุยกับซะคุเพื่อนสนิท

作さんよく来てくれた。作さんは丈夫で羨ましいね。おれはもう駄目だ。(こころ、P.151)

“ซะคุอุตสาหั้วะมาเยี่ยมข้า นำอิจฉาที่เอ็งยังแข็งแรงดี ข้าเห็นท่าจะแย้” (โคะโคะโระ, หน้า 215)

การแปล Saku-san (作さん) ว่า “ซะคุ” ปรียา อิงคาภิรมย์ และกนก รุ่งกิตติกุล (2559) ผู้แปลวรรณกรรมเรื่องโคะโคะโระได้อธิบายการแปลคำว่า Sakusan (作さん) ว่าใน ต้นฉบับใช้คำว่า Sakusan” (ซะคุซัง) หรือคุนซะคุ แต่ในที่นี้จะไม่ขอแปลว่า “คุณซะคุ”

เนื่องจากในบทสนทนาเป็นการใช้คำว่า “ซัง” เพื่อแสดงความสนิทสนม และ “ซัง” ในที่นี้มีได้แสดงความหมายการแสดงความสุภาพเช่นคำว่า “คุณ” ในภาษาไทย

4. คำเรียกชื่อ พบการแปล 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบชื่อ ปราบกฎ 3 คำ 21 ครั้ง คือ Toshiko (敏子) แปลว่า “โทชิโกะ” Yukio (幸雄) แปลว่า “ยูคิโอะ” Tottosuke (トットすけ) แปลว่า “โตะตะสุเกะ” 2) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ คือ Baa-to (鳥) แปลว่า “คุณ” และ “เธอ” Kikuhigo (菊比子) แปลว่า “คุณ” จะเห็นว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลชื่อด้วยรูปแบบการแปลด้วยชื่อ

อาจสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ได้ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 4.14

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกชื่อในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	ชื่อ+chan (ちゃん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบชื่อ+“จัง” เช่น มิโยจัง ไทจัง และใช้รูปแบบ “หนู”+ชื่อด้วย เช่น หนูโทชิโกะ
2	ชื่อ+kun (くん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบชื่อ+“คุง” เช่น ทากาฮาชิคุง
3	ชื่อ+san (さん)	ผู้แปลมีรูปแบบการแปลที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น หากอายุมากกว่า สถานภาพสูงกว่า มักแปลด้วยรูปแบบ “คุณ” + ชื่อ เช่น คุณเท็ตสึโกะ หากผู้พูดและผู้ฟังสนิทสนมกันอาจแปลด้วยรูปแบบชื่อ เช่น ซะคุ เออิ
4	คำเรียกชื่อ	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบคำเรียกชื่อ เช่น โทชิโกะ ยูคิโอะ

4.2.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

Ishiguro Kei (2013 : 149-181) ได้แบ่งประเภทคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่นไว้ 5 ประเภท ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ “คำเรียกตามบทบาท” (役割名称) หมายถึง คำสรรพนามที่ใช้เรียกบทบาทของบุคคลในสังคม เช่น sensei (先生, อาจารย์) okusan (奥さん, ภรรยาของผู้อื่น) Danna san (旦那さん, สามียของผู้อื่น) จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่พบการใช้คำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่พบใช้ในฐานะคำสรรพนามนามบุรุษที่ 2 จำนวน 2 คำ คือ okusan (奥さん) และ sensei (先生) ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 4.15

ตารางการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2

ลำดับ	คำสรรพนาม ต้นฉบับ	ความถี่	คำแปล
1	okusan (奥さん)	8	โอะคุซัง
		1	คุณนาย
2	sensei (先生)	13	เซนเซ
		3	ครู
		3	คุณครู
		2	อาจารย์
รวม		30	

จากตารางจะเห็นว่า พบข้อมูลการแปลคำสรรพนามประเภทคำเรียกตามบทบาท 2 คำ จำนวนรวม 30 ครั้ง โดยแบ่งเป็น okusan (奥さん) 9 ครั้ง ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) โดยการแปลทับศัพท์ okusan (奥さん) ว่า “โอะคุซัง” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 77 ข้าพเจ้าคุยกับภรรยาของเซนเซ

じゃ奥さんは先生をどのくらい愛していらっしゃるんですか。これは先生に聞くよりむしろ奥さんに伺っていい質問ですから、あなたに伺います。(こころ、P.49)

“ถ้าฉันโอะคุซังรักเซนเซมากแค่ไหนครับ คำถามนี้แทนที่จะไปถามเซนเซ ผมคิดว่าถามโอะคุซังดีกว่า ผมขอถามโอะคุซังครับ” (โคะโคะโระ, หน้า 82)

นอกจากนี้ ยังพบการใช้กลวิธีการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) โดยการแปลคำว่า okusan (奥さん) ว่า “คุณนาย” เพื่อให้เข้ากับบริบทของภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 78 เจ้าของร้านสึบากิคุยกับซัทจังภรรยาโอดานิ

とにかく、奥さんもご存じでしょう、あんな酒の強いひとはありません。(ヴィヨンの妻、P.110)

“คุณนายก็รู้ใช่ไหมว่าเขาไม่ใช่คนคอแข็ง” (เมียชายชั่ว, หน้า 19)

คำว่า sensei (先生) ปรากฏ 21 ครั้ง ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) โดยการแปลทับศัพท์ sensei (先生) ว่า “เซนเซ” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 79 ข้าพเจ้าคุยกับเซนเซ

先生もそんな事を考えてお出ですか。(こころ、P.68)

“เซนเซคิดอย่างนั้นด้วยหรือครับ” (โคะโคะโระ, หน้าที่ 111)

และใช้วิธีการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) โดยการแปลคำว่า sensei (先生) ว่า “อาจารย์” “ครู” “คุณครู” เพื่อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 80 เด็กนักเรียนคนหนึ่งคุยกับเบิร์ด

かれは、先生が二日酔いで教室に出たんだ、という風に理事長に密告したんですが、… (個人的な体験、P.200)

“เขาฟ้องผู้อำนวยการโรงเรียนว่าอาจารย์เมาค้างตอนเข้าสอน...” (รอยชีวิต, 181)

นอกจากนี้ยังพบว่าบางกรณีผู้แปลจะเลือกแปลคำสรรพนามประเภทคำเรียกตามบทบาทโดยใช้วิธีแปลแบบรักษาแปลกต่าง (Foreignization) หรือแปลโดยทำให้กลมกลืน (Domestication) ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้แปลด้วย ซึ่งปริยา อิงคาภิรมย์และกนก รุ่งกิริติกุล (2559) ผู้แปลวรรณกรรมเรื่องโคะโคะโระได้อธิบายการแปลคำว่า sensei โดยใช้คำทับศัพท์ว่า “เซนเซ” ดังต่อไปนี้

คำว่า “เซนเซ” แปลเป็นไทยคือ “อาจารย์” แต่เหตุผลที่ผู้แปลเจตนาใช้คำว่า “เซนเซ” แทนที่จะเรียกว่า “อาจารย์” ก็เพราะอยากให้เนื้อเรื่องเข้าซึ่งถึงความรู้สึกที่ผู้เขียนใช้เมื่อกล่าวถึง อาจารย์ ว่า “เซนเซ” ผู้แปลจึงขอเลือกใช้คำว่า “เซนเซ” โดยไม่ขอแปลเป็นภาษาไทยว่า “อาจารย์” (โคะโคะโระ, หน้าที่ 14)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ผู้แปลเลือกแปลคำว่า sensei (先生) เป็นคำทับศัพท์ ว่า “เซนเซ” เพื่อต้องการรักษาความลึกซึ้งของคำในต้นฉบับ

กล่าวโดยสรุป การแปลคำสรรพนามประเภทคำเรียกตามบทบาท พบการใช้กลวิธีการแปล 2 ประเภท คือวิธีแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) โดยการแปลทับศัพท์ เพื่อรักษาความลึกซึ้งของคำในต้นฉบับ และวิธีการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) โดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกันได้

4.3 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3

คำสรรพนามบุรุษที่ 3 หมายถึงคำนามทุกประเภทที่ถูกใช้ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เช่น คำเรียกชื่อ คำเรียกญาติ คำเรียกอาชีพ คำเรียกตามบทบาท จากการเก็บข้อมูลพบคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16

ตารางแสดงการแปลภาพรวมของคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	ประเภทคำสรรพนามบุรุษที่ 3	ความถี่
1	คำเรียกญาติ	203
2	คำเรียกชื่อ	132
3	คำเรียกตามบทบาท	54
4	คำสรรพนามเฉพาะ	38
5	คำเรียกอาชีพ	31
	รวม	458

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 ทั้งหมด 458 ครั้ง โดยพบคำเรียกญาติ มากที่สุดคือ 203 ครั้ง ลำดับต่อมาคือ คำเรียกชื่อ 132 ครั้ง คำเรียกตามบทบาท 54 ครั้ง คำสรรพนามเฉพาะ 38 ครั้ง และคำเรียกอาชีพ 31 ครั้ง ตามลำดับ ผู้วิจัยจะขออภิปรายกลวิธีการแปลไป ตามลำดับดังกล่าวข้างต้น

4.3.1 การแปลคำเรียกญาติ

ผู้วิจัยจะอภิปรายโดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อคือ คำสรรพนามที่ใช้เรียกญาติของผู้พูด และคำสรรพนามที่ใช้เรียกญาติผู้ฟัง

4.3.1.1 การแปลคำเรียกญาติผู้พูด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบคำแปลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17

ตารางการแปลคำเรียกญาติผู้พูด ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแบบคำสรรพนาม ในต้นฉบับ	คำสรรพนาม ต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	คำแปล	ความ ถี่
1	o (お) +คำเรียกญาติ+san (さん)	o-nii-san (お兄さん)	คำเรียกญาติ	พี่ชาย	1
			“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณพ่อ	4
		o-tou-san (お父さん)	คำเรียกญาติ	พ่อ	9
			คำเรียกญาติ	*พ่อ	14
			คำเรียกญาติ	*สามี	1

ตารางที่ 4.17

ตารางการแปลคำเรียกญาติผู้พูด ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (ต่อ)

1 (ต่อ)	o (お) +คำเรียกญาติ+san (さん)	o-kaa-san (お母さん)	คำเรียกญาติ	*แม่	8
			คำเรียกญาติ	แม่	7
			คำเรียกญาติ+“หนู”	แม่หนู	1
			“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณแม่	1
		o-tsuka-san (おつかさん)	คำเรียกญาติ	แม่	6
			คำเรียกญาติ+“เรา”	แม่เรา	1
			คำเรียกญาติ+“ผม”	แม่ผม	1
			o-nee-san (お姉さん)	คำเรียกญาติ+“ผม”	พี่สาวผม
คำเรียกญาติ	พี่	2			
2	o (お) +คำเรียกญาติ+chan (ちゃん)	o-nii-chan (お兄ちゃん)	คำเรียกญาติ+“หนู”	พี่ชายหนู	1
		kaa-san (母さん)	คำเรียกญาติ	แม่	3
		nei-san (姉さん)	คำเรียกญาติ+“ผม”	พี่ผม	13
3	คำเรียกญาติ+san (さん)	nii-san (兄さん)	คำเรียกญาติ	พี่	11
		oji-san (叔父さん)	“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณลุง	21
			คำเรียกญาติ	ลุง	12
		oba-san (叔母さん)	“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณป้า	21
		nee-san (姉さん)	คำเรียกญาติ	พี่	2
oyaji-san (親父さん)	คำเรียกญาติ	พ่อ	2		
4	คำเรียกญาติ	chichi (父)	คำเรียกญาติ	พ่อ	4
		haha (母)	คำเรียกญาติ	แม่	1
		Imouto (妹)	คำเรียกญาติ	น้องสาว	1

ตารางที่ 4.17

ตารางการแปลคำเรียกญาติผู้พูด ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (ต่อ)

4 (ต่อ)	คำเรียกญาติ	ofukuro (お袋)	คำเรียกญาติ	แม่	3
		otto (夫)	คำเรียกญาติ	พ่อ	1
			คำเรียกญาติ	สามี	2
		nyoubou (女房)	คำเรียกญาติ	เมีย	4
			คำเรียกญาติ	ภรรยา	1
		syujin (主人)	คำเรียกญาติ	สามี	2
		sai (妻)	คำเรียกญาติ+ “ฉัน”	ภรรยาฉัน	7
			คำเรียกญาติ	ภรรยา	1
			คำเรียกญาติ+ “ผม”	ภรรยาผม	3
		saikun (細君)	คำเรียกญาติ+ “ฉัน”	ภรรยาฉัน	1
		Papa (パパ)	คำเรียกญาติ	*พ่อ	2
		mama (ママ)	คำเรียกญาติ	แม่	5
		Musume (娘)	คำเรียกญาติ	ลูกสาว	3
		oyaji (親父)	คำเรียกญาติ+ “ผม”	พ่อผม	1
musuko (息子)	คำเรียกญาติ	ลูก	1		
รวม				186	

จากตารางจะเห็นว่า คำเรียกญาติผู้พูดในต้นฉบับมี 4 รูปแบบ คือ
 1) o+คำเรียกญาติ+san 2) คำเรียกญาติ+chan 3) คำเรียกญาติ+san 4) คำเรียกญาติ โดยมีการใช้
 กลวิธีการแปล ดังต่อไปนี้

1. o (お) + คำเรียกญาติ + san (さん) พบการแปล 3 รูปแบบคือ

1) รูปแบบคำสรรพนาม ปรากฏ 46 ครั้ง เช่น o-nii-san (お兄さん) แปลว่า “พี่ชาย” o-tou-san (お父さん) แปลว่า “พ่อ” o-kaa-san (お母さん) แปลว่า “แม่” 2) รูปแบบ “คุณ” + คำ

สรรพนาม ปรากฎ 7 ครั้ง เช่น o-kaa-san (お母さん) แปลว่า “คุณแม่” o-tou-san (お父さん) แปลว่า “คุณพ่อ” 3) คำเรียกญาติ + คำสรรพนามเฉพาะ เช่น o-kaa-san (お母さん) แปลว่า “แม่หนู” o-nee-san (お姉さん) แปลว่า “พี่สาวผม”

2. o (お) + คำเรียกญาติ + chan (ちゃん) พบการแปล 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบคำเรียกญาติ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ o-nii-chan (お兄ちゃん) แปลว่า “พี่” 2) รูปแบบคำเรียกญาติ+คำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ o-nii-chan (お兄ちゃん) แปลว่า “พี่ชายหนู”

3. คำเรียกญาติ + san (さん) พบการแปล 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบคำเรียกญาติ ปรากฎ 4 คำ จำนวน 7 ครั้ง เช่น kaa-san (母さん) แปลว่า “แม่” nii-san (兄さん) แปลว่า “พี่” 2) รูปแบบ “คุณ” + คำสรรพนาม ปรากฎ 1 คำ จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ oji-san (叔父さん) แปลว่า “คุณลุง” 3) รูปแบบคำเรียกญาติ + “คำสรรพนามเฉพาะ” ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ nei-san (姉さん) แปลว่า “พี่ผม”

4. คำเรียกญาติ พบการแปล 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบคำเรียกญาติปรากฎ 11 คำ จำนวน 30 ครั้ง เช่น nyoubou (女房) แปลว่า “เมีย” chichi (父) แปลว่า “พ่อ” 2) คำเรียกญาติ + คำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 4 คำ จำนวน 12 ครั้ง เช่น sai (妻) แปลว่า “ภรรยาฉัน” oyaji (親父) แปลว่า “พ่อผม”

จะเห็นได้ว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติผู้พูดรูปแบบ o (お) + คำเรียกญาติ + san (さん) ด้วยการใช้รูปแบบคำสรรพนาม และเนื่องจากการกล่าวถึงญาติของตนเอง ดังนั้น ผู้แปลจึงมักจะไม่ใช่ “คุณ” นำหน้าเหมือนการเรียกญาติผู้อื่น แม้ว่าผู้พูดจะเป็นเด็กเล็ก ผู้แปลก็ไม่นิยมแปลโดยใช้ “คุณ” นำหน้าคำเรียกญาติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 80 โต๊ะโต๊ะจั่งกล่าวถึงแม่ของตนเอง

ママは、とっても、おかず上手なの (窓ぎわのトットちゃん、

P.58)

“แม่ทำกับข้าวเก่งคะ”(โต๊ะโต๊ะจั่งเด็กหญิงข้างหน้าต่าง, หน้าที่ 62)

ตัวอย่างที่ 81 ยูคิโอะพี่ชายคุยกับโทชิโกะที่เป็นน้องสาว

おやじさんまで機銃掃射で死んでいたなんて… (ガラスのうさ

ぎ、P.127)

“ขี้ร้ายพ่อยังต้องมาตายด้วยกระสุนปืนกล” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 72)

นอกจากนี้จากตัวอย่างที่ 80, 81 จะเห็นได้ว่าผู้พูดใช้คำสรรพนามเรียกแม่ว่า mama (ママ) และเรียกพ่อว่า oyajisan (親父さん) ซึ่งเป็นตามหลักใช้คำสรรพนามตาม

วัยของ Ishiguro Kei (2013) ซึ่งในฉบับแปลไม่แสดงการเรียกคำสรรพนามตามวัยให้เห็น

จากในตารางจะเห็นได้ว่ามีสัญลักษณ์ “*” + คำเรียกญาติ หมายถึง คำเรียกญาติที่ใช้ตามเด็กเล็กที่สุดในครอบครัว ปรากฏในวรรณกรรม 17 ครั้ง ซึ่งลักษณะการใช้คำเรียกญาติตามเด็กมีทั้งในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น ในส่วนภาษาไทยผลากรกุล (Palakornku, 1972) ได้จัดประเภทคำสรรพนามในภาษาไทยไว้ 12 ประเภท หนึ่งในนั้นคือ “คำสรรพนามที่เรียกตามเด็ก” เป็นการเลียนแบบการใช้ภาษาของลูกเพื่อให้เด็กเข้าใจและเรียกตามง่าย ส่วนภาษาญี่ปุ่น Masashi Miwa (2010) ได้กล่าวถึงการเรียกคนในครอบครัวตัวเองตามคำของเด็กที่เล็กที่สุดในครอบครัว เช่น แม่เรียกสามีตนเองว่า “พ่อ” ด้วยลักษณะที่เหมือนกันเช่นนี้ ผู้แปลจึงสามารถแปลตรงได้โดยไม่ต้องเลี่ยงใช้คำสรรพนามอื่น

4.3.1.2 การแปลคำเรียกญาติผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการแปลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18

ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติผู้อื่น ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแบบ ในต้นฉบับ	ต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	คำแปล	ความถี่
1	o (お) +คำเรียกญาติ+ san (さん)	o-tou-san (お父さん)	“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณพ่อ	3
			คำเรียกญาติ	พ่อ	1
		o-kaa-san (お母さん)	คำเรียกญาติ	แม่	1
			“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณแม่เซนเซ	1
		o-tsuka-san (おつかさん)	คำเรียกญาติ	แม่	2
2	คำเรียกญาติ +san (さん)	imouto-san (妹さん)	คำเรียกญาติ	น้องสาว	1
		oji-san (叔父さん)	คำเรียกญาติ + “เธอ”	ลุงของเธอ	1
3	o (お) +คำเรียกญาติ+sama (さま)	o-kaa-sama (お母さま)	“คุณ”+คำเรียกญาติ	คุณแม่	2
			คำเรียกญาติ + “เธอ”	พ่อของเธอ	1
รวม					13

จากตารางจะเห็นว่าคำเรียกญาติผู้อื่นในต้นฉบับมี 4 รูปแบบ คือ 1) o (お) + คำเรียกญาติ + san (さん) 2) คำเรียกญาติ + san (さん) 3) คำเรียกญาติ 4) o (お) + คำเรียกญาติ + sama (さま) ซึ่งมีการใช้กลวิธีการแปลดังต่อไปนี้

1. o (お) + คำเรียกญาติ + san (さん) พบการแปล 2 รูปแบบ คือ
1) รูปแบบคำสรรพนาม ปราบกฎ 3 คำ จำนวน 3 ครั้ง เช่น o-tou-san (お父さん) แปลว่า“พ่อ” o-kaa-san (お母さん) แปลว่า“แม่” 2) รูปแบบคุณ + คำเรียกญาติ ปราบกฎ 2 คำ จำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ o-kaa-san (お母さん) แปลว่า “คุณแม่เซนเซ” o-tou-san (お父さん) แปลว่า “คุณพ่อ”

2. คำเรียกญาติ+san (さん) พบการแปล 3 รูปแบบคือ 1) รูปแบบคำเรียกญาติ ปราบกฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ imouto-san (妹さん) แปลว่า “น้องสาว” 2) รูปแบบคำเรียกญาติ + คำสรรพนามเฉพาะ ปราบกฎ 1 คำจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ oji-san (叔父さん) แปลว่า “ลุงของเธอ”

3. o (お) + คำเรียกญาติ + sama (さま) พบคำแปล 2 รูปแบบ คือ
1) รูปแบบคำเรียกญาติ + คำสรรพนามเฉพาะ ปราบกฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ o-tou-sama (お父様) แปลว่า “พ่อของเธอ” 2) รูปแบบ “คุณ” + คำเรียกญาติ ปราบกฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง คือ o-kaa-sama แปลว่า “คุณแม่” (お母様)

แม้ว่าคำเรียกญาติจะมีรูปแปล 3 รูป แต่รูปแบบที่ 2 ปราบกฎเพียง 2 ครั้ง และรูปแบบที่ 3 ปราบกฎเพียง 3 ครั้ง อีกทั้งปราบกฎเฉพาะเรื่องเท่านั้น กล่าวคือ รูปแบบที่ 2 ปราบกฎ แค่ในเรื่องกระต่ายแก้ว รูปแบบที่ 3 ปราบกฎเพียงรูปแบบที่ 3 ปราบกฎในเรื่องรอยชีวิตเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะของนักเขียนคนใดคนหนึ่ง ด้วยสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงจะขอกล่าวรูปแบบที่นิยมใช้รูปแบบที่ 1 เท่านั้น

จะเห็นได้ว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติของผู้อื่นด้วยรูปแบบการแปล “คุณ” + คำเรียกญาติ เช่น แปล o-tou-san (お父さん) ว่า “คุณพ่อ” แปล o-kaa-san (お母さん) ว่า “คุณแม่” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 82 : ชิซึกำลังถึงพ่อแม่ของเซนเซ

先生のお父さんやお母さんなんか、ほんとうと同じよ、あなた、亡くなったのが (こころ、P.97)

“คุณพ่อหรือคุณแม่เซนเซก็ตามตอนที่ท่านเสียนะเกือบจะพร้อมกันเลยนะคะ คุณ” (โคะโคะโระ, หน้า 153)

จากหัวข้อ 4.3.1.1 การแปลคำเรียกญาติผู้พูด และหัวข้อ 4.3.1.2 การแปลคำเรียกญาติผู้ฟัง สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

	แนวโน้มการแปล
ญาติผู้พูด	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติผู้พูดด้วยการใช้รูปแบบคำแปลคำเรียกญาติ เช่น แปล o-kaa-san (お母さん) ว่า “แม่” แปล o-nii-chan (お兄さん) ว่า “พี่” โดยไม่อาจถ่ายทอดปัจจัยการเลือกใช้คำเรียกญาติในภาษาญี่ปุ่นอันเกิดจาก “วัย” ที่เปลี่ยนไปของผู้พูดได้ ซึ่งจากการศึกษายังไม่พบว่าในภาษาไทยมีการใช้คำเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ต่างจากภาษาญี่ปุ่นที่มีการใช้คำสรรพนามที่เปลี่ยนแปลงตามวัยของผู้พูดอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นสาเหตุหลักที่ผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดปัจจัยดังกล่าวได้
ญาติผู้ฟัง	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะนำหน้า แต่พบรูปแบบคำแปล “คุณ”+ คำเรียกญาติ เช่น คุณแม่ คุณป้า จำนวน 2 ครั้ง

4.3.2 การแปลคำเรียกชื่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการแปลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20

ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกชื่อในต้นฉบับ	คำเรียกชื่อในต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	คำแปล	ความถี่
1	ชื่อ+san (さん)	Takako-san (たか子さん)	“คุณ”+ชื่อ	คุณทาคาโกะ	1
		Ootani-san (大谷さん)	“คุณ”+ชื่อ	คุณโอดานิ	14
			คำสรรพนามเฉพาะ	เขา	1
			คำเรียกตามบทบาท	เซนเซ	1
		Saisho-san (さいしょさん)	คำเรียกชื่อ	ไซโซ	1
Derucyefu-san (デルチェフさん)	“คุณ”+ชื่อ	คุณเดลเซฟ	1		
2	ชื่อ+chan (ちゃん)	Toshiko-chan (敏子ちゃん)	หนู+ชื่อ	หนูโทชิโกะ	1
		Nobu-chan (信ちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	โทชิโกะจิ้ง	1
			ชื่อ+“จิ้ง”	โนบุจิ้ง	2

ตารางที่ 4.20

ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (ต่อ)

2	ชื่อ+chan (ちゃん)	Mic-chan (みっちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	มิคจิ้ง	3
		Ei-chan (えいちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	เออิจิ้ง	1
2	ชื่อ+chan (ちゃん) (ต่อ)	Aki-chan (秋ちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	อาากิจิ้ง	8
		Yatsuaki-chan (やつあきちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	ยาสึอาากิจิ้ง	3
			คำสรรพนามเฉพาะ	เขา	1
		Masao-chan (まさおちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	มาซาโอะจิ้ง	2
		Ryou-chan (良ちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	เรียวจิ้ง	1
		Tai-chan (泰ちゃん)	ชื่อ+“จิ้ง”	ไทจิ้ง	2
Himiko-chan (ひみこちゃん)	คำเรียกชื่อ	ฮิมิโกะ	2		
3	ชื่อ+kun (君)	Ooe-kun (大江君)	คำเรียกชื่อ	โอเอะ	1
			ชื่อ+“จิ้ง”	โอเอะจิ้ง	1
		Takahashi-kun (高橋君)	ชื่อ+“คุง”	ทากาฮาชิคุง	2
			คำสรรพนามเฉพาะ	แก	1
4	ชื่อ	Toshiko (敏子)	คำเรียกชื่อ	โทชิโกะ	15
		Tsuneo (恒夫)	คำเรียกชื่อ	จึเนโอะ	2
		Yukio (幸雄)	คำเรียกชื่อ	ยูคิโอะ	5
		Kazuo (かずお)	คำเรียกชื่อ	คาซุโอะ	1
		Shukuko (しゅくこ)	คำเรียกชื่อ	ซุกุโกะ	1
		Kayoko (かよこ)	คำเรียกชื่อ	คาโยโกะ	2

ตารางที่ 4.20

ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (ต่อ)

4 (ต่อ)	ชื่อ	Kazuko (かずこ)	คำเรียกชื่อ	คาซุโกะ	1
		Takako (たか子)	คำเรียกชื่อ	ทาคาโกะ	1
		Nobuko (信子)	คำเรียกชื่อ	โนบุโกะ	5
		Mitsuko (みつこ)	คำเรียกชื่อ	มิจิกะ	5
		Ootani (大谷)	คำเรียกชื่อ	โอดานิ	3
			คำสรรพนามเฉพาะ	เขา	1
			“คุณ”+ชื่อ	คุณโอดานิ	1
		Mitsu (みつ)	คำเรียกชื่อ	มิทซึ	1
		Kamupanera (カムパネルラ)	คำเรียกชื่อ	คัมพานะลา	6
		Zaneri (ザネリ)	คำเรียกชื่อ	ซานะลิ	6
		Katou (加藤)	คำเรียกชื่อ	คาโต้	1
		Miyo (ミヨ)	ชื่อ+“จัง”	มิโยะจัง	2
		Kikuhigo (菊比子)	คำเรียกชื่อ	คิคุฮิโกะ	2
		Baato (鳥)	คำเรียกชื่อ	เบิร์ด	7
รวม				119	

จากตารางจะเห็นว่ารูปแบบคำเรียกชื่อในต้นฉบับมีทั้งสิ้น 4 รูปแบบ คือ ชื่อ + san (さん) ชื่อ + chan (ちゃん) ชื่อ + kun (くん) และคำเรียกชื่อ โดยมีรายละเอียดการแปลดังต่อไปนี้

(1) ชื่อ + san (さん) พบการแปล 4 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบ“คุณ”+ ชื่อ ปกติ 3 คำ จำนวน 16 ครั้ง เช่น Takako-san (たかこさん) แปลว่า “คุณทาคาโกะ” Ootani-

san (大谷さん) แปลว่า “คุณโอดานิ” 2) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Ootani-san (大谷さん) แปลว่า “เขา” 3) รูปแบบคำเรียกตามบทบาท ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Ootani-san (大谷さん) แปลว่า “เซนเซ” 4) รูปแบบคำเรียกชื่อ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Saisho-san (さいしょさん) แปลว่า “ไซโซ” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบ ชื่อ + san (さん) โดยใช้คำแปลรูปแบบ “คุณ” + ชื่อ ซึ่งเป็นการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) กับความนิยมในภาษาไทย ด้วยการใช้คำว่า “คุณ” นำหน้าชื่อโดยคำลงท้ายชื่อเพื่อความสุขภาพ “san” (さん) ในภาษาญี่ปุ่นอาจเทียบเคียงได้กับคำนำหน้าเพื่อแสดงความสุขภาพ “คุณ” ในภาษาไทยได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 83 เจ้าของร้านสึบากิกล่าวถึงโอดานิ

太谷さんがはじめて私どもの店に現れた時にも… (ヴィヨンの妻、

P.113)

“ตอนคุณโอดานิโผล่มาที่ร้านเราครั้งแรก....” (เมียชายชู้, หน้าที่ 9)

(2) ชื่อ+chan (ちゃん) พบการแปล 4 รูปแบบคือ 1) รูปแบบ “หนู” + ชื่อ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Toshiko-chan (敏子ちゃん) แปลว่า “หนูโทชิโกะ” 2) รูปแบบ ชื่อ + “จัง” ปรากฎ 9 คำ จำนวน 23 ครั้ง เช่น Aki-chan แปลว่า “อาากิจัง” Yatsuaki-chan (やつあきちゃん) แปลว่า ยาสึอาากิจัง 3) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Yatsuaki-chan (やつあきちゃん) แปลว่า “เขา” 4) รูปแบบคำเรียกชื่อ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ Himiko-chan (ひみこちゃん) แปลว่า “ฮิมิโกะ” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบ ชื่อ + chan (ちゃん) โดยใช้คำแปลรูปแบบ ชื่อ + “จัง” ซึ่งเป็น การแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) อันเป็นการถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงความ เป็นญี่ปุ่นผ่านคำเรียกชื่อได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 84 ครูใหญ่กล่าวถึงยาสึอาากิ

泰明ちゃんが、死んだよ。みんなでお葬式に行こう。(窓ぎわの

トットちゃん、P.292)

“ยาสึอาากิจังตายแล้ว วันนี้เราจะไปงานศพของเขา”(โต๊ะโต๊ะจังเด็กหญิงข้าง หน้าต่าง, หน้าที่ 226)

(3) ชื่อ+kun (君) พบการแปล 4 รูปแบบคือ 1) รูปแบบคำเรียกชื่อ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Ooe-kun (大江君) แปลว่า “โอเอะ” 2) รูปแบบชื่อ + “จัง” ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Ooe-kun (大江君) แปลว่า “โอเอะจัง” 3) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Takahashi-kun (高橋君) แปลว่า “แก” 4) รูปแบบ ชื่อ + “คุง” ปรากฎ 1 คำ จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ Takahashi-kun (高橋君) แปลว่า “ทากาฮาชิคุง”

อย่างไรก็ตาม คำเรียกชื่อรูปแบบชื่อ + kun (君) พบข้อมูลการเปล่น้อย จึงเป็นเรื่องยากที่จะสรุปถึงแนวโน้มการเปลอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะขอนำผลจาก 4.4.2 การเปลคำเรียกชื่อในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 มาร่วมวิเคราะห์ด้วย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าผู้แปลน่าจะใช้หลักการใกล้เคียงกันในการแปล โดยจากการวิเคราะห์พบว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติรูปแบบชื่อ + kun (君) ด้วยรูปแบบชื่อ + “คุง” ซึ่งเป็นการแปลแบบรักษาความแตกต่าง (Foreignization)

(4) คำเรียกชื่อ พบการแปล 4 รูปแบบคือ 1) รูปแบบคำเรียกชื่อ ปรากฏ 18 คำ จำนวน 64 ครั้ง เช่น Tsuneo (恒夫) แปลว่า “จิเนะโอะ” Toshiko (敏子) แปลว่า “โทชิโกะ” 2) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Ootani (大谷) แปลว่า “เขา” 3) รูปแบบชื่อ + “จิง” ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ Miyo (ミヨ) แปลว่า “มิโยะจิง” 4) รูปแบบ “คุณ” + ชื่อ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง แปลว่า “คุณโอตานิ” ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้แปลมีแนวโน้มการเปลรูปแบบคำเรียกชื่อโดยใช้คำเปลรูปแบบคำเรียกชื่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 86 ยูคิโอะคุยกับอาหญิงที่ไม่สนิท

ぼく一人ならどこにでも泊めてもらえますが、なにしろ敏子は女の子なのでー (ガラスのうさぎ、P.114)

“ถ้าพึ่งผมตัวคนเดียวจะไปค้างคืนที่ไหนก็ได้แต่โทชิโกะเป็นเด็กผู้หญิงจะปล่อยปะแบบนั้นไม่ได้” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 78)

จากข้อมูลการเปลคำเรียกชื่อในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21

ตารางสรุปแนวโน้มการเปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปเปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	ชื่อ+san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบชื่อ+san (さん) ด้วยรูปแบบ “คุณ” + ชื่อ เช่น แปล Ootani-san (大谷さん) ว่า “คุณโอตานิ”
2	ชื่อ+chan (ちゃん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบชื่อ+chan (ちゃん) ด้วยรูปแบบ ชื่อ + “จิง” เช่น แปล Aki-chan (秋ちゃん) ว่า “อาคิจิง”
3	ชื่อ+kun (君)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติรูปแบบชื่อ+kun (君) ด้วยรูปแบบ ชื่อ + “คุง” เช่น แปล Takahashi-kun (高橋君) ว่า “ทากาฮาชิคุง”
4	คำเรียกชื่อ	ผู้แปลมีแนวโน้มการเปลคำเรียกญาติรูปแบบคำเรียกชื่อ ด้วยรูปแบบคำเรียกชื่อ เช่น แปล Yukio (幸雄) ว่า “ยูคิโอะ”

4.3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการแปล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22

ตารางแสดงการคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแบบคำเรียก ตำแหน่งในต้นฉบับ	คำเรียกตาม บทบาทต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	คำแปล	ความถี่
1	O (お) + คำเรียกตำแหน่ง+san (さん)	o-kami-san (おかみさん)	คำเรียกเสมือนเครือญาติ	คุณป้า	1
		o-jou-san (お嬢さん)	คำเรียกญาติ	ลูกสาวคุณ	1
			คำเรียกญาติ	ลูกของคุณ	2
			คำสรรพนามเฉพาะ	แก	2
2	คำเรียกตามบทบาท+ san (さん)	oku-san (奥さん)	คำเรียกญาติ	ภรรยา	3
			คำเรียกตามบทบาท	คุณนาย	1
3	คำเรียกตามบทบาท	oyaji (親父)	คำเรียกตามบทบาท	เจ้าของร้าน	1
		sensei (先生)	คำเรียกตามบทบาท	อาจารย์	1
			คำเรียกตามบทบาท (ทับศัพท์)	เซนเซ	40
			คำสรรพนามเฉพาะ	เขา	2
รวม					54

จากตารางจะเห็นว่า รูปแบบคำเรียกตามบทบาทที่พบมีทั้งสิ้น 3 รูปแบบ คือ O (お) + คำเรียกตามบทบาท + san (さん) คำเรียกตามบทบาท + san (さん) คำเรียกตามบทบาท โดยมีรายละเอียดการแปลดังต่อไปนี้

(1) O (お) + คำเรียกตามบทบาท + san (さん) พบการแปล 2 รูปแบบ
1)รูปแบบคำเรียกเสมือนญาติ ปรากฏ 2 คำ จำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ o-kami-san (おかみさん) แปลว่า “คุณป้า” o-jou-san (お嬢さん) แปลว่า “ลูกสาวคุณ” 2) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ o-jou-san (お嬢さん) แปลว่า “แก” ซึ่งการแปลคำเรียกตามบทบาท รูปแบบ O (お) + คำเรียกตามบทบาท + san (さん) ด้วยคำแปลรูปแบบคำเรียกญาตินี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแปลแบบทำให้กลมกลืน (Domestication) เพื่อให้เหมาะสมกับความนิยมในภาษาไทยตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 87 ช้ทจ้งกล่าวถึงป่าเจ้าของสึบากิ

そりゃ商売ですもの、当たり前だわ。だけど、それだけでも無いんじゃない？ あなたは、あのおかみさんを、かすめたでしょう (ヴィヨンの妻、P.138)

“ต้องคิดสิคะ ของซื้อของขายนี่น่า แต่ไม่ใช่แค่นั้นหรอกจริงไหม คุณก็แอบหวานเสน่ห์ใส่คุณป้าด้วย ไม่ใช่หรือ” (เมียชายชั่ว, หน้า 43)

จากตัวอย่างที่ 87 จะเห็นว่าผู้แปลไม่ได้แปลคำว่า okamisan (おかみさん) ว่า “เจ้าของร้านผู้หญิง” เนื่องจากในสังคมไทยน่าจะไม่นิยมใช้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า โดยทั่วไปในสังคม ไทยมักเรียกผู้ที่อายุมากกว่าด้วยคำเรียกเสมือนเครือญาติมากกว่า ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกแปล okamisan (おかみさん) ด้วยคำเรียกเสมือนเครือญาติว่า “คุณป้า”

(2) คำเรียกตามบทบาท + san (さん) พบการแปล 2 รูปแบบ 1) รูปแบบคำเรียกญาติ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ oku-san (奥さん) แปลว่า “ภรรยา” 2) รูปแบบคำเรียกตามบทบาท ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ oku-san (奥さん) แปลว่า “คุณนาย” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 88 ยาจิมะกล่าวถึงช้ทจ้ง

その奥さんは、どこにいらっしゃるの？ (ヴィヨンの妻、P.140)

“ภรรยาคนที่ว่าอยู่ไหนละ” (เมียชายชั่ว, หน้า 45)

(3) คำเรียกตามบทบาท พบการแปล 3 รูปแบบ 1) รูปแบบคำเรียกตามบทบาท ปรากฎ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง คือ sensei (先生) แปลว่า “อาจารย์” 2) รูปแบบคำเรียกตามบทบาท (ทับศัพท์) ปรากฎ 1 คำ จำนวน 40 ครั้ง คือ sensei (先生) แปลว่า “เซนเซ” 3) รูปแบบคำสรรพนามเฉพาะ ปรากฎ 1 คำ จำนวน 2 ครั้ง คือ sensei (先生) แปลว่า “เขา” จากข้อมูลแม้ว่าดูเหมือนผู้แปลจะมีแนวโน้มแปลคำเรียกตามบทบาท โดยใช้คำแปลรูปแบบคำเรียกตามบทบาท (ทับศัพท์) แต่ข้อมูลทั้งหมดปรากฏในวรรณกรรมเพียง 1 เรื่อง คือเรื่อง “โคะโคะโระะ” โดยผู้แปลได้อธิบายไว้ว่า ต้องการแปลทับศัพท์เพื่อรักษาความลึกซึ้งของต้นฉบับ ซึ่งถือว่าเป็นการแปลแบบรักษาความแตกต่าง (Foreignization) ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากลยุทธ์การแปลดังกล่าวค่อนข้างเป็นลักษณะเฉพาะของผู้แปล โดยทั่วไป ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้แปลมีแนวโน้มแปลรูปแบบคำเรียกตามบทบาทโดยใช้คำแปลรูปแบบคำเรียกตามบทบาท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 89 นักศึกษาฝึกงานกล่าวถึงหมอ

直接にうちの先生がお電話する筈でしたが、疲れていられるので失礼しました。(個人的な体験、P.256)

“จริงๆแล้ว อาจารย์จะโทรมาหาคุณด้วยตนเอง แต่ท่านเหนื่อยมากเลยครับ ต้องขอโทษด้วย” (รอยชีวิต, หน้า 229)

จากข้อมูลการแปลคำเรียกตามบทบาทในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 4.23

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	○ (お) + คำเรียกตาม- บทบาท+san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ เช่น แปล o-kami-san(おかみさん,เจ้าของร้านผู้หญิง) แปลว่า “คุณป้า”
2	คำเรียกตามบทบาท + san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ เช่น แปล oku-san (奥さん) ว่า “ภรรยา”
3	คำเรียกตามบทบาท	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกตาม บทบาท เช่น แปลsensei (先生) ว่า “อาจารย์”

4.3.4 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการแปล ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 4.24

ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	คำสรรพนามเฉพาะต้นฉบับ	พจน์	คำแปล	ความถี่
1	kanojo (彼女)	เอกพจน์	เธอ	3
2	kare (彼)	เอกพจน์	เขา	8
รวม				12

จากตารางจะเห็นว่า คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 ปรากฏเพียง 2 คำเท่านั้น คือ kare (彼) และ kanojo (彼女) เนื่องจากชาวญี่ปุ่นไม่นิยมเรียกบุคคลที่ 3 ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ ดังที่ Ishiguro kei (2013: 160) กล่าวไว้ว่า คนญี่ปุ่นนิยมเรียกชื่ออีกฝ่าย+san (さん) คำเรียกตามบทบาท คำเรียกอาชีพ คำเรียกญาติ มากกว่าที่เรียกอีกฝ่ายหรือผู้ที่กล่าวถึงด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

ในส่วนของกรการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 จากตารางจะเห็นว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำว่า kanojo (彼女) ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ คือ คำว่า “เธอ” และมีแนวโน้มแปล

คำว่า kare (彼) ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ คือ คำว่า “เขา” ซึ่งการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 ปรากฏเฉพาะในวรรณกรรมเรื่องรอยชีวิตเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 90 อิมิโกะกล่าวถึงหมอคนหนึ่ง

かれに電話で相談してから、赤ちゃんを迎えにくるはずをととのえ
ましょ、鳥。(個人的な体験、P.244)

“พอปรึกษาเขาแล้ว ค่อยมาเตรียมแผนที่จะไปรับลูกเธอก็แล้วกัน” (รอยชีวิต,
หน้าที่ 239)

ตัวอย่างที่ 91 อิมิโกะกล่าวถึงโปรดิวเซอร์สาว

ひとりで病院からの電話を待っていたくなかつたから、彼女に来ても
らったのよ、鳥。(個人的な体験、P.210)

“ฉันไม่อยากรอรับโทรศัพท์คนเดียวก็เลยเรียกเธอมาเป็นเพื่อนนะ”(รอยชีวิต,
หน้าที่ 189)

4.3.5 การแปลคำเรียกอาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการแปล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.25

ตารางแสดงการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกอาชีพ ในต้นฉบับ	คำเรียกอาชีพ ในต้นฉบับ	รูปแบบคำแปล	คำแปล	ความถี่
1	o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん)	o-isya-san (お医者さん)	“คุณ” + คำเรียกอาชีพ	คุณหมอ	1
2	คำเรียกอาชีพ	isya (医者)	คำเรียกอาชีพ	หมอ	1
			“คุณ” + คำเรียกอาชีพ	คุณหมอ	1
		rijichou (理事長)	“ท่าน” + คำเรียกอาชีพ	ท่านผู้อำนวยการ	1
			คำเรียกอาชีพ	ผู้อำนวยการ	7
รวม					11

จากตาราง จะเห็นว่ารูปแบบคำเรียกอาชีพที่พบมี 2 รูปแบบ คือ o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん) และคำเรียกอาชีพ โดยมีการใช้กลวิธีการแปลดังต่อไปนี้

(1) o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん) พบการแปล 1 รูปแบบ คือ

รูปแบบ “คุณ” + คำเรียกอาชีพ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ o-isyā-san (お医者さん)
 แปลว่า “คุณหมอ” ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 92 โทชิโกะกล่าวถึงหมอ

明日、どうしても火葬場に行かないと、だめなんです。夏だから遺
 体がくさっちゃって、お医者さんに言われました。(ガラスのうさぎ、P.78)

“คุณหมอบอกว่าพุงนี้ต้องไปที่สถานฌาปนกิจให้ได้ เพราะหน้าร้อนศพเน่า
 เหม็นเร็ว ” (กระต่ายแก้ว, หน้าที่ 87)

(2) คำเรียกอาชีพ พบการแปล 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบ “คุณ” + คำเรียก
 อาชีพ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ isya (医者) แปลว่า “คุณหมอ” 2) รูปแบบ “ท่าน” +
 คำเรียกอาชีพ ปรากฏ 1 คำ จำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ rijichou (理事長) แปลว่า “ท่านผู้อำนวยการ”
 3) รูปแบบคำเรียกอาชีพ ปรากฏ 2 คำ จำนวน 8 ครั้ง ได้แก่ isya (医者) แปลว่า “หมอ” rijichou
 (理事長) แปลว่า “ผู้อำนวยการ” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้แปลมีแนวโน้มแปลรูปแบบคำเรียกอาชีพ ด้วย
 คำแปลรูปแบบคำเรียกอาชีพ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 93 เด็กนักเรียนคนหนึ่งคุยกับเบิร์ด

理事長に呼びつけられたでしょう？ (個人的な体験、P.200)

“ผมทนายว่าผู้อำนวยการโรงเรียนเชิญอาจารย์ไปพบใหม่ครับ” (รอยชีวิต,
 หน้าที่ 181)

จากข้อมูลการแปลคำเรียกอาชีพในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 สามารถสรุป
 ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.26

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแปลชื่อในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกอาชีพรูปแบบ o (お) + คำเรียก อาชีพ + san (さん) ด้วยรูปแบบ “คุณ” + คำเรียกอาชีพ
2	คำเรียกอาชีพ	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกอาชีพด้วยคำแปลรูปแบบคำเรียก อาชีพ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยในประเด็น 3 ประเด็นคือ การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ซึ่งได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1.1 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ

5.1.1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1

คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 ที่เป็นคำเอกพจน์ที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ watashi (わたし) จำนวน 257 ครั้ง รองลงมาคือ boku (ぼく) จำนวน 165 ครั้ง ore (おれ) จำนวน 35 คำ atashi (あたし) จำนวน 3 ครั้ง ตามลำดับ และอาจแบ่งกลวิธีการแปลออกได้เป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

(1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

1. คำเอกพจน์

จากการวิเคราะห์พบข้อสรุปแนวโน้มการแปลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	แนวโน้มการแปล
1	watashi (わたし)	หนู	มีแนวโน้มจะเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้พูด สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		ฉัน	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		ผม	มีแนวโน้มเลือกแปลกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายอายุและมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		ดิฉัน	มีแนวโน้มเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นเพศหญิงอายุมากกว่าหรือน้อย มีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้

ตารางที่ 5.1

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ (ต่อ)

2	boku (ぼく) ใช้กับเพศ ชายเป็นหลัก	ผม	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		เรา	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง โดยเฉพาะกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อน
		หนู	พบกรณีที่ผู้พูดอายุน้อยกว่า สถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทกับผู้ฟัง
		ฉัน	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
3	ore (おれ) ใช้กับเพศ ชายเป็นหลัก	ผม	พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
		ฉัน	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟังและสนิทกับผู้ฟัง
		ข้า	พบกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
4	Atashi (あたし) ใช้กับเพศ หญิงเป็นหลัก	หนู	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง ส่วนใหญ่ผู้พูดเป็นเด็กผู้หญิง
		ฉัน	พบกรณีที่ผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากับผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง

2. คำพหูพจน์

ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 กรณีคำสรรพนามเฉพาะ ที่เป็นคำพหูพจน์ ทุกคำ ด้วยรูปแบบ “เรา” เช่น แปล watashi-domo (わたしども) ว่า “เรา” แปล watashi-tachi (わたしたち) ว่า “เรา” และ รูปแบบ “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ เช่น แปล boku-ra (ぼくら) ว่า “พวกเรา” แปล ore-tachi (おれたち) ว่า “พวกฉัน”

(2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ ผู้แปลนิยมใช้คำเรียกญาติมากที่สุด โดยพบ 8 ครั้ง ส่วนคำเรียกเสมือนญาติและคำเรียกอาชีพพบเพียงประเภทละ 1 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่าน่าจะเนื่องจากในภาษาไทยไม่นิยมเรียกแทนตัวเอง โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะกับคนในครอบครัว โดยผู้อาวุโสกว่าในครอบครัวมักจะเรียกแทนตนเองจากจุดยืนของคู่สนทนา เช่น พ่อเรียกแทนตัวเองว่า “พ่อ” เมื่อคุยกับลูก ย่าเรียกแทนตัวเองว่า “ย่า” เมื่อคุยกับหลาน พี่ชายเรียกแทนตัวเองว่า “พี่” เมื่อคุยกับน้อง ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้คำเรียกญาติแทนที่จะแปลเป็นคำสรรพนามเฉพาะ

5.1.1.2 การแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2

คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่พบใช้มากที่สุดคือ anata (あなた) 281 ครั้ง รองลงมาคือ kimi (きみ) 93 ครั้ง omae (おまえ) 37 ครั้ง anta (あんた) 6 ครั้ง ตามลำดับ โดยอาจแบ่งกลวิธีการแปลได้เป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

1. คำเอกพจน์

จากการวิเคราะห์พบข้อสรุปแนวโน้มการแปล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	คำบุรุษสรรพนามที่พบ	คำแปล	แนวโน้มการแปล
1	anata (あなた)	หนู	พบกรณีผู้เป็นเพศหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้ มักใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเด็กเล็ก
		คุณ	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		เธอ	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
2	kimi (きみ) ผู้พูดมักเป็น เพศชาย	เธอ	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้พูดและไม่สนิท
		หนู	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
		คุณ	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง มักใช้เรียกเพื่อนสนิทเพศชาย
		นาย	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากัน และสนิทกับผู้ฟัง
3	omae (おまえ)	เธอ	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง อาจจะสนิทหรือไม่สนิทก็ได้
		หนู	พบกรณีเดียวคือกรณีที่พ่อคุยกับลูกสาว
		เอ็ง	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุสูงกว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าเท่ากัน สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		แก	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชาย มีอายุแก่กว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

ตารางที่ 5.2

ตารางสรุปแนวโน้มนการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำเอกพจน์ โดยใช้คำสรรพนามเฉพาะ (ต่อ)

4	anta (あんた)	เธอ	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่า หรือเท่ากันสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		หนู	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง มักใช้กับเด็กเล็ก

2. คำพหูพจน์

ผู้แปลมักแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 คำพหูพจน์ด้วยรูปแบบการแปล “พวก” + คำสรรพนามเฉพาะ เช่น “พวกแก” “พวกคุณ” “พวกหนู” โดยปัจจัยในการเลือกใช้คำสรรพนามเฉพาะสอดคล้องกับที่กล่าวไปแล้ว ในกลวิธีการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 ที่เป็นคำเอกพจน์ เช่น anta-tachi (あんたたち) จะแปลเป็น “พวกหนู” ในกรณีที่ผู้พูดอายุมากกว่า สถานภาพสูงกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้ หรือ omae-tachi (おまえたち) จะแปลเป็น “พวกแก” ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุและสถานภาพเท่ากัน อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้ โดยมักใช้ในสถานการณ์ที่ผู้พูดกับผู้ฟังทะเลาะกัน

(2) กลวิธีการแปลโดยใช้คำสรรพนามอื่นๆ

ผู้แปลนิยมใช้คำเรียกญาติมากที่สุด โดยพบ 10 ครั้ง ส่วนคำเรียกเสมือนญาติ พบ 1 ครั้ง และคำเรียกอาชีพ พบ 3 ครั้ง ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า ผู้แปลน่าจะพยายามเลือกใช้คำแปลให้เหมาะสมกับบริบทในสังคมไทย เพื่อให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติ

5.1.2 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 กรณีคำสรรพนามอื่นๆ ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้คำสรรพนามอื่นๆแทนผู้พูดและผู้ฟัง ที่มีใช้คำสรรพนามเฉพาะ โดยอาจแบ่งออกได้เป็น คำเรียกญาติ คำเรียกชื่อ คำเรียกตามบทบาท จึงจะขอกกล่าวถึงการแปลคำเหล่านี้เป็นลำดับต่อไป

5.1.2.1 การแปลคำเรียกญาติ

จากการวิเคราะห์พบแนวโน้มนการแปลคำเรียกญาติ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3

ตารางสรุปแนวโน้มนการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2

บุรุษ	แนวโน้มนการแปล
บุรุษที่ 1	มีแนวโน้มนแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะนำหน้า เช่น แม่ พ่อ

ตารางที่ 5.3

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 (ต่อ)

บุรุษที่ 2	มีแนวโน้มแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะนำหน้า แต่พบรูปแบบคำแปล “คุณ”+ คำเรียกญาติ เช่น คุณแม่ คุณป้า จำนวน 2 ครั้ง
------------	---

นอกจากนี้ยังพบว่าในภาษาญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนการใช้คำสรรพนามตามวัย ส่วนในภาษาไทย น่าจะไม่มีเปลี่ยนคำเรียกญาติตามวัยของผู้พูดอย่างเด่นชัดเท่ากับในภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นจึงไม่พบ การเปลี่ยนคำเรียกญาติในฉบับแปล แม้ว่าคำเรียกญาติในต้นฉบับต่างไป เช่น okasan (お母さん) หรือ mama (ママ) ผู้แปลจึงเลือกใช้คำแปลเดียวกันว่า “แม่”

5.1.2.2 การแปลคำเรียกชื่อ

จากการวิเคราะห์พบแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 2

ลำดับ	รูปแปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	ชื่อ+chan (ちゃん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบชื่อ+ “จิง” เช่น มิโยจิง ไทจิง และใช้รูปแบบ “หนู”+ชื่อด้วย เช่น หนูโทชิโกะ
2	ชื่อ+kun (くん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบชื่อ+ “คุง” เช่น ทากาฮาชิคุง
3	ชื่อ+san (さん)	ผู้แปลมีรูปแบบการแปลที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เช่น หากอายุมากกว่า สถานภาพสูงกว่า มักแปลด้วยรูปแบบ “คุณ”+ชื่อ เช่น คุณเท็ตสึโกะ หากผู้พูดและผู้ฟังสนิทสนมกันอาจแปลด้วยรูปแบบชื่อ เช่น ชะคุ เออิ
4	คำเรียกชื่อ	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลด้วยรูปแบบคำเรียกชื่อ เช่น โทชิโกะ ยูคิโอะ

5.1.2.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

การแปลคำสรรพนามประเภทคำเรียกตามบทบาท พบการใช้กลวิธีการแปล 2 ประเภทคือวิธีแปลแบบรักษาความแปลกต่าง (Foreignization) โดยการแปลทับศัพท์เพื่อรักษาความลึกซึ้งของคำในต้นฉบับ เช่น แปลทับศัพท์ okusan (奥さん) ว่า “โอะคุซัง” sensei (先生) ว่า “เซนเซ” และวิธีการแปลแบบทำให้กลมกลืนโดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกันได้ เช่น โดยการแปลคำว่า okusan (奥さん) ว่า “คุณนาย”

5.1.3 การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 3

พบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 ทั้งหมด 458 ครั้ง โดยพบคำเรียกญาติมากที่สุด คือ 203 ครั้ง ลำดับต่อมาคือ คำเรียกชื่อ 132 ครั้ง คำเรียกตามบทบาท 54 ครั้ง คำสรรพนามเฉพาะ 38 ครั้ง และคำเรียกอาชีพ 31 ครั้ง ตามลำดับ ผู้วิจัยจะขออภิปรายกลวิธีการแปลไปตามลำดับดังกล่าวข้างต้น

5.1.3.1 การแปลคำเรียกญาติ

จากการวิเคราะห์พบแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติ ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 5.5

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกญาติในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

	แนวโน้มการแปล
ญาติผู้พูด	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกญาติผู้พูดด้วยการใช้รูปแบบคำแปลคำเรียกญาติ เช่น แปลo-kaa-san (お母さん) ว่า “แม่” แปลo-nii-chan (お兄さん) ว่า “พี่” โดยไม่อาจถ่ายทอดปัจจัยการเลือกใช้คำเรียกญาติในภาษาญี่ปุ่นอันเกิดจาก “วัย” ที่เปลี่ยนไปของผู้พูดได้ ซึ่งจากการศึกษายังไม่พบว่าในภาษาไทยมีการใช้คำเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ต่างจากภาษาญี่ปุ่นที่มีการใช้คำสรรพนามที่เปลี่ยนแปลงตามวัยของผู้พูดอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นสาเหตุหลักที่ผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดปัจจัยดังกล่าวได้
ญาติผู้ฟัง	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลโดยใช้คำเรียกญาติ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะนำหน้า แต่พบรูปแบบคำแปล “คุณ”+คำเรียกญาติ เช่น คุณแม่ คุณป้า จำนวน 2 ครั้ง

5.1.3.2 การแปลคำเรียกชื่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบแนวโน้มคำเรียกชื่อ ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 5.6

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	ชื่อ+san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบชื่อ+san (さん) ด้วยรูปแบบ “คุณ”+ชื่อ เช่น แปล Ootani-san (大谷さん) ว่า “คุณโอดานิ”
2	ชื่อ+chan (ちゃん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกชื่อรูปแบบชื่อ+chan (ちゃん) ด้วยรูปแบบชื่อ+“จัง”เช่น แปล Aki-chan (秋ちゃん) ว่า “อาากิจัง”

ตารางที่ 5.6

ตารางสรุปแนวโน้มนการแปลคำเรียกชื่อ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (ต่อ)

3	ชื่อ+kun (君)	ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำเรียกญาติรูปแบบชื่อ + kun (君) ด้วยรูปแบบชื่อ + “คุง” เช่น แปล Takahashi-kun (高橋君) ว่า “ทากาฮาชิคุง”
4	คำเรียกชื่อ	ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำเรียกญาติรูปแบบคำเรียกชื่อ ด้วยรูปแบบคำเรียกชื่อ เช่น แปล Yukio (幸雄) ว่า “ยูคิโอะ”

5.1.3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบแนวโน้มนการแปลคำเรียกตามบทบาท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.7

ตารางสรุปแนวโน้มนการแปลคำเรียกตามบทบาท ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มนการแปล
1	○ (お) + คำเรียกตาม บทบาท+san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ เช่น แปล o-kami-san (おかみさん, เจ้าของร้านผู้หญิง) ว่า “คุณป้า”
2	คำเรียกตามบทบาท + san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกญาติ เช่น แปล oku-san (奥さん) ว่า “ภรรยา”
3	คำเรียกตามบทบาท	ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยรูปแบบคำเรียกตามบทบาทเช่น แปลsensei (先生) ว่า “อาจารย์”

5.1.3.4 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

ผู้แปลมีแนวโน้มนการแปลคำว่า kanojo (彼女) ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ คือคำว่า “เธอ” และมีแนวโน้มนการแปลคำว่า kare (彼) ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ คือ คำว่า “เขา” ซึ่งการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 ปรากฏเฉพาะในวรรณกรรมเรื่องรอยชีวิตเท่านั้น เนื่องจากชาวญี่ปุ่นไม่นิยมเรียกบุคคลที่ 3 ด้วยคำสรรพนามเฉพาะ ดังที่ Ishiguro kei (201- 3:160) กล่าวไว้ว่าคนญี่ปุ่นนิยมเรียกชื่ออีกฝ่าย + san (さん) คำเรียกตามบทบาท คำเรียกอาชีพ คำเรียกญาติ มากกว่าที่เรียกอีกฝ่ายหรือผู้ที่กล่าวถึงด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

5.1.3.5 การแปลคำเรียกอาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบแนวโน้มนการแปลคำเรียกอาชีพ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8

ตารางสรุปแนวโน้มการแปลคำเรียกอาชีพ ในฐานะคำสรรพนามบุรุษที่ 3

ลำดับ	รูปแปลชื่อ ในต้นฉบับ	แนวโน้มการแปล
1	o (お) + คำเรียก อาชีพ+san (さん)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกอาชีพรูปแบบ o (お) + คำเรียกอาชีพ + san (さん) ด้วยรูปแบบ“คุณ”+ คำเรียกอาชีพ
2	คำเรียกอาชีพ	ผู้แปลมีแนวโน้มแปลคำเรียกอาชีพด้วยคำแปลรูปแบบคำเรียกอาชีพ

สรุปแล้วการแปลคำสรรพนามในวรรณกรรมญี่ปุ่นแปลไทยมีกลวิธีหลากหลายขึ้นอยู่กับประเภทของคำสรรพนาม อย่างไรก็ตาม จากข้อสรุปในข้างต้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าประเภทคำสรรพนามที่ปรากฏมากที่สุดในวรรณกรรมคือ คำสรรพนามเฉพาะ และกลวิธีที่ผู้แปลนิยมใช้ในการแปลคำสรรพนามเฉพาะ คือ กลวิธีการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ ดังนั้น เพื่อที่จะสามารถศึกษาวิเคราะห์ได้อย่างลึกซึ้งและรอบด้าน ผู้วิจัยจึงจะขอสรุปอีกครั้ง โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์ และดูว่าแต่ละคำสรรพนามในภาษาไทยแปลเป็นภาษาญี่ปุ่นว่าอย่างไร โดยแบ่งเป็น 3 บุรุษ ดังตารางต่อไปนี้

(1) คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1

จากการเก็บข้อมูลพบว่าในวรรณกรรมฉบับแปลมีการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 6 คำ คือ “ฉัน” “ผม” “หนู” “ดิฉัน” “เรา” และ “ข้า” ซึ่งแต่ละคำแปลเป็นคำสรรพนามภาษาญี่ปุ่นได้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9

ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์

ลำดับ	ภาษาไทย	ภาษาญี่ปุ่น	แนวโน้มการแปล
1	ฉัน	watashi (わたし)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุ แก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิท หรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		boku (ぼく)	พบกรณีผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่า ไม่สนิทกับผู้ฟัง
		ore (おれ)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายมีอายุและมี สถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง สนิทกับผู้ฟัง

ตารางที่ 5.9

ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 1 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์ (ต่อ)

1 (ต่อ)	ฉัน	atashi (あたし)	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศหญิงมีอายุและสถานภาพเท่ากับผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
2	ผม	watashi (わたし)	มีแนวโน้มเลือกแปลกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายอายุและมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		boku (ぼく)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงอายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		ore (おれ)	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง
3	หนู	watashi (わたし)	มีแนวโน้มจะเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้พูด สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
		boku (ぼく)	พบกรณีที่ผู้พูดอายุน้อยกว่า สถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทกับผู้ฟัง
		atashi (あたし)	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง ส่วนใหญ่ผู้พูดเป็นเด็ก
4	ดิฉัน	watashi (わたし)	มีแนวโน้มเลือกแปลก็ต่อเมื่อผู้พูดเป็นเพศหญิงอายุมากกว่าหรือน้อยมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟัง สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
5	เรา	boku (ぼく)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง โดยเฉพาะกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อน
6	ข้า	ore (おれ)	พบกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังมีอายุและสถานภาพเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง

(2) คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2

จากการเก็บข้อมูลพบในวรรณกรรมฉบับแปลมีการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 6 คำ คือ “คุณ” “เธอ” “หนู” “เอ็ง” “แก” และ “นาย” ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.10

ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 2 โดยยึดภาษาไทยเป็นเกณฑ์

ลำดับ	ภาษาไทย	ภาษาญี่ปุ่น	แนวโน้มการแปล
1	คุณ	anata (あなた)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		kimi (きみ)	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง ไม่สนิทกับผู้ฟัง มักใช้เรียกเพื่อนสนิทเพศชาย
2	เธอ	anata (あなた)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง อายุแก่กว่าหรืออ่อนกว่า สถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
		kimi (きみ)	มีแนวโน้มเลือกใช้กรณีผู้พูดเป็นเพศชาย มีอายุและมีสถานภาพสูงกว่าผู้พูด ไม่สนิทกับผู้ฟัง
		omae (おまえ)	พบกรณีที่ผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุและมีสถานภาพสูงกว่าผู้ฟัง อาจจะสนิทหรือไม่สนิทก็ได้
		anta (あんた)	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน มีสถานภาพสูงกว่า หรือเท่ากันสนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟังก็ได้
3	หนู	anata (あなた)	พบกรณีผู้เป็นเพศหญิงอายุและสถานภาพต่ำกว่า อาจสนิทหรือไม่สนิทก็ได้ มักใช้กรณีที่ผู้พูดเป็นเด็กเล็ก
		kimi (きみ)	พบกรณีที่ผู้พูดอายุและสถานภาพสูงกว่าผู้ฟังไม่สนิทกับผู้ฟัง
		omae (おまえ)	พบกรณีเดียวคือกรณีที่พ่อคุยกับลูกสาว
		anta (あんた)	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศหญิงมีอายุและสถานภาพสูงกว่า สนิทกับผู้ฟัง มักใช้กับเด็กเล็ก
4	เอ็ง	omae (おまえ)	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีอายุสูงกว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าเท่ากัน สนิทหรือไม่สนิทกับผู้ฟัง
5	แก	omae (おまえ)	พบกรณีผู้พูดเป็นเพศชาย มีอายุแก่กว่าหรือเท่ากัน สถานภาพสูงกว่าหรือเท่ากัน สนิทกับผู้ฟัง
6	นาย	kimi (きみ)	พบกรณีผู้พูดมีอายุและสถานภาพเท่ากัน และสนิทกับผู้ฟัง

(3) คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3

จากการเก็บข้อมูลพบในวรรณกรรมฉบับแปลมีการใช้คำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 2 คำ คือ “เธอ” และ “เขา” ซึ่งแต่ละคำแปลเป็นคำสรรพนามภาษาญี่ปุ่นได้ดังต่อไปนี้ ตารางที่ 5.11

ตารางสรุปการแปลคำสรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 โดยยืมภาษาไทยเป็นเกณฑ์

ลำดับ	ภาษาไทย	ภาษาญี่ปุ่น	แนวโน้มการแปล
1	เธอ	kanojo (彼女)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปล kanojo (彼女) ว่า “เธอ”
2	เขา	kare (彼)	ผู้แปลมีแนวโน้มแปล kare (彼) ว่า “เขา”

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยด้านการแปลคำสรรพนามดังต่อไปนี้

1) เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาโดยการนำเอาข้อมูลในต้นฉบับ และข้อมูลในฉบับแปลมาใช้วิเคราะห์หากระบวนการการแปล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากข้อสังเกตของผู้วิจัยเอง แต่หากสามารถทำการวิจัยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้แปลเพื่อสอบถามข้อมูลจากตัวผู้แปลว่า เหตุใดจึงเลือกใช้คำสรรพนามนั้นๆ รวมทั้ง หากมีการสัมภาษณ์ผู้อ่านว่ามีความคิดอย่างไรกับคำแปลนั้น น่าจะช่วยให้สามารถเข้าใจการแปลคำสรรพนามได้อย่างรอบด้านและถูกต้องมากขึ้น

2) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้แปลใช้กลวิธี “การเพิ่มคำสรรพนาม” ในฉบับแปลเป็นจำนวนมากไม่ย่อย ดังเป็นที่ทราบกันดีว่า ในภาษาญี่ปุ่นบ่อยครั้งที่สามารถละคำสรรพนามได้ ในขณะที่การละคำสรรพนามในภาษาไทยน่าจะมีข้อจำกัดในระดับหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุที่ผู้แปลแปลโดยการเพิ่มคำสรรพนามในฉบับแปล ดังนั้น จึงควรมีการศึกษา “การเพิ่มคำสรรพนาม” ในการแปลเพื่อให้ทราบแนวโน้มในการแปลคำสรรพนามได้ครบถ้วนมากขึ้น

3) เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้วิเคราะห์ข้อมูลการแปลวรรณกรรมเพียง 6 เล่ม จึงอาจไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นตัวแทนของการแปลคำสรรพนามทั้งหมด ดังนั้น ในอนาคตควรมีการศึกษาวรรณกรรมที่หลากหลายและเพิ่มปริมาณให้มากขึ้น โดยใช้กรอบการวิจัยในงานวิจัยนี้เป็นพื้นฐาน

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กัลยา ติงศภักดิ์, ม.ร.ว. และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทย สมัยรัตนโกสินทร์. งานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 20.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คุโรยานางิ เท็ตสึโกะ. (2558). *โต๊ะโต๊ะจิ้งเต๊กหญิงช่างหน้าต่าง* (มุสดี นาวาจิต, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ฝึเสื่อ. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2527).
- เค็นซะบุโร โอเอะ. (2546). *รอยชีวิต* (เดือนเต็ม กฤษดาธานนท์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2546).
- ดะไซ โอซามุ. (2559). *เมียชายชั่ว* (พรพิรุณ กิจสมเจตน์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: เจริท. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2559).
- ทาคาจิ โทชิโกะ. (2546). *กระต่ายแก้ว* (กำชัย ลายสมิต, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ฐูแจ้ง. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2546).
- นะทซีเมะ โซเซะคิ. (2559). *โคะโคะโระ* (ปรียา อิงคาภิรมย์ และ กนก (ศฤงคารินทร์) รุ่งกิริติกุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ยิปซี. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2538).
- นิภาพรรณ ศรีพงษ์. (2551) *หลักภาษาไทย*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2551). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เปรมจิต ชนะวงค์. (2543). *หลักภาษาไทย*. นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- มियाฮาวะ เคนจิ. (2545). *รถไฟสายทางช้างเผือก* (มณฑา พิมพ์ทอง, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ส.ส.ท เยาวชน. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2545).
- วัลยา วิวัฒน์ศร. (2557). *การแปลวรรณกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 72. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- วิเชียร เกษประทุม. (2557). *หลักภาษาไทย*. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2557). *การแปลชั้นสูง*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2546). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Cooke, Joseph R. (1968). *Pronominal Reference in Thai, Burmese, and Vietnames*. Berkeley : University of California Press

- 石黒 圭. (2013) 「日本語の人称表現」 『日本語は「空気」が決める 社会言語学入門』
光文社.
- 大江 健三郎. (1981). 『個人的な体験』 新潮文庫.
- 金水敏. (2003). 『ヴァーチャル日本語 役割語の謎』 岩波書店.
- 金田一 春彦. (1998). 「文法から見た日本語」 『日本語〈下〉』 岩波書店; 新版.
- 黒柳徹子. (1984). 『窓ぎわのトットちゃん』 講談社.
- 高木敏子. (2003). 『ガラスのうさぎ』 金の星社; 新版.
- 太宰 治. (1950). 『ヴィヨンの妻』 新潮社; 改版.
- 夏目 漱石. (1991). 『こころ』 集英社.
- 三輪 正. (2010). 「三人称と一人称二人称」 『日本語人称詞の不思議—モノ・コト・ヒ
ト・キミ・カミ』 法律文化社.
- 宮沢 賢治. (1989). 『銀河鉄道之夜』 新潮社; 改版.

วิทยานิพนธ์

- ดวงกมล ศิลภัสสกุล. (2553). การศึกษาการใช้คำนามบุรุษที่ 2 ในฐานะคำสรรพนามในภาษาญี่ปุ่น
ของผู้เรียนชาวไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะศิลป-
ศาสตร์, ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น.
- นลิน วชิรพันธุ์สกุล. (2545). การแปลคำเรียกขานและคำสรรพนามที่ปรากฏในนวนิยายแปลเรื่อง "คน
ขี้เลื่อย" ของ จิตร ภูมิศักดิ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะศิลป-
ศาสตร์, สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา.
- ภาสกร เชื้อสวอย. (2541). การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่อง ขนกว่าเลื่อย. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะศิลปศาสตร์, สาขาภาษาและวัฒนธรรม
เพื่อการสื่อสารและการพัฒนา.
- สุชาดา เจียพงษ์. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบบุรุษสรรพนามในภาษาไทย 4 ถิ่น. (วิทยานิพนธ์-
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะอักษรศาสตร์, ภาควิชาภาษาไทย.
- แสงระวี ทองดี. (2539). การแปลบุรุษสรรพนามในนวนิยายชีวิตห้องทุ่งเรื่อง ลา มาร์ โอ ดิยาบล์ ของ
ฌอร์จซองด์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาส-
ตร์, สาขาวิชาการแปลและการล่าม.
- โสมพิทยา คงตระกูล. (2539). การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลง
ท้ายบอกความรู้สึกของ นิตินิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์-

ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, ภาควิชาภาษาศาสตร์.

Palakornkul, Angkab. (1972). *A Socio-Linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai*. Dissertation, Ph.D., University of Texas, Austin.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตารางแสดงคำแปลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนาม
บุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 แบ่งเป็นเรื่อง

ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลคำแปลแสดงคำแปลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนาม บุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานภาพ และปัจจัยด้านความสนิท โดยผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลเป็นเรื่อง ได้แก่ กระจต่ายแก้ว เมียชายชู้ โคะโคะโระ รถไฟสายทางช้างเผือก โต๊ะโต๊ะจิ้งเด็กหญิงข้าง หน้าต่าง รอยชีวิต ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

1. กระจต่ายแก้ว

1.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

1.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

(1) เอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Boku (ぼく)	1	ผม	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Watashi (わたし)	1	หนู	6	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				4	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ฉัน	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				2	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
3	Anata (あなた)	2	เธอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			หนู	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Aanta (あんた)	2	หนู	3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				4	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			เธอ	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
5	Omae (おまえ)	2	หนู	2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			แก	2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			เธอ	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

(2) พหูพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Anta-tachi (あなたたち)	2	พวกหนู	1	ญ	แก่กว่า	แก่กว่า	สนิท
			พวกเธอ	1	ญ	แก่กว่า	แก่กว่า	ไม่สนิท

1.1.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	แม่	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Ore (おれ)	1	พี่	3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
3	Omae (おまえ)	2	ลูก	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

1.1.3 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามด้วยคำเรียกเสมือนเครือญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	พี่	2	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

1.1.4 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามด้วยคำเรียกอาชีพ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	หมอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

1.2 การแปลคำเรียกญาติ

1.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Okaa-san (お母さん)	1	แม่	8	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Otou-san (お父さん)	1	พ่อ	4	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
3	Onii-chan (お兄ちゃん)	1	พี่	3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
4	Oba-san (お婆さん)	2	คุณป้า	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
5	Okaa-san (お母さん)	2	คุณแม่	1	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
6	Onii-san (お兄さん)	2	พี่	3	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

1.3 การแปลคำเรียกชื่อ

1.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Toshiko (敏子)	2	โทชิโกะ	6	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				5	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				5	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		2	หนู	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Toshikochan (敏子ちゃん)	2	หนูโทชิโกะ	2	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			โทชิโกะ	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			โทชิโกะ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			โทชิโกะจัง	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			หนู	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
3	Toshikosan (江井さん)	2	เออิ	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			เออิจัง	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

4	Yikio (幸雄)	2	ยูคิโอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

2. เมียชายชั่ว

2.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

2.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

(1) เอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	ฉัน	9	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				3	ญ	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				3	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ดิฉัน	4	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Boku (ぼく)	1	ผม	10	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			ฉัน	2	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
3	Ore (おれ)	1	ผม	5	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Anta (あんた)	2	คุณ	1	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
5	Anata (あなた)	2	คุณ	1	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

(2) พหูพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi-domo (わたしども)	1	พวกอิฉัน	1	ญ	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			เรา	3	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			พวกเรา	1	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			พวกผม	6	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

2	Watashi-tachi (わたしたち)	1	ผม	1	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			พวกเรา	1	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
3	Ore-tachi (おれたち)	1	พวกฉัน	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			พวกเรา	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Omae-tachi (おまえたち)	2	พวกแก	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
5	Anata-tachi (あなたたち)	2	พวกคุณ	2	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

2.2.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกเสมือนเครือญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Omae (おまえ)	1	พี่สาว	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

2.3.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกยศ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Anata (あなた)	2	คุณนาย	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

2.2 การแปลคำเรียกชื่อ

2.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Sacchan (さっちゃん)	1	ซัทจัง	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

3. โคะโคะโระ

3.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

3.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

(1) เอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	ผม	13	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				26	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ฉัน	52	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				1	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ดิฉัน	19	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				2	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
2	Ore (おれ)	1	ฉัน	17	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			ข้า	4	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
3	Kimi (きみ)	2	เธอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				10	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
4	Anata (あなた)	2	เธอ	28	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				3	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			10	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท	
5	Omae (おまえ)	2	เอ็ง	8	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				11	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			เธอ	11	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			แก	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

(2) พหูพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi-tachi (わたしたち)	1	เรา	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
2	Wareware (我々)	1	พวกเรา	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

3.1.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Ore (おれ)	1	พ่อ	12	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Anata (あなた)	2	พ่อ	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			แม่	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

2.3.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Anata (あなた)	2	โอะคุซัง	6	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

3.2 การแปลคำเรียกญาติ

3.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Okaa-san (お母さん)	1	แม่	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Okaa-san (お母さん)	2	แม่	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
3	Otou-san (お父さん)	2	พ่อ	3	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
4	nii-san (兄さん)	2	พี่	2	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

3.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกยศด้วยคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Oku-san (奥さん)	2	โอะคุซัง	8	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Sensei (先生)	2	เซนเซ	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			เซนเซ	12	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

3.4 การแปลคำเรียกชื่อ

3.4.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Saku-san (作さん)	2	เอ็ง	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

3.4.2 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	ชื่อ+san (さん)	2	ชื่อ	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

4. รถไฟสายทางข้างเผือก

4.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

4.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

(1) เอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Boku (ぼく)	1	ผม	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				9	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			เรา	24	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท

			หนู	11	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ฉัน	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
2	Watakushi (わたくし)	1	ผม	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
3	Atashi (あたし)	1	ฉัน	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
4	Wattshi (わっし)	1	ฉัน	2	ช	แก่กว่า	สูง.กว่า	ไม่สนิท
5	Anata (あなた)	2	คุณ	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			เธอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			พวกคุณ	1	ช	แก่กว่า	เท่ากัน	สนิท
6	Kimi (きみ)	2	เธอ	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สูงกว่า

(2) หูพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watakushi-domo (わたくしども)	1	เรา	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Boku-tachi (ぼくたち)	1	เราสองคน	2	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
3	Boku-ra (ぼくら)	1	เรา	2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Kimi-tachi (きみたち)		พวกเธอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
5	Omae-tachi (おまえたち)	2	พวกแก	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
6	Watashi-tachi (わたしたち)	1	เรา	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

7	Watakushi-tachi (わたくしたち)	1	พวกเรา	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
6	Anata-tachi (あなたたち)	2	พวกฉัน	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท

4.1.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	แม่	1	ญ	สูงกว่า	แก่กว่า	สนิท
2	Atashi (あたし)	2	แม่	1	ญ	สูงกว่า	แก่กว่า	สนิท
3	Omae (お前)	2	ลูก	4	ญ	สูงกว่า	แก่กว่า	สนิท

5. โຕะโตะจั้งเด็กหญิงขำหน้าต่าง

5.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

5.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	หนู	7	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				9	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ดิฉัน	8	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				ฉัน	3	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน
2	Boku (ぼく)	1	ผม	9	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				2	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
4	Atashi (あたし)	1	หนู	2	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
6	Anata (あなた)	2	หนู	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			คุณ	7	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

7	Kimi (きみ)	2	หนู	4	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				6	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			เธอ	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				4	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

5.1.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Boku (ぼく)	1	พ่อ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Anata (あなた)	2	ลูก	2	-ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

5.2 การแปลคำเรียกญาติ

5.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติด้วยคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Mama (ママ)	1	แม่	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Mama (ママ)	2	แม่	3	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

5.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

5.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาทด้วยคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Sensei (先生)	1	ครู	3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
2	Sensei (先生)	2	คุณครู	3	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
3	Oku-san (奥さん)	2	คุณนาย	1	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

5.4 การแปลคำเรียกชื่อ

5.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Tottochan (トットちゃん)	2	โต๊ะโตะจัง	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
2	Taichan (たいちゃん)	2	ไทจัง	2	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
3	Yatsuaki chan (泰明ちゃん)	2	ยาสี่อะกิจัง	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
4	Ryouchan (良ちゃん)	2	เรียวจัง	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				2	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
5	Takahashi kun (高橋君)	2	ทากาฮาชิ คุง	1	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
6	Tottosuke (トットすけ)	2	โต๊ะโตะ สุเกะ	3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
7	Tettsukosan (てつこさん)	2	คุนเท็ตสึ- โกะ	2	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

6. รอยชีวิต

6.1 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

6.1.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

(1) เอกพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Watashi (わたし)	1	ฉัน	63	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				9	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			ผม	3	ช	อ่อนกว่า	เท่ากัน	สนิท
				4	ช	แก่กว่า	เท่ากัน	ไม่สนิท
				6	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
2	Boku (ぼく)	1	ผม	11	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				5	ช	เท่ากัน	สูงกว่า	ไม่สนิท
				12	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
				70	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				7	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				4	ช	แก่กว่า	เท่ากัน	สนิท
				4	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
				2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
3	Ore (おれ)	1	ฉัน	7	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			ผม	2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Anata (あなた)	2	คุณ	4	ช	อ่อนกว่า	เท่ากัน	ไม่สนิท
				3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				1	ญ	เท่ากัน	สูงกว่า	ไม่สนิท
			เธอ	20	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
				5	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				4	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				81	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
5	Kimi (きみ)	2	เธอ	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				8	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
				4	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				48	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

			นาย	6	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			คุณ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
				3	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
6	Omae (お前)	2	แก่	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

(2) พหูพจน์

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท	
1	Watashi-tachi (わたしたち)	1	เรา	1	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท	
				7	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
			ฉันกับเธอ	1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
				พวกเรา	3	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
					1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
2	Boku-ra (ぼくら)	1	เรา	2	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท	
				2	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
			เราสองคน	2	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
				1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท	
			พวกเรา	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท	
			ผม	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
3	Ore-tachi (おれたち)	1	พวกเรา	3	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
4	Wareware (我々)	1	เรา	1	ช	แก่กว่า	เท่ากัน	ไม่สนิท	
5	Kimi-tachi (きみたち)	2	พวกเธอ	1	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท	
			พวกสาว ๆ	1	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท	
6	Kimi-ra (きみら)	2	คุณ	1	ช	อ่อนกว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท	

6.1.2 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Anata (あなた)	2	อาจารย์	3	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

6.1.3 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะด้วยคำเรียกอาชีพ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Omae	2	ครู	2	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Anata (あなた)	2	คุณหมอ	1	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

6.2 การแปลคำเรียกตามบทบาท

6.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกยศด้วยคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Sensei (先生)	2	อาจารย์	4	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

6.3 การแปลคำเรียกชื่อ

6.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Baato (鳥)	2	คุณ	2	ญ	อ่อนกว่า	เท่ากัน	ไม่สนิท
			เธอ	2	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				1	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
2	Kikuhigo (菊比古)	2	คุณ	1	ญ	แก่กว่า	เท่ากัน	สนิท

6.3.2 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อด้วยคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	บุรุษ	ฉบับแปล	ความถี่รวม	ปัจจัยด้านเพศ	ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
1	Baato (鳥)	2	ชื่อ	2	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
				2	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
				1	ช	อ่อนกว่า	เท่ากัน	ไม่สนิท
2	Kikuhigo (菊比古)	2	คิคุฮิโกะ	1	ญ	แก่กว่า	เท่ากัน	สนิท

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงคำแปลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนาม
บุรุษที่ 3 แบ่งเป็นเรื่อง

ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลคำแปลแสดงคำแปลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสรรพนาม บุรุษที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานภาพ และปัจจัยด้านความสนิท โดยผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลเป็นเรื่อง ได้แก่ กระจ่ายแก้ว เมียชายชู้ โคะโคะโระ รถไฟสายทางช้างเผือก โต๊ะโต๊ะจิ้งเด็กหญิงข้าง หน้าต่าง รอยชีวิต ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

1. กระจ่ายแก้ว

1.1 การแปลคำเรียกชื่อ

1.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศ		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Takako-san (たかこさん)	คุณทาคาโกะ	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Toshiko-chan (敏子ちゃん)	หนูโทชิโกะ	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
3	Toshiko-chan (敏子ちゃん)	โทชิโกะจิ้ง	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Nobu-chan (のぶちゃん)	โนบุจิ้ง	2	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

5	Mic- chan (みっち ゃん)	มิจัจัง	3	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
6	Ei-chan (エイち ゃん)	เออิจัง	1	ญ	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
7	Toshiko (敏子)	โทชิโกะ	8	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			7	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
8	Tsuneo (恒夫)	จึเนโอะ	2	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
9	Yukio (幸雄)	ยูคิโอะ	5	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
10	Kazuo (和夫)	คาซุโอะ	1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
11	Shukuko (しゅく こ)	ซุกุโกะ	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
12	Kayoko (かよこ)	คาโยโกะ	2	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
13	Kazuko (和子)	คาซุโกะ	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
14	Takako (たかこ)	ทาคาโกะ	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
15	Nobuko (信子)	โนบุโกะ	4	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
16	Mitsuko (光子)	มิจิโกะ	4	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

1.2 การแปลคำเรียกญาติ

1.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติของผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-nii-san (お兄さん)	พี่ชาย	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	O-tou-san (お父さん)	คุณพ่อ	2	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		พ่อ	4	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		สามี	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
3	O-kaa-san (お母さん)	แม่	3	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		แม่หนู	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
		คุณแม่	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
4	O-ji-san (おじさん)	คุณลุง	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
5	O-yaji-san (親父さん)	พ่อ	2	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
6	O-ba-san (おばさん)	คุณป้า	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
7	O-nii-chan (お兄ちゃん)	พี่	2	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
		พี่ชาย หนู	1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
5	Kaa-san (母さん)	แม่	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			2	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
6	Chichi (父)	พ่อ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
7	Haha (母)	แม่	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
8	Imouto (妹)	น้อง สาว	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

9	Oba (おば)	ป้า	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
10	Ofukuro (おふくろ)	แม่	3	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
11	Otto (夫)	พี่	1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

(2) ญาติของผู้ฟัง

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-tou-san (お父さん)	คุณพ่อ	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท	
2	Imouto-san (妹さん)	น้องสาว	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

1.3 การแปลคำเรียกอาชีพ

1.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกอาชีพ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-isya-san (お医者さん)	คุณหมอ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

1.4 การแปลคำเรียกตามบทบาท

1.4.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Tanasan (たなさん)	คุณพ่อหนู	1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

2. เมียชายชั่ว

2.1 การแปลคำเรียกชื่อ

2.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Ootani-san (大谷さん)	คุณโอดานิ	1	ญ	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			13	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		เขา	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		เซ็นเซ	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Aki-chan (秋ちゃん)	อาากิจัง	8	ช	ญ	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
3	Ootani (大谷)	โอดานิ	2	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		เขา	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		คุณโอดานิ	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

2.2 การแปลคำเรียกญาติ

2.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Nyoubou	เมีย	4	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

	(女房)							
2	Syujin (主人)	สามี	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

2.3 การแปลคำเรียกเสมือนเครือญาติ

2.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกเสมือนเครือญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-ji-san (おじさん)	คุณลุง	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	O-ba-san (おばさん)	คุณป้า	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

2.4 การแปลคำเรียกตามบทบาท

2.4.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Okamisan (おかみさん)	คุณป้า	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Okusan (奥さん)	ภรรยา	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		คุณนาย	1	ช	ญ	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
3	Tanna (旦那)	คุณโอดานิ	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
4	Sensei (先生)	คุณโอดานิ	3	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

2.5 การแปลคำเรียกอาชีพ

2.5.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกอาชีพ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Kisya-tachi (記者たち)	พวกนักข่าว	4	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Shinbunkisya (新聞記者)	นักข่าวหนังสือพิมพ์	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		พวกนักข่าว	1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

3. โคะโคะโระ

3.1 การแปลคำเรียกชื่อ

3.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Mittsu (お光)	มิทซึ	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

3.2 การแปลคำเรียกญาติ

3.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Sai (妻)	ภรรยาฉัน	7	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
		ภรรยา	1	ช	ญ	แก่กว่า	แก่กว่า	สนิท
2	Saikun (細君)	ภรรยาฉัน	1	ช	ญ	แก่กว่า	แก่กว่า	สนิท

3	Chichi (父)	พ่อ	1	ช	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
4	O-tou-san (お父さん)	*พ่อ	4	ญ	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
			6	ช	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
5	O-kaa-san (お母さん)	แม่	4	ช	ญ	แก่กว่า	แก่กว่า	สนิท
			4	ช	ญ	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
6	O-kas-san (おかつさん)	แม่	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
7	Nei-san (姉さん)	พี่ผม	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
8	Nii-san (兄さん)	พี่	1	ช	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
9	Oji-san (伯父さん)	ลุง	1	ช	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท

(2) ญาติผู้ฟัง

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-kaa-san (お母さん)	คุณแม่ เซนเซ	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
2	O-tou-san (お父さん)	พ่อ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	อ่อนกว่า	สนิท
3	O-kaa-san (お母さん)	แม่	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

3.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

3.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Sensei (先生)	เซนเซ	33	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			6	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ช	ช	แก่กว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		เขา	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
2	Okusan (奥さん)	ภรรยา	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

4. รถไฟสายทางซังเผือก

4.1 การแปลคำเรียกชื่อ

4.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Kamupanera (カムパネラ)	คัมพานะลา	5	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
2	Zaneri (ザネリ)	ซานะลิ	6	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
3	Katou (カトウ)	คาไต	1	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท

4.2 การแปลคำเรียกญาติ

4.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			

1	Nee-san (姉さん)	พี่	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	O-tou-san (お父さん)	พ่อ	4	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			4	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		พ่อแก่	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		พ่อเขา	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		คุณพ่อ	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
3	O-tsuka-san (おつかさん)	แม่	4	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			2	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		แม่เรา	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		แม่ผม	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
4	O-kaa-san	แม่	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

(2) ญาติผู้ฟัง

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-tsuka-san (おつかさん)	แม่	2	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

4.3 การแปลคำเสมือนคำเรียกญาติ

4.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเสมือนคำเรียกญาติ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Oji-san (伯父さん)	คุณลุง	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

5. โตะโตะจัง

5.1 การแปลคำเรียกชื่อ

5.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Miyo (ミヨ)	มิโยะจัง	2	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Yatsuaki- chan (やつあき ちゃん)	ยะสึอะกิจัง	2	ญ	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท	
3	Masao- chan (マサオち ゃん)	มาซาโอะจัง	2	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
4	Ryou-chan (良ちゃん)	เรียวจัง	1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
5	Tai-chan (たいちゃん)	ไทจัง	2	ญ	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
6	Ooe-kun (大江君)	โอเอะ	1	ญ	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
		โอเอะจัง	1	ญ	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
7	Takahashi- kun (高橋君)	ทากาฮาชิคุง	2	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		แก	1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
8	Saisyō-san (税所さん)	ไซโซ	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

5.2 การแปลคำเรียกญาติ

5.2.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Papa (パパ)	พ่อ	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
2	Mama (ママ)	แม่	5	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
3	O-nee-san (お姉さん)	พี่สาวผม	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
4	O-kaa-san (お母さん)	แม่	1	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
		แม่	1	ญ	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
5	O-tou-san (お父さん)	พ่อ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

5.3 การแปลคำเรียกตามบทบาท

5.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	O-jou-san (お嬢さん)	ลูกของคุณ	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		แก	1	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท

6. รอยชีวิต

6.1 การแปลคำเรียกชื่อ

6.1.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกชื่อ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Derucyefusan (デルチェフさん)	คุณเดลดเซฟ	11	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
2	Kikuhigo (菊比古)	คิคุฮิโกะ	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
3	Himiko (火見子)	ฮิมิโกะ	2	ญ	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
4	Baato (鳥)	เบิร์ด	1	ญ	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
			3	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			3	ญ	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
5	Himiko-chan (火見子ちゃん)	ฮิมิโกะ	2	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

6.2 การแปลคำเรียกญาติ

6.2.1 การแปลคำเรียกญาติ

(1) ญาติผู้พูด

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Hahaoya (母親)	แม่เด็ก	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
2	Musume (娘)	ลูกสาว	3	ญ	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
3	Oyaji (おやじ)	พ่อผม	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

4	Sai (妻)	ภรรยาผม	3	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
		ภรรยา	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
5	Otto (夫)	สามี	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
6	Musuko (息子)	ลูก	1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
		ลูกชาย	1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
7	Gifu (義父)	คุณพ่อ สามีของฉัน	2	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
8	Nyoubou (女房)	ภรรยา	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท

(2) ญาติผู้ฟัง

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความ ถี่	ปัจจัยด้าน เพศผู้พูด		ปัจจัย ด้านอายุ	ปัจจัยด้าน สถานภาพ	ปัจจัยด้าน ความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าว ถึง			
1	Oji-san (伯父さん)	ลุงของเธอ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	O-kaa- sama (お母様)	คุณแม่	2	ช	ญ	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
	O-tou- sama (お父様)	พ่อของ เธอ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

6.3 การแปลคำเรียกอาชีพ

6.3.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกอาชีพ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Isya (医者)	หมอ	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		คุณหมอ	1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
2	Rijichyou (理事長)	ท่านผู้อำนวยการ	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
		ผู้อำนวยการโรงเรียน	7	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท
			1	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

6.4 การแปลคำสรรพนามเฉพาะ

6.4.1 ตารางแสดงการแปลคำสรรพนามเฉพาะ

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Kanojo (彼女)	เธอ	2	ญ	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	สนิท
			1	ช	ญ	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
2	Kare (かれ)	เขา	2	ช	ช	เท่ากัน	เท่ากัน	ไม่สนิท
			1	ช	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	สนิท
			3	ญ	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท
			1	ญ	ช	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
			1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	สนิท

6.5 การแปลคำเรียกตามบทบาท

6.5.1 ตารางแสดงการแปลคำเรียกตามบทบาท

ลำดับ	ต้นฉบับ	คำแปล	ความถี่	ปัจจัยด้านเพศผู้พูด		ปัจจัยด้านอายุ	ปัจจัยด้านสถานภาพ	ปัจจัยด้านความสนิท
				ผู้พูด	ผู้ถูกกล่าวถึง			
1	Okusan (奥さん)	ภรรยาคุณ	1	ช	ญ	แก่กว่า	สูงกว่า	ไม่สนิท
2	Sensei (先生)	อาจารย์	1	ช	ช	อ่อนกว่า	ต่ำกว่า	ไม่สนิท

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นายสุวัฒน์ เรืองศรี

วันเดือนปีเกิด

22 พฤศจิกายน 2534

วุฒิการศึกษา

ปีการศึกษา 2557: อักษรศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร